

**Tokion
olympiamaapaikan
ampunut Lari Pesonen
historiallisissa
varusteissa**

SAL100-
JUHLAVUOSI
HUIPENTUU
ELOKUUSSA

SAL100: "Suuri joukko antaa voimaa" → 14-24

Ikimuistoinen Italian-matka → 8-10

Arvokisojen valintajärjestelmän kehittäminen → 30-32

Lapua .22LR patruunat
**TESTAA JA
MENESTY**

TESTAUKSET SUOMESSA
SOITA JA VARAA AIKA
Lapua: Arvi +358 50 5811728
Veijo +358 45 677 0599

lapua.com

PERUSTETTU 1927

91. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527

kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722

juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka Forssa Print 2019

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Kilpailu- ja palvelusihteeri

Kirsi Kankaanmäki

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Neljä finaaliipaikkaa Euroopan kisoista

LASSI PALO

SUOMEN yhdeksänhenkinen joukkue onnistui kesäkuussa Valko-Venäjän Minskissä järjestetyissä Euroopan kisoissa leveällä rintamalla, sillä se saavutti neljä finaaliipaikkaa. Finaaliin ylsivät naisten trapissa **Marika Salmi** (neljäs) ja **Satu Mäkelä-Nummela** (viides) ja skeetissä **Marjut Heinonen** (kuudes) sekä miesten 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa **Juho Kurki** (kahdeksas).

Historian toiset Euroopan kisat onnistuivat siis mainiosti suomalaisampujilta.

Minskissä oli jaossa kussakin olympialajissa yksi maapaikka Tokioon 2020. Olympiapaikkoja ei valitettavasti suomalaisampujille lisää tullut finaali- paikoista huolimatta. **Lari Pesonen** on saavuttanut Suomen toistaiseksi ainoan olympiapaikan, kun hän oli miesten skeetissä viides Etelä-Korean Changwonissa toukokuussa järjestetyssä maailmancupissa.

Eurooppalaisten on mahdollista saavuttaa Tokion maapaikkoja haulikossa enää kolmessa kilpailussa. Kiväärissä ja pistoolissa on jäljellä neljä kilpailua, joissa maapaikkoja jaetaan.

Haulikossa seuraava mahdollisuus on Lahden maailmancup, joka järjestetään 13.–23. elokuuta. Kiväärissä ja pistoolissa maapaikkoja jaetaan seuraavan kerran Rio de Janeiron maailmancupissa, joka on sekini elokuussa. Jaossa on – kuten vuoden muissakin maailmancupeissa – kaksi paikkaa kussakin lajissa. Ampumaurheiluliiton virallinen olympiavoite on saada Tokioon vähintään yksi urheilija jokaiseen lajiin.

Aiheesta lisää sivuilla 6–7 ja 11.

Euroopan kisojen trapin finaaliissa Marika Salmi sijoittui neljänneksi ja Satu Mäkelä-Nummela viidenneksi.

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2019

4 Pääkirjoitus: Silmänräpäyksestä sataan vuoteen.

5 "Kansainvälisellä menestyksellä ratkaiseva merkitys."

6 Katsaus huippu-urheiluvuoteen.

8 Practical-ampujien ikimuis-toinen Italian-matka.

11 Juho Kurki ja Tommi Takanen.

12 Haulikkopojat hyvässä vireessä.

14 SAL100: Alpo Vehanen. Liiton puheenjohtajat ja perustaminen. Historiateos. Juha Hirvi. Paras muisto.

25 Kasa-ampujat MM-Kanadaan.

26 Urheilija arjessa:

Simo Köylinen.

28 Noin 20 kysymystä: Sami Heikkilä.

30 Arvokisojen valintajärjestelmä.

33 Alue: Pohjois-Pohjanmaa.

34 Esittelyssä Tehoryhmä- ampuja ja Nuori ampuja.

36 Ase-esittely: Winchester kiekkohaulikko.

39 Aseuutuuksia.

40 * Tiedotuksia

* Onnitteluja * Uutisia.

44 Svenska sidor.

46 Piirros ja 10 napakkaa: Emmi Hyrkäs.

47 Finaali: Ida Heikkilä.

16

hakuammuntaa

VESA NISSINEN on Ampumaurheiluliiton 17. puheenjohtaja. Hän jatkaa Hugo Östermanin aloittamaa kenraalitaso- linjaa. Toinen päälinja on insinöörlinja. Liiton puheenjohtajissa on ollut seitsemän insinööriä.

* sivut 16–17

17

Silmänräpäyksestä sataan vuoteen

Vajaat kymmenen vuotta verrattuna sataan vuoteen on lyhyt aika, melkeinpä silmänräpäys.

Aloitin työt Ampumaurheiluliitossa juhannuksena 2010. Ensimmäinen yhteydenotto oli Venäjän Kazaniin, missä järjestettiin haulikkolajien EM-kilpailut. Puhelimeen vastasi trapin valmentaja Matti Nummela. Kuukautta myöhemmin ensimmäinen ampumaurheilun kisamatkani suuntautui – kuinkas muuten – Saksan Müncheniin, missä järjestettiin ISSF:n kaikkien lajien 50. MM-kilpailut. Suomi saavutti kisoissa seitsemän mitalia ja ensimmäisen olympiapaikan Lontoon olympialaisiin 2012, kun Mira Suhonen sijoittui naisten ilmapistoolissa viidenneksi.

Tätä kirjoittaessa on vuoden 2019 juhannus, joka vietetään Valko-Venäjän Minskissä Eurooppa-kisoissa. Vaikka silmänräpäys on lyhyt aika, mahtuu siihenkin paljon, kuten esimerkiksi lukuisia upeita kohtauksia urheilijoiden kanssa, värikkäitä kisamuistoja ja ikimuistoisia juttukeikkoja eri puolille Suomea.

Ja ne filikset – ne ovat tismalleen samat kuin vuosikymmenen takaisena juhannuksena eli odottavat ja hyvät. Juuri mikään ei ole muutunut siinä mielessä, että kesän kisaputki on armoton ja urheilijat kiertävät maailmaa ja kilpailevat paitsi arvokisamitaleista myös olympiapaikoista – nyt Tokioon 2020.

Skeet-ampuja Lari Pesonen sai kunnian olla ensimmäinen maapaikan Tokion olympialaisiin ampunut suomalainen, kun hän sijoittui viidenneksi toukokuussa Changwonin maailmancupissa. Pesonen onkin tämän Urheiluampuja-lehden kannessa kunnioittaen juhlavuottaan viettävää Ampumaurheiluliittoa, kun hänellä on yllään vanha haulikkoampujan takki ja kädessään oman Berettansa lisäksi vuonna 1928 valmistettu saksalainen Simson&Co. Se on savikiekkoammuntaan tarkoitettu malli nimeltään Monte Carlo.

Ampumaurheiluliitto viettää tänä vuonna 100-vuotisjuhluvuottaan. Juhlavuosi alkoi tammikuussa Helsingissä Katajanokan kasinolla avajaistilaisuudella, missä julkistettiin juhluvuoden video. Vuoden urheilulinen päätapahtuma on 13.–23. elokuuta, jolloin Lahdessa ammutaan haulikkolajien maailmancup. Pääjuhla on Tampereella 31. elokuuta.

Minulla on ollut ilo ja kunnia nähdä läheltä satavuotiaan liiton tapahtumia sekä kirjata niitä Urheiluampuja-lehteen ja verkkosivuille. Mutta entä sitten, kun silmänräpäys laajenee sataan vuoteen? Kalle Virtapohja on tehnyt ansiokkaan ja kovan työn ja perehtynyt asiaan. Hän on kirjannut Ampumaurheiluliiton ensimmäisen vuosisadan tapahtumat historiategokseen, joka julkistetaan Tampereen juhlassa.

Vuosisata on pitkä aika, ja pian alkaa uusi sellainen. Liiton entinen toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi totesi ensimmäisen toimittamani Urheiluampujan pääkirjoituksessa (4/2010): ”Kun meillä kaikilla on selvillä yhteinen tahtotila, voimme rakentaa tulevaisuudesta käsin silan nykyhetkeen ja aloittaa paremman tulevaisuuden rakentamisen.”

Från ett ögonblick till hundra år

Jämfört med hundra år är knappa tio år en kort tid, nästan bara ett ögonblick.

Jag började arbeta på Sportskytteförbundet på midsommaren år 2010. Mitt första samtal var till Kazan i Ryssland, där EM i hagelgevärs-grenarna arrangerades. I telefonen svarade Matti Nummela, tränaren i trap. En månad senare åkte jag på min första tävlingsresa i sportskytte.

Målet för resan var – naturligtvis – München i Tyskland, där man arrangerade de 50:e VM-tävlingarna i alla ISSF-grenar. Där vann Finland sju medaljer och tog i och med Mira Suhonens femte plats i damernas luftpistol den första OS-platsen till OS i London år 2012.

I skrivande stund är det midsommar år 2019, och den firar jag på Europeiska spelen i Minsk, Vitryssland. Trots att ett ögonblick är en kort tid har jag hunnit med mycket, till exempel otaliga fina möten med idrottare, färggranna minnen från tävlingar och oförglömliga intervjuer på olika ställen i Finland.

Och känslan – den är precis den samma som på den där midsommaren för tio år sedan: förväntansfull och fin. Just inget har förändrats i den bemärkelsen att sommarens tävlingschema är tufft och idrottarna reser världen runt för att tävla om medaljer och OS-platser – denna gång till Tokyo år 2020.

Skeetskytten Lari Pesonen fick äran att vara den första finländaren som tog en lagplats till OS i Tokyo, när han i maj på världscupen i Changwon kom på femte plats. Pesonen pryder omslaget av detta nummer av Urheiluampuja. Där hedrar han Sportskytteförbundet och dess jubileumsår iklädd en gammal hagelgevärsjacka och med både sin Beretta och en tysk Simson&Co från år 1928 i handen. Den senare är av modellen Monte Carlo, och är ämnad för lerduveskytte.

I år firar Sportskytteförbundet sitt 100-årsjubileumsår. Jubileumsåret inleddes i januari med en invigningsceremoni på Skatuddens casino i Helsingfors, där jubileumsårets video offentliggjordes. Årets idrottsliga huvudevenemang äger rum den 13–23 augusti, då hagelgevärs-grenarnas världscup går av stapeln i Lahtis. Huvudfesten hålls den 31 augusti i Tammerfors.

Jag har haft den stora glädjen och äran att på nära håll få följa med det hundraåriga förbundets händelser och skriva om dem i tidningen Urheiluampuja och på nätsidorna. Men vad händer när ögonblicket förlängs till hundra år? Kalle Virtapohja har satt sig in i den saken och där gjort ett stort och förtjänstfullt arbete. Han har samlat händelser från Sportskytteförbundets första århundrade in en historik, som kommer att offentliggöras på festen i Tammerfors.

Ett århundrade är en lång tid, och snart börjar ett nytt sådant. I ledaren till det första numret av Urheiluampuja där jag var redaktör (4/2010) konstaterade förbundets dåvarande verksamhetsledare Risto Aarrekivi: ”När vi alla strävar mot samma mål kan vi bygga en bro från framtiden till nuet och börja skapa en bättre framtid.”

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Kansainväliset saavutukset ovat perusedellytyksiä lajille

”Kansainvälisellä arvokisamenestyksellä on ratkaiseva merkitys lajin tulevaisuudelle ja positiivisen imagon säilymiselle”, Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja Alpo Vehanen sanoo.

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliitto (SAL) viettää tänä vuonna 100-vuotisjuhlavuottaan. Pääjuhla järjestetään Tampereella 31. elokuuta. Sitä ennen järjestetään Lahdessa juhluvuoden urheilullinen päätapahtuma, joka on haulikkolajien maailmancup. Elokuun 13.–23. päivinä järjestettävässä maailmancupissa jaetaan myös olympiamapaikkoja Tokioon 2020.

Vhasen mukaan ampumaurheilu on säilyttänyt yksilölajien joukossa vakaan ja arvostetun asemansa.

– Kansainväliset saavutukset ovat perusedellytys myönteiselle ulkoiselle kuvalle. Olympia-, MM- ja EM-menestyksellä on ratkaiseva merkitys lajin tulevaisuudelle ja positiivisen imagon säilymiselle, Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja **Alpo Vehanen** sanoo Urheiluampuja-lehden SAL100-haastattelussa.

– Lajin kuuluminen kesäolympialaisten ohjelmaan on ensiarvoisen tärkeää, eikä

”Ampumaurheilun kansainvälisellä menestyksellä on suuri merkitys positiivisen imagon säilymiselle”, Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja Alpo Vehanen sanoo.

ammunnan lajien lukumäärää kisoissa saisi enää laskea.

VEHASEN mukaan ampumaurheilun julkisuuskuva laajasti ajateltuna on positiivinen.

– Se on suorassa suhteessa menestykseen. Niin kauan kuin medialle voidaan tarjota kansainvälisiä mitalisaavutuksia, se säilyykin hyvänä. Huippu-urheilussa lajin arvostus määräytyy lähes yksinomaan arvokilpailumenestyksen mukaan.

Mutta toisaalta, se on Vehasen mukaan ”ehkä hieman aaltoliikettäkin”:

– Jos media uutisoi aseväkivallasta, se saatetaan kaataa ampumaurheilun niskaan,

aiheetta ja tietämättömyydestä johtuen.

POHDITTAVAA aiheuttavat myös suorituspaiikkojen väheneminen ja lakimuutokset aselupien osalta, jotka ovat Vehasen mukaan vaikeuttaneet harrastuksen aloittamista. Vehanen nostaa esiin myös Ampumaurheiluliiton nuorisotyön, joka on hänen mielestään laadukasta.

– Mutta niin sanottu drop out -ilmiö verottaa siitä joukosta aivan liian paljon. Eli suuri osa panostuksesta jää vaille toivottua tulosta. 🚩

Aiheesta lisää SAL100-sivuilla 14–21

Vastaajana
Ampumaurheiluliiton
skeenin
päävalmentaja,
ruotsalainen
TOM ALDERIN

LASSI PALO

- 1 Mikä on ollut tässä kaudessa parasta?** Lari Pesosen olympiamapaikka ja Marjut Heinosen kuudes sija Euroopan kisoissa sekä nuorten ampujien kehittyminen.
- 2 Mikä on yllättänyt eniten?** Pesonen, joka ei ollut juurikaan käynyt isoissa kisoissa ja nappasi sitten olympiapaikan.
- 3 Millainen kokemus Minskin Euroopan kisat olivat?** Nämä olivat minun kymmenennet isot kisat. Olen ollut muun muassa viisi kertaa olympialaisissa. Eli yhdet kisat vain lisää.

- 4 Mitä odotat Italian MM- ja EM-kisoista?** Meillä on hyvät mahdollisuudet, ja uskon, että kaikki menee hyvin.
- 5 Millaisin ajatuksin Lahden maailmancupin elokuussa?** Kotikenttä voi olla sekä positiivinen että negatiivinen asia. Ampujat tuntevat radan hyvin, mutta tuleeko siitä paineita?
- 6 Mitä sanot Tokion olympialaisista?** Se on vasta ensi vuonna, mutta suunnitelmien pitää olla hyvät ja valmiina – esimerkiksi leirit ja kilpailut.

LASSI PALO

Euroopan kisoista vauhti

Suomen joukkue onnistui kesäkuussa Minskissä järjestetyissä Euroopan kisoissa hyvällä prosentilla. Se lupaa hyvää jatkoa ajatellen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomella on Tokion olympialaisiin yksi ampumaurheilun maapaikka saavutettuna, kun kisoihin on tätä kirjoittaessa 390 päivää. **Lari Pesonen** muistaakin toukokuun 11. päivän 2019 ikuisesti. Se oli päivä, jolloin hän sijoittui miesten skeetin maailmancupissa upeasti viidenneksi ja varmisti Suomen ensimmäisen olympiapaikan.

– Älyttömän hyvä juttu, Pesonen iloitsi Etelä-Korean Changwonissa käydyin kisan jälkeen.

Niin oli ja on! Helsingissä asuva, Espoossa opiskeleva ja Ilomantsin Erämiehiä edustava Pesonen ampui Changwonin toisena päivänä erinomaisesti kolme täyttä sarjaa ja teki peruskilpailussa tuloksen 122. Hän pääsi finaaliuusintaan neljän kilpailijansa kanssa. Jaossa oli neljä paikkaa finaaliin, ja niin kävi, että Pesonen selvitti tiensä kuuden parhaan joukkoon.

Pesonen sanoi, että finaali jäi vähän kai-velemaan.

– Mutta ei tässä pahoilla mielin voi olla. Lähdin hakemaan paikkaa Tokioon, ja tiesin, että jos kaikki napsahtaa kohdilleen, pystyn sen ampumaan. Tämä lämmittää mieltä ja on vastinetta kaikelle sille työlle, jota olen tehnyt, Pesonen sanoi ja kiitti kaikkia tukijoitaan.

CHANGWONISSA JAOSSA olleista kahdesta olympiamaapaikasta toisen otti Etelä-Korean **Hyun Suk Kang**, joka oli Pesosen tavoin ensimmäisen kerran maailmancupin finaalissa. Kang sijoittui kilpailussa neljänneksi.

Pesonen sijoittui viime vuonna Meksikon maailmancupissa 66:nneksi. Se oli ennen Changwonina hänen ainoa maailmancupin kilpailunsa.

Pesonen, 24, aloitti skeetin Juhani Simosen valmennuksessa vuonna 2010. Kuusi vuotta myöhemmin hän paukutti Pogostan kisoissa huipputuloksen 124, joka on hänen ennätyksensä. Tuloksen 123 hän on ampunut myös kerran. Yhteistyö Simosen kanssa jatkuu yhä.

Suomella on ollut edellisen kerran ampuja olympialaisten miesten skeetissä Ateenassa 2004, jolloin **Marko Kempainen** saavutti hopeaa.

Lari Pesosella on yllään vanha haulikkoampujan takki ja kädessään oman Berettansa lisäksi vuonna 1928 valmistettu saksalainen Simson&Co. Se on savikiekkoammuntaan tarkoitettu malli nimeltään Monte Carlo.

"Lähdin hakemaan paikkaa Tokioon, ja tiesin, että jos kaikki napsahtaa kohdilleen, pystyn sen ampumaan. Tämä lämmittää mieltä ja on vastinetta kaikelle sille työlle, jota olen tehnyt."

Lari Pesonen

KANSAINVÄLINEN kilpailukalenteri etenee vauhdilla, ja nyt on niin, että Tokion olympiamaapaikkoja on haulikkolajeissa jaossa enää kolmessa kilpailussa ja kivääri- ja pistoolilajeissa neljässä. Viimeksi paikkoja oli jaossa Valko-Venäjän Minskissä kesäkuussa järjestetyissä Euroopan kisoissa, jonka ampumaurheiluun osallistui 322 eurooppalaista ampumaurheilijaa 48 maasta.

Tokioon oli jaossa oli yksi maapaikka kussakin olympialajissa. Suomi sai neljä ampumaurheilijaa finaaliin, mutta valitettavasti Pesoselle ei ainakaan vielä saatu seuraa Tokion olympiakoneeseen. Finaaliin pääsivät naisten trapissa **Marika Salmi** (neljäs)

ia tuleviin kilpailuihin

Marika Salmelle kirjattiin Suomen paras sijoitus Euroopan kisojen ampumaurheilussa (4:s).

Satu Mäkelä-Nummela oli viides naisten trapissa.

Marjut Heinonen sijoittui kuudenneksi naisten skeetissä.

ja Satu Mäkelä-Nummela (viides), naisten skeetissä Marjut Heinonen (kuudes) ja miesten pienoiskiväärin asentokilpailussa Juho Kurki (kahdeksas).

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtajan Per-Ole Lindellin mukaan virallisena tavoitteena on edelleen se, että Suomella on vähintään yksi ampumaurheilija jokaisessa lajiryhmässä. Tämä tarkoittaa siis vähintään kolmea urheilijaa (haulikko, kivääri ja pistooli).

Suomella oli Pekingin olympialaisissa (2008) kahdeksan ampumaurheilijaa, Lontoossa (2012) neljä ja Rio Janeirossa (2016) kaksi.

Suomalaisampujien sijoitukset

21.–30.6.
Euroopan kisat, Minsk

- × 4. Marika Salmi (naisten trap)
- × 5. Satu Mäkelä-Nummela (naisten trap)
- × 6. Marjut Heinonen (naisten skeet)
- × 8. Juho Kurki, Miesten 50m pienoiskiväärin asentokilpailu
- × 15. Suomi (Emmi Hyrkäs – Juho Kurki), pienoiskiväärin parikilpailu
- × 18. Suomi (Satu Mäkelä-Nummela – Vesa Törnroos), trapin parikilpailu
- × 18. Suomi (Marjut Heinonen – Oskari Kössi), skeetin parikilpailu
- × 19. Juho Kurki (miesten 10m ilmakivääri)
- × 20. Tommi Takanen (miesten skeet)
- × 22. Oskari Kössi (miesten skeet)
- × 24. Emmi Hyrkäs (naisten 10m ilmakivääri)
- × 27. Suomi (Emmi Hyrkäs – Juho Kurki), 10m ilmakiväärin parikilpailu
- × 28. Jenna Kuisma (naisten 10m ilmakivääri)
- × 31. Jenna Kuisma (naisten 50m pienoiskiväärin asentokilpailu)
- × 32. Vesa Törnroos, (miesten trap)
- × 33. Emmi Hyrkäs, (naisten 50m pienoiskiväärin asentokilpailu)

EUROOPAN KISAT lupaavat joka tapauksessa hyvää jatkoa ajatellen. Suomen joukkueen johtaja ja Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön varajohtaja **Leena Paavolainen** totesikin Euroopan kisojen olleen suomalaisnäkökulmasta onnistunut tapahtuma.

– Euroopan kisat järjestettiin vasta toisen kerran, joten konsepti elää vielä jonkin verran. Järjestelyt toimivat hyvin, ja kisat olivat yleistasoltaan kovat. Jatkossa kisojen merkitystä tulee entisestään lisätä linkittämällä Euroopan kisat vieläkin vahvemmin osaksi seuraavien kesäolympialaisten karsintajärjestelmää.

– Onnistumisprosenttimme Minskissä oli hyvä, sillä 75 prosenttia Suomen koko joukkueen urheilijoista onnistui ennakoasetelmiin nähden omalla tasollaan tai omaa tasoaan paremmin. Olemme viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana keskittäneet huippu-urheiluyksikön tukea yhä enemmän

kärkilajeihin ja kärkiyksilöiden valmentautumisprosesseihin ja toimintaympäristöihin, Paavolainen sanoi.

Ensimmäiset Euroopan kisat järjestettiin neljä vuotta sitten Azerbaidžhanin Bakussa.

– Saimme Minskistä 35 urheilijan joukkueella Bakua parempaa urheilullista menestystä ja lisäksi muuta arvokasta kokemusta kohti ensi vuoden kesäolympialaisia Tokiossa. Urheilijoiden, valmentajien, terveydenhuoltotiimiin ja taustajoukkojen yhteistyö syveni entisestään ja onnistuimme testaamaan Tokioon suunniteltuja toimintoja kisakylän arjessa, Paavolainen kertoi.

TOKION KARSINTA käy kiivaana loppuvuoden aikana useassa lajissa. Yksi niistä on siis ampumaurheilu. Jaossa on olympiapaikkoja haulikkolajien maailmancupissa Lahdessa elokuussa ja kiväärilajeissa Brasiliassa elosyyskuussa sekä ruutilajien EM-kisoissa syyskuussa Italiassa.

Kilpailu olympiapaikoista on äärettömän kovaa ja armotonta. Esimerkkinä mainittakoon Euroopan kisojen naisten trap. Kun finaaliin selviytyi mukaan kolme jo aiemmin olympiapaikan lunastanutta naista, Salmi ja Mäkelä-Nummela kamppailivat kilpailussa jaossa olleesta yhdestä olympiapaikasta peruskilpailun ykköistä, Espanjan **Fatima Galvezia** vastaan.

Galvez nappasi pronssia ja täten maapaikan Tokioon. Salmi rikkoi 35 kiekosta 29 ja oli osuman päässä kolmannesta sijasta putoamishetkellään.

JUHO KURKI puolestaan riemastutti selviytymällä loppukilpailuun pienoiskiväärin asentokilpailussa. Hän selvitti karsinnan kahdeksanneksi parhaalla tuloksella (1173).

Kun finaaliin selviytyi mukaan viisi jo aiemmin olympiapaikan lunastanutta miestä, Kurki kamppaili yhdestä olympiapaikasta Valko-Venäjän **Juri Sherbatsevitchia** ja Ukrainan **Sergei Kulishia** vastaan.

Kurki oli polvi- ja makuuasentojen jälkeen finaalin neljäntenä, mutta pystyasennossa hän ei onnistunut aivan yhtä hyvin. Kurki sijoittui kovatasoisien finaalin kahdeksanneksi. Tokion maapaikka lähti Valko-Venäjälle, hopeaa saavuttaneelle Sherbatsevitchille.

Marjut Heinonen oli neljäs finaaliin Euroopan kisoissa yltänyt ampuja. Hän selvitti tiensä finaaliin naisten skeetissä uusinnan kautta, mutta finaaliin hänen kohtalonaan oli olla ensimmäinen putoaja 20 kiekon kohdalla. Siihen mennessä Heinonen oli rikkonut 14 kiekkoa. 🛠️

Euroopan kisoista lisää sivulla 11.

Kim Leppänen (vas.) ja Jaakko Viitala Benellin kotikaupungissa Urbinossa sijaitsevalla ampumaradalla.

Kaverusten samat askelmat

Kim Leppänen ja Jaakko Viitala nimettiin Benellin kansainväliseen tiimiin toukokuussa. Se ei ole ainoa kaveruksia yhdistävä asia.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kim Leppänen ja Jaakko Viitala tutustuivat toisiinsa practicalin turvallisen ampujan kurssilla vuonna 2011. Heidän askelmerkkinsä ovat olleet muutenkin – voisiko sanoa jopa hämentävän – samanlaiset.

He ovat molemmat practicalin maailmanmestareita, ja he asuvat lähellä toisiaan – Leppänen Tampereella ja Viitala Nokiolla. He ovat molemmat diplomi-insinöörejä, ja he perustivat kaksi vuotta sitten yhteisen yrityksen King Competitionin.

Kahdeksan vuotta kestänyt ystävyys, kova harjoittelu ja pilkuntarkka perehtyminen ampumaurheilun ja valmentautumisen pieniinkin yksityiskohtiin sai toukokuun lopussa tähänastisen huipennuksensa, kun italialainen asevalmistaja Benelli julkisti kotikaupungissaan Urbinossa ensimmäisen kansainvälisen tehdastiiminsä.

KAUNIISSA JA HISTORIALLISESSA pikkukaupungissa sijaitsevassa tehtaassa pidetyssä julkistamistilaisuudessa oli paikalla Benellin

korkein johto. Be Team -nimeä kantavaan tiimiin nimettiin kaksi suomalaista practicalin haulikkoampujaa, jotka ovat – Leppänen ja Viitala. Benelli nimesi Leppäsen tiimin kapteeniksi.

Benellin pääjohtaja **Luigi Moretti** julkisti tiimin ampujien nimet. Suomalaisten lisäksi siihen kuuluvat Venäjän kärkiampujiin kuuluva **Ivan Romanov**, **Oleksandra Iljuhina** (Ukraina), **Joshua Kenny** (Iso-Britannia), **Paul Sartor** (Saksa) ja **Paolo Zambai** (Italia) sekä joukkueen johtajana **Silvia Bussi** (Italia).

Sibbo Skyttegilleä edustava Leppänen, 30, oli erittäin tyytyväinen allekirjoittamaansa sopimukseen:

– On mahtavaa jatkaa vuonna 2016 alkanutta hyvää yhteistyötä Benellin kanssa.

Kim Leppänen hikoilemassa Benellin järjestämässä aamuharjoituksessa.

"Kyllä vielä hymyilyttää!"

"On mahtavaa jatkaa vuonna 2016 alkanutta hyvää yhteistyötä Benellin kanssa. Minun ei tarvitse nyt huolehtia kalustosta, vaan tehdas auttaa kaikissa asioissa."

Kim Leppänen

merkit

Minun ei tarvitse nyt huolehtia kalustosta, vaan tehdas auttaa kaikissa asioissa. Saan täyden tuotetuen sekä tukea harjoitteluun ja kisoihin, Leppänen sanoi sopimuksen allekirjoitettuaan.

– Kalustotuki on nyt siis takanani, ja aika näyttää, mitä tiimin toiminta on jatkossa.

Nokian Seudun Ampujia edustava Jaako Viitala, 37, oli Leppäsen tavoin tyytyväinen sopimukseensa Benellin kanssa:

– Se tuntuu tietysti hyvältä, koska olen pystynyt viemään toimintani tälle tasolle, vuodesta 2015 lähtien Benellin kanssa yhteistyötä tehnyt Viitala sanoi.

– Sopimus tarkoittaa sitä, että yhteistyö tehdään kanssa syvenee. Hieno fiilis tulee erityisesti siitä, että tunne on molemminpuoleinen.

Kolme päivää kestäneen vierailun aikana huomasikin kaikesta, että suomalaiset ovat Italiassa pidettyjä urheilijoita ja ihmisiä. Keskusteluja käytiin esimerkiksi pääjohtajan kanssa luontevasti illallisen aikana ja espressokupin ääressä.

BENELLI TEKI SOPIMUKSET Euroopan suurimpien practical-maiden urheilijoiden kanssa. Be Teamin sopimukset ovat yksivuotisia, ja niissä on optio seuraavasta vuodesta.

– Tiimi oli iso hyppäys. Antaa nyt toiminnan hetken vakiintua ja pölyn laskeutua, ja katsotaan sitten, miten toiminta kehittyy. Mahdollista on sekin, että urheilijoiden määrä timissä kasvaa, suomalaiset sanoivat.

Merkittävä yksityiskohta Be Teamissa on se, että siihen nimettiin kaksi suomalais-

ta ampumaurheilijaa. Leppäsen ja Viitalan mukaan siinä ei ole mitään erikoista. Tai on siinä mielessä, että paineita oli useampaankin suomalaisurheilijaan, mutta käytännössä se ei ollut mahdollista.

– Suomalaiset ovat maailman parhaita practicalissa, ja Suomi on lajin vahva maa. Se on fakta, eikä kukaan siksi pahoittanut mieltään kahdesta suomalaisesta Be Teamissa.

BE TEAMIN JULKISTAMISPÄIVÄ saateisessa ja koleassa Uribinossa alkoi monipuolisella aamutreenillä paikallisessa kuntosalissa. Tehdasvierailun jälkeen tiimi kävi Rimiinissä ajamassa kartingia.

jatkuu

Seuraavana päivänä Benelli vei tiiminsä ampujat radalle, missä heitä kuvattiin aamupäivän auringossa mainosvideoita varten. Kilpailuhenki näkyi heti ampujien otteissa: he ottivat mittaa toististaan tosissaan, mutta toki pilke silmäkulmassa.

– Matka oli onnistunut. Ohjelma oli hyvä, ja se yhdisti kansainvälisen tiimin jäseniä toisiinsa. Sopimuksen allekirjoittaminen oli iso osa. Nyt tuntuu siltä, että minulla on entistä parempi tuki takanani kilpaurheilijan urallani, Viitala summasi matkan annin.

Leppänen oli mielissään monestakin asiasta, mutta erityisesti siitä, että Benelli on ottanut lajin haltuunsa fysiikkatreenneistä alkaen:

– Ei siis vain niin, että he sanovat, että ottakaa pari pyssyä, vaan niin, että tehdasta kiinnostaa kuulla urheilijoidensa näkemyksiä ja luoda aitoa tiimihenkeä.

BENELLIN SUOMALAISEN maahantuojan Teuvo Lohisola Oy:n myynti- ja markkinointipäällikkö **Tommi Toivonen** sanoi Urbinossa, että tämä on ainutlaatuinen tilanne suomalaisessa toiminnallisessa ammunassa.

– On hienoa, että kansainvälinen ase- tehdas noteeraa suomalaisampujien kovan työn ja menestyksen nimeämällä heidät tiimiinsä. Benelli haluaa tehtaana tukea urheilijoita, ja se saa näin uuden näkökulman toimintaansa ja bisnekseensä.

Kaikkea tätä tarvitaan, sillä suomalaiskaksikko elää ja hengittää ampumaurheilua. Tavoitteet on asetettu korkealle, ja niitä varten tehdään töitä täysillä. Viitalan sanoin: ”Elämä menee treenatessa, eikä koskaan tulla valmiiksi. Yhden tason jälkeen löytyy aina seuraava taso.”

Leppänen kuvaileekin kaveriaan äärimmäisen systemaattiseksi ja analyttiseksi:

– Jaakko on lähempänä konetta kuin ihmistä. Luotankin häneen enemmän kuin koneeseen. Jaakko on myös kurinalainen harjoittelija.

VANHAN SANONNAN mukaan vastakohdat täydentävät toisiaan. Niin tämänkin kaksikon kohdalla: Leppänen ja Viitala pitivät Italian-matkansa aikana useita ”pieniä aivoriihiä”, joiden aikana he pohtivat miten asioita voisi tehdä aina vain paremmin. Aja-tuksia kirjattiin pieniin paperilappuihin.

– Kimin luova ote on ollut myös toimiva. Voisin jopa sanoa, että hän on taiteilija. Tulokset puhuvat kuitenkin puolestaan eli huipulle voi päästä montaa eri reittiä, Viitala sanoi.

– Meidän suhteessamme on se kiva nyanssi, että emme aina allekirjoita toistemme näkemyksiä, vaan haastamme toisiamme. Keskustelut ovat olleet avartavia, kun lopputulokseen on pyritty. Niitä voisi kutsua rakentavaksi näkemysten mittaamiseksi ja vertailuksi. Vahvuuksien yhdistäminen on tuottanut hyviä ja uusiakin juttuja, he sanovat.

YKSI ESIMERKKI uuden luomisesta on kak-

Jaakko Viitala.

Kim Leppänen.

sikon yhteinen yritys, jonka tuotekehittäely kumpuaa heidän omista kokemuksistaan ja tarpeistaan ampumaurheilussa. ”Ongelmanratkaisu” on tuottanut muun muassa maailman parhaaksi kutsutun patruunoiden lataustelineen.

Kuinkas muuten: maailman parhaat luovat ja tekevät maailman parasta. Sitä he haluavat olla myös jatkossa urheilu-urallaan. Siksi kaikki mahdollinen aika kuluu ampumaurheilun parissa, ja jos jollain olisi myydä lisää aikaa, tämä kaksikko ostaisi sitä heti ja paljon. Jalat ovat kuitenkin tiukasti maassa:

– Elämää ja tärkeitä asioita on ampumaurheilun ulkopuolellakin. Olemme pysyneet järjestämään asiat niin, että perhe, työ ja urheilu ovat kaikki kunnossa. Jos nämä eivät ole keskenään tasapainossa, ei kukaan pysty urheilemaan pidemmällä tähtäimellä. Siinä voi käydä köpelösti.

Kim Leppänen (vas.) ja Jaakko Viitala tyytyväisinä allekirjoitettuaan sopimuksen Benelliin kanssa.

Ajankäyttö on siksi kummallakin tehokasta. Omaa rakentamiseen erikoistunutta yritystään pyörittävä Leppänen on naimisissa, mutta pariskunnalla ei ole lapsia. Kaksi koiraa pitää heidät kiireisinä. Leppäsen vaimo on voittanut agilityssä MM-pronssia.

Viitala tekee normaalia päivätyötä, ja hänen perheeseensä kuuluvat vaimo ja kaksi pientä lasta. Hän on saanut järjestettyä asiat mallikkaasti ja kivuttomasti työnantajansa kanssa. Niin Leppänenkin, mutta hänen tarvitsee vain katsoa peiliin, kun hän kiittää työnantajansa.

LEPPÄSEN JA VIITALAN katseet on suunnattu Thaimaassa vuonna 2021 järjestettävään practicalin MM-kilpailuihin. Joka kolmas vuosi järjestettävistä kisoista käytetään myös nimeä World Shoot.

Leppäsen tämän kesän päätavoite on elokuussa Ruotsissa järjestettävät kivääri-practicalin MM-kilpailut, jotka viime vuonna peruuntuivat metsäpalojen takia. Viitala puolestaan kiertää Euroopassa ampuessa kansainvälisiä kisoja.

Leppänen ampuu kaikkia kolmea lajia (haulikko, kivääri ja pistooli), mutta ”paras kaiku on haulikossa”. Viitala jatkaa ”kehittämistään” Standard manual -luokassa:

– Se antaa minulle paljon uusia mahdollisuuksia kehittyä vieläkin enemmän.

Haulikko pysyy jatkossa ykkösenä kummallakin. Leppänen arvioi haulikon osuudeksi 60, kiväärin 30 ja pistoolin 10 prosenttia. Viitala ei osaa sanoa prosentteja, koska tilanne on hänellä niin kausittaista.

Vuosi sitten kerrottiin, että Suomi voitti haulikkopracticalin MM-kilpailuissa Ranskan Chateauroux'ssa yhteensä kahdeksan yksilömitalia. Neljästä ammuntadivisioonasta kolmen yleinen sarja päättyi suomalaisen voittoon, ja yleisen sarjan mitaleita tuli yhteensä viisi.

Ylivoimaisimmat voitot nähtiin Modified- ja Standard manual -divisioonissa, joissa **Teemu Rintala** ja Viitala jättivät lähimmät kilpakumppaninsa molemmat yli sadan pisteen päähän. Myös Standard-divisioona päättyi suomalaisten kaksoisvoittoon, kun **Jarkko Laukia** päihitti tiukassa kilpailussa Leppäsen noin 30 pisteen erolla.

AJATUS AMMATTILAIUUDESTA on käynyt kaverusten mielessä, mutta ainakaan toistaiseksi suunnitelmat eivät ole konkretisoituneet. Leppänen on käynyt Yhdysvalloissa tutustumassa sikäläiseen ampumaurheilukulttuuriin viettämällä siellä eräällä kerralla kolme kuukautta.

Kuten jo todettua, kaksikko on täysillä mukana ampumaurheilussa, ja paljon on jo nähty ja koettu. Se ei kuitenkaan riitä, sillä kuten Leppänen usein toteaa, mieli on avoin uusille asioille.

– Ampumaurheilu on vienyt meidät hienoihin ja mielenkiintoisiin paikkoihin. Mitä kaikkea on vielä kokematta ja näkemättä, Viitala puolestaan kysyy.

Kaksikon katseessa on tuttu iloinen ja utelias pilke. Se lupaa hyvää. 🌀

Kohti uusia haasteita

Jos Olympiakomitean johto sai Minskin Euroopan kisoista arvokasta kokemusta kohti ensi vuoden kesäolympialaisia Tokiossa, sitä saivat myös suomalaisampujat.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheilussa kuluva vuotta on värittänyt olympiamaapaikkojen tavoittelu Tokion olympialaisiin 2020. Viimeksi paikoista puhuttiin, kun Valko-Venäjän Minskissä järjestettiin kesäkuussa Euroopan kisat.

Suomella on Tokioon saavutettuna tähän mennessä yksi maapaikka, kun **Lari Pesonen** menestyi mainiosti miesten skeetissä Changwonin maailmancupissa.

JUHO KURKI, Tommi Takanen, Marjut Heinonen ja **Oskari Kössi** kuuluvat niiden Suomen ja maailman huippuampujien joukkoon, jotka Tokioon haluavat. Heistä Heinonen on edustanut Suomea olympialaisissa (2008). Euroopan kisoissa kilpailleista suomalaisampujista olympiakokemusta oli myös **Satu Mäkelä-Nummelalla** (2008, 2012, 2016) ja **Vesa Törnroosilla** (2016).

Minskissä kuudenneksi sijoittunut Heinonen sanoi, että finaaliapaikka oli ”ihan realistinen” sen perusteella, miten harjoitukset olivat menneet ja miten hän oli treenannut.

– Olympiapaikkaa ei jahtaamalla saa. Se tulee omalla tekemisellä, jos on tullakseen. Nyt muutama palanen napsahti paikoilleen, ja tästä on hyvä jatkaa, hän sanoi.

Heinonen kilpaili Minskissä kansainvälisen tason finaalisissa kahdentoista vuoden tauon jälkeen. Edellisen kerran hänet nähtiin kuuden parhaan loppukilpailussa vuonna 2007.

KURKI OLI TYYTYVÄINEN omiin suorituksiinsa, jotka toivat henkilökohtaisissa kilpailuissa ilmankiväärin 19. sijan ja pienoiskiväärin asentokilpailun hienon kahdeksannen sijan.

– Kisamatkani olisi ollut ”buono”, jos ilmankiväärissäkin olisi tullut finaaliapaikka. Joka tapauksessa kausi on ollut oookoo, ja seuraava iso kisa on Rion maailmancup. Kilpailen muutamassa kotimaan kilpailussa, vedän pari kovaa treeniviikkoa ja lepään viikon ennen Rioa, Kurki kertoi.

– Olen ollut tyytyväinen tasaisuuteeni, Pekingin maailmancupissa ja Minskissä samalla ”piekkarin” tuloksella (1173) finaaliapaikan saavuttanut Kurki sanoi.

Kurki nautti paitsi Minskin kisakylän tunnelmasta myös kisapaikan fiiliksestä. Hänen mukaansa Euroopan kisojen finaali-

Tommi Takanen sijoittui Euroopan kisojen skeetissä 20:nneksi.

Juho Kurki miesten pienoiskiväärin asentokilpailun finaalisissa Euroopan kisoissa.

liini oli mukava lähteä – ja helpompaa kuin kotimaassa:

– Kaikki on viivalla yhtä kovia enkä kuulu ennakkosuosikkien joukkoon, Venäjän Sergein Kamenskin vieressä finaalin ampunut Kurki sanoi.

TAKANEN JA KÖSSI eivät olleet lainkaan tyytyväisiä suorituksiinsa Minskissä. He tekivät tulokset 114 ja 113 ja sijoittuivat 20:nneksi ja 22:nneksi. Kössi jopa sanoi, että hänen kauden pääkilpailustaan tuli ”mahalasku”. Hänellä oli Minskin-kilpailua varten pitkä valmistautuminen, ja se oli hänelle iso etappi.

– Ja sitten tuli totaalinen floppi, hän harmitteli.

Takanen oli samoilla linjoilla Kössin kanssa:

– Kyllä harmittaa, hän sanoi ja kertoi, että kisan alku lähti hyvin ja kuten pitkin.

– Huhujen mukaan johdin kilpailua kahden sarjan jälkeen. Kaikki voi kuitenkin murtua nopeasti. Pää toimi kaksi ekaa kier-

rosta, mutta sen jälkeen lähti sirklaamaan.

Takanen ei kuitenkaan ole lannistunut, vaan päinvastoin:

– Minulla on sama tavoite kuin ennenkin, ja sitä varten olen tehnyt neljän vuoden ajan kovaa töitä. Olen Lahden maailmancupin kisapaikassa kiinni, ja se on hyvä paikka suomalaisille ampua, koska tiedämme radan metkut. Toki muutkin ampuvat siellä kovia tuloksia.

TAKANEN AMPUI puolitoista viikkoa ennen Minskiä tuloksen 122 ja ensimmäisenä päivänä rikkoi kaikki 75 kiekkoa, mitä ei kovin usein ole hänelle tapahtunut.

– Sitä lähdin Minskistäkin tavoittelemaan, mutta tulos on nyt pöydällä. Käsittelemäni olympiapaikkaa ajatustasolla paremmin kuin edellisellä olympiadiilla. Lähdin tuolloin tavoittelemaan olympiapaikkaa yleisen menestymisen kustannuksella, mikä oli väärin. Maapaikka ei ole enää ainoa ajuri tekemiselle, vaan olympialaiset tulevat hyvän menestyksen palkintoja.

Takanen tietää hyvin, että kilpailu olympiapaikoista on raakaa ja kovaa peliä, joka on erittäin pienestä kiinni:

– Kaikki voi mennä sekunnin kymmenyksessä, ja ammutamaailma voi kadota.

Mutta tapahtuu Takasen elämässä paljon muutakin. Hän valmistui kesäkuun lopussa tuotantotalouden diplomi-insinööriksi ja onni kukoistaa naisystävä **Sini Huhtalan** kanssa. Takanen palasi heti Minskin jälkeen töihin. Hän työskentelee Kaakon Kaksikon tilapalvelupäällikkönä.

– Takana on aikamoinen talvi! Olin viidellä ulkomaanleirillä ja kilpailin kahdessa maailmancupissa. Minulla oli kuitenkin leireillä aikaa tehdä diplomityötäni. Se oli hyvää vaihtelua ammuntaan ja myös toisinpäin.

Kuten hyvin tiedetään, määrätietoisien urheilijain asenteella Takanen ei jätä mitään sattuman varaan, vaan tekee kaiken huolella, jos alkaa joutain tehdä. 🌀

Urheilukoulusta uusiin en

Urheilukoulussa varusmiespalvelustaan suorittavat Sami Aaltonen ja Matias Koivu ovat olleet alkuvuoden ajan hyvässä vireessä.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Sami Aaltonen, 20, ja Matias Koivu, 19, istuvat Orimattilan ampumradalla tyytyväisenä näköisinä. On kansainvälisen junioricupin IJSC:n avajaispäivä, ja kesäkuun aamuaurinko alkaa lämmittää mukavasti. Nuoruuskaisten fiilis oli hyvä, ja tyytyväisyyteen oli syytäkin, sillä he olivat olleet alkuvuoden ajan mainiossa vireessä.

Ja vielä parempaa oli tulossa.

Kaksi päivää myöhemmin Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava Koivu teki IJSC:ssä trapin M20-sarjan uuden Suomen ennätysten 121.

Aaltonen (Rauman Seudun Urheiluampujat) oli puolestaan kohentanut omaa skeetin ennätystään alkuvuonna järjestetyssä Malagan kilpailussa lukemiin 119.

Pari viikkoa myöhemmin hän siirtyi uudelle kymmenluvulle, kun hän paukutti Lopen Sako-Franchi GP:ssä vieläkin kovemman henkilökohtaisen ennätysensä 121.

Aaltonen sanoi ennen Lopen kisoja, että ”on vain ajan kysymys” milloin hän siirtyi uudelle kymmenluvulle.

– Olen sitä koko ajan toivonut ja uskonut, että kyllä se sieltä tulee, koska treenit ovat menneet niin hyvin.

Niin se sieltä sitten tuli!

MITEN TÄHÄN on tultu? Lahjakkaat nuoret ampujat Aaltonen ja Koivu aloittivat loka-kuussa varusmiespalveluksensa Helsingin Santahaminassa sijaitsevassa Puolustusvoimien Urheilukoulussa. Se on ollut heidän ampumaurheilu-uransa kannalta hyvä ratkaisu. Haastattelupäivänä nuorten miesten ”tj” oli 106.

– Vuosi on ollut ihan jees. Olen päässyt treenaamaan hyvin, ja olen ollut joka kuukausi harjoitusleirillä. En ollut viime vuonna tähän samaan aikaan ampunut näin paljon kiekkoja. Olen ampunut tänä vuonna jo noin 8000 kiekkoa, kun viime vuoden kokonaismäärä oli kymmenen tuhatta, Koivu kertoi kesäkuun puolivälissä.

Aaltonen oli samoilla linjoilla Koivun kanssa:

– Olen harjoitellut selvästi enemmän kuin edellisinä vuosina. Olen ampunut melkein kaksi kertaa enemmän kiekkoja kuin

Sami Aaltonen (vas.) ja Matias Koivu asettuivat kuvattaviksi Orimattilan radalla ennen kansain-

aikaisemmin. Se on prosenteissa iso nousu, hän sanoi.

– Olen pystynyt Urheilukoulussa yhdistämään hyvin varusmiespalveluksen ja harjoittelun. Se on toiminut hyvin eikä ole ollut liian raskasta. En voi valittaa mistään, Aaltonen naurahti.

KOIVU MYÖNTÄÄ, ettei vire ollut alkuvuonna paras mahdollinen. Hän tunsi väsymystä huhti-toukokuussa pitkän kisa- ja leirityspotken takia, mutta piti Polar GP:n jälkeen puoleentoista viikon tauon. Se kannatti, sillä IJSC:ssä syntyikin sitten uusi poikien SE.

– Se maistuu hyvältä ja toi lisää itseluottamusta sekä loi uskoa tulevaan. Onneksi sain 120:n rajan rikki, sillä siirryin ensi vuonna miesten sarjaan

Edellä mainitun rajan ovat tänä vuonna rikkoneet Koivun lisäksi miesampujista Eemil Pirttialo, Mirka Kyyrönen ja Simo Köylinen.

– Treenit ovat sujuneet hyvin. Tiesin ke-

”Olen harjoitellut selvästi enemmän kuin edellisinä vuosina. Olen ampunut melkein kaksi kertaa enemmän kiekkoja kuin aikaisemmin. Se on prosenteissa iso nousu.”

Sami Aaltonen

vään kisojen perusteella, etten ollut saanut itsestäni parasta irti kisoissa. IJSC:ssä onnistuin sitten hyvin, ja nyt 120 on helpompi ampua uudestaan, kun ”kuparinen” on nyt rikottu.

AALTONEN JA KOIVU kehuvat varusmiespalvelustaan myös siksi, että he ovat saaneet vaikutteita ja hyviä vinkkejä

nnätyksiin

välisen junioricupin alkua.

muiden lajien urheilijoilta. Kuten monet muutkin Urheilukoulun käyneet ovat todenneet, tämäkin kaksikko sanoo tullessaan vuoden aikana ”enemmän urheilijoiksi”.

– Se kuuluu armeijaan, että palvelus on välillä rankkaa. Tiedän, miltä tuntuu olla teltassa kolmekymmentä vuorokautta. Palvelusaika on ollut monipuolista, ja kaikki on sujunut hyvässä hegnessä, Aaltonen sanoi.

Vuosi poikii varmasti jatkossakin hyviä tuloksia ja saavutuksia. Aaltonen osallistui toukokuussa ensimmäisen kerran miesten maailmancupiin, kun hän edusti Suomea Etelä-Korean Changwonissa. Hän rikkoi 114 kiekkoa ja sijoittui 69:nneksi.

– Se oli hieno kokemus. Paras oppi oli se, että maailmancupeissakin ammutaan samanlaisia kiekkoja kuin muissakin kisoissa. Olosuhteet ovat vain isommat ja hienommat kuin normaalisti, hän hymyi.

Aaltonen on edustanut Suomea kansainvälisissä arvokisoissa poikien sarjassa.

Sami Aaltonen.

Matias Koivu.

Hän sijoittui viime vuonna Saksan Suhlissa järjestetyssä nuorten maailmancupissa viidenneksi ja Changwonin MM-kilpailuissa 24:nneksi. Itävallan EM-kilpailuissa hän oli 11:s. Vuoden 2017 EM-kilpailuissa Aaltonen oli 20:s ja MM-kisoissa 48:s. Aaltonen nimissä on skeetin M20-sarjan finaalin SE, joka on 56.

Koivulla on yksi arvokisamitali, joka tuli vuonna 2017 Bakussa järjestetyissä EM-kilpailuissa, kun Suomi sai hopeaa poikien joukkuekilpailussa. Koivun lisäksi joukkueessa ampuivat **Vili** ja **Niko Kopra**. Henkilökohtaisessa kilpailussa Koivu oli seitsemäs. Saman vuoden MM-kilpailussa Moskovassa hän sijoittui 14:nneksi. Suomi oli Moskovan MM-joukkuekilpailussa viides (**Vili Kopra**, **Teemu Ruutana**, Koivu).

Aaltonen valmentajana toimii **Esa Heinonen**, ja Koivun valmentaja on **Kari Kopra**.

ENTÄ SITTEn nuorukaisten tulevaisuus? Aaltonen ja Koivu on nimetty Suomen

poikien MM-joukkueeseen. Kisat ovat tätä juttua lukiessa käynnissä Italian Lonatossa. Samassa paikassa kilpaillaan EM-mitaleista syyskuussa. EM-kisat ovat – totta kai – olempien tavoitteena.

– Lonaton rata on tuttu, ja olosuhteet ovat olleet siellä hyvät. Taso tulee olemaan varmasti hyvä. Ensin yritetään päästä finaaliin, jossa alkaa sitten uusi kisa, kaksikko sanoi.

Elämää on ampumaurheilun ulkopuolellakin, sillä Laitilassa asuva Aaltonen on pyrkinyt opiskelemaan metsätalousinsinööriksi ja Koivu tuotantotalousinsinööriksi.

– Tänä vuonna paikkaa ei tullut, joten näillä näkymin menen töihin armeijan jälkeen, Koivu kertoi osaltaan.

Aaltonen opiskelupaikka ei ollut selvillä vielä lehden painoon mennessä. Kaksikon varusmiespalvelus päättyi syyskuussa. Varmaa on se, ettei nuorukaisten parasta ampumaurheilussa ole vielä nähty. Tulevaisuus näyttää valoisalta ja hyvältä. 🌟

"Suuri joukko antaa voim

Kunniapuheenjohtaja Vehasen hallitusjaksolle osui arvokilpailujen suma. "Selvisimme suururakasta kohtuullisesti."

Teksti LASSI PALO

Kuvat LASSI PALO, KALLE VIRTAPOHJA

Alpo Vehanen toimi Ampumaurheiluliiton puheenjohtajana kolme kaksivuotisjaksoa eli vuodet 1999–2004. Hän oli liiton hallituksen jäsen useiden vuosien ajan ennen kuin hänet valittiin puheenjohtajaksi.

– Olin selvillä liiton tilanteesta ja hallituksen työstä. Puheenjohtajuus oli sopiva myös siksi, että olin päättänyt jättäytyä pois työelämästä ja siirtyä yksilölliselle varhaiseläkkeelle vuoden 1999 helmikuusta alkaen. Näin ollen minulla oli aikaa paneutua tehtävään lähes täysiaikaisesti.

Ajankohta sopi myös siksi, että Vehanen tiesi luopuvansa seuransa Satakunnan Ampujien puheenjohtajuudesta samoihin aikoihin, koska hänen lupaamansa viiden vuoden jakso täytyisi.

Vehanen valittiin vuonna 2010 Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtajaksi.

– Tätä asemaa varten ei ole luotu mitään toimintaohjetta eikä sellaiseen ole tarvetta. Olen ajatellut niin, että vastaan, jos kysytään, mutta ajankohtaisia asioita haluan välttää, hän sanoo Urheiluampuja-lehden juhlavuoden haastattelussa.

VEHASEN mielestä liiton toiminnassa hyvää on se, että ampumaurheilu on olympiaohjelmassa sekä se, että lajilla on koko maan kattava seurakenttä ja toimiva kilpailujärjestelmä.

– Lasten ja nuorten Kultahipputoiminnassa on iloa ja riemua! Meillä on myös hyvät suhteet meille merkittäviin yhteistyötahoihin. Kehittämiskohteeksi sopii mielestäni seurojen jäsenmäärän kohottaminen huomattavasti. Suurempi joukko antaa voimaa, Vehanen painottaa ja asettaa tavoitteen:

– Otettakoon tavoitteeksi vuoden 1993 luku, jolloin ainoan kerran nykyvuotoisen SAL:n historiassa jäsenmäärä ylitti 40 000:n rajan. Ei ensi vuonna mutta ensi vuosikymmenellä!

VEHASELLA on noin 50 vuoden historia ampumaurheilun parissa. Alkupotkun lajin

Alpo Vehanen kuvattuna Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavuoden avaustilaisuudessa Helsingin Katajanokan kasinolla tammikuussa.

pariin antoi veli **Pertti Vehanen**, joka asuu Hyrylässä ja oli töissä paikallisessa varuskunnassa.

– Heillä käydessäni piipahdimme myös ampumaradalla. Kun vapauduin varusmiespalveluksesta vuoden 1964 syyskuussa, sain häneltä Walther-ilmapistoolin ja kehotuksen omaehtoiseen treenaamiseen. Näihin aikoihin liityin myös reserviläisjärjestöön, jossa ammunta oli toiminnan päämuoto, Vehanen muistelee.

– Rakensimme talkoilla kotikuntaani 10-paikkaisen ”hiekkakuopparadan” ja siitä sitten askel kerrallaan eteenpäin. Muutaman

vuoden jälkeen liityin Salon Seudun Ampujiin ja sieltä edelleen Turkuun TSA:n kirjoihin Kupittaan urheiluhallin valmistuttua.

Vehanen on kantanut vuodesta 1976 lähtien Satakunnan Ampujien sinikeltaisia värejä.

VEHANEN KERTOO, että SA:lla oli 1980- ja 1990-luvuilla säännöllistä kanssakäymistä Porin kahden ystävyyskaupungin ampujien kanssa. Vuorovuosina he kävivät Saksan Bremerhavenissa ja Ruotsin Sundsvallissa.

– Vastaavasti he kävivät Porissa joka toinen vuosi. Nämä kisat ja matkat antoi-

naa!”

vat SA:n ampujille oivan tilaisuuden nähdä miten muualla toimitaan. Niissä muodostui myös henkilökohtaisia ystävyyssuhteita, jotka jatkuivat senkin jälkeen, kun kilpailuyhteistyö oli päättynyt.

Toinen Vehasen muistoihin jäänyt tapaus on hänen ensimmäisen voittonsa **Seppo Mäkisestä** ja vielä isopistoolissa, joka oli kummankin lempilaji.

– Tähän tarinaan liittyy aika isokin huumorinpilke, koska Seppo oli jo lopettanut aktiiviuransa ja minä vielä vähän harjoitella räpistelin. Seppo on ollut esikuvani ja idolini edellä mainitulta hiekkakuopparadalta alkaen. Muistelemme yhdessä menneitä silloin tällöin.

PALATAAN taas nykyhetkeen. Vehanen katsoo olleensa jo viidentoista vuoden ajan niin sanotusti ulkokehällä eikä siksi lähde lähemmin ruotimaan ”kaikkia mahdollisia ongelmia”.

– Yhden seikan kuitenkin haluan nostaa esille. Väestömäärään suhteutettuna meillä on aivan liian vähän jäseniä suurten paikkakuntien seuroissa. Esimerkiksi Salon Seudun Ampujien jäsenistö koostuu käytännössä 60 000 asukkaan väestöpohjasta. Jäseniä sillä on noin 800 eli 1,3 prosenttia alueen asukkaista.

Jos tämä sama kaava toistuisi pääkaupunkiseudulla, se tarkoittaisi lähes kahtakymmentätuhatta jäsentä.

– Eri syistä johtuen esimerkki ei voine toteutua, mutta antaa dramaattisen osoituksen tilanteesta ja suorituspaikkojen puutteen vaikutuksista.

KUTEN VEHANEN sanoo, yhteiskunta on muuttunut monellakin tavalla niiden vuosikymmenten aikana, jotka hän on ollut mukana ampumaurheilussa. Hän mainitsee esimerkkinä golfin, joka oli aiemmin eliittiharrastus ja ratoja oli vain suurimmissa kaupungeissa ja kynnsy lajin harrastamisen aloittamiseen korkea.

– Nykyään golfkenttiä on isoimmissa kaupungeissa useita ja myös maaseutu on tullut mukaan. Golfista on tullut arvostettu tapa viettää vapaa-aikaa. Ampumaurheilussa dramaattisin muutos tapahtui parikymmentä vuotta sitten, jolloin Puolustusvoimat ja Rajavartiolaitos linjasivat uudelleen suhteensa henkilöstön harrastusmahdollisuuksiin.

Vehanen sanoo ymmärtävänsä täysin ne syyt, jotka tähän johtivat, mutta ampumaurheilun kannalta se oli hänen mukaansa kovin radikaali toimenpide.

– Edustusampujiemme enemmistö kun tuli vuosikymmenten ajan mainituista or-

Kunniapuheenjohtaja Alpo Vehanen kävi tervehdyskäynnillä Hugo Östermanin (SAL:n puheenjohtaja 1932–1958) tyttären Margaretha Berghellin luona viime vuonna.

Kunniapuheenjohtajan viesti 100-vuotiaalle liitolle

”**AMPUMAUURHEILU** on kansainvälisesti arvostettu laji. Olemme olleet nykyajan olympiakisojen ohjelmassa alusta alkaen. Viime vuosien ja vuosikymmenten tekninen kehitys elektronisen tulospalvelun muodossa antaa sille erinomaiset edellytykset päästä television kautta seurattavien lajien joukkoon.

Poissa silmistä – poissa mielestä on markkinointigurujen usein esittämä periaate. Se pitää paikkansa. Ellemme ole tasaveroisesti näkyvissä, olemme pian unholassa. Yksittäinen urheilija ja seuran jäsen ei voi maailmaa muuttaa, mutta asenteensa voi muuttaa.

Toivon, että saamme tilanteen pian sellaiseksi, että kaikilla merkittävillä radoilla on riittävä määrä elektronisia taululaitteita. Tämä muutos siirtää lajimme nykyaikaan. Olemme hyvällä alulla, ja toivon kehityksen jatkuvan.

Lopuksi esitän myös toiveen, jonka mukaan niin sanotut ei-ISSF-lajit saatisiin integroitua toimintaamme ilman niitä pieniä kitkakohtia, joita menneinä aikoina on esille tullut.”

ALPO VEHANEN

ganisaatioista. Olen vakuuttunut siitä, että aika parantaa haavat, mutta kovin nopeasti se ei tapahdu. Toinen suuri ja hyvin vahingollinen muutos johtuu ratojen lakkauttamisesta. Jos suorituspaikka lakkautetaan,

eikä korvaavaa tule tilalle, myös harrastus loppuu. Kolmanneksi nostan esiin yhteiskunnallisen asennemuutoksen. Enää ei olla kovin kiinnostuneita talkootyöstä, vaan kaikki odottavat, että se ”joku” tekee valmistelut ja kyllä minä sitten tulen, kun paikat ovat kunnossa.

VEHASEN hallitusjaksolle (1995–2004) osui arvokilpailujen summa, joka tuskin tulee toistumaan tulevaisuudessa: ilma-aseiden EM-kilpailut 1995, ISSF:n ruutilajien EM-kilpailut 1997, haulikon MM-kilpailut 1999, ISSF:n lajien PM-kilpailut 2000 ja kaikkien ISSF-lajien MM-kilpailut 2002. Lisäksi SAL:n väkeä oli runsaasti Puolustusvoimien järjestämissä sotilaiden MM-kisoissa vuonna 2001.

– On selvää, että niin sanottujen juoksevien asioiden ohella hallituksen aika meni pitkälti kilpailujen valmisteluun ja järjestelyjen vaatimiin kontakteihin. Kokouksia jouduttiin pitämään normaalivuotia lukuisamminkin. Koen kuitenkin, että selvissimme suururakasta kohtuullisesti. Hetkittäin oli mielipide-eroja, mutta sovittelemalla asioita vietiin eteenpäin hyvässä hengessä. Olen kiitollinen kaikkien silloisten hallitusjäsenten panoksesta. Vuoden 2002 MM-kisojen pääsihteeri, toiminnanjohtaja **Risto Aarreki** teki uskomattoman työn kilpailujen onnistumiseksi.

– Kaiken kaikkiaan koen, että hallitus toimi edellä mainittuina vuosina yksimielisesti ja rakentavasti.

KUN VEHASelta kysyy, millainen on suomalainen ampumaurheiluperhe, hän vastaa:

– Se on läpileikkaus Suomen kansasta. Meillä on toimintaa kautta maan, jäsenistö koostuu kaikista väestöryhmistä ja usein harrastukseen osallistuu kirjaimellisesti koko perhe, aktiivina tai tukihenkilönä.

Tyypillistä on myös se, että kun mukaan lähdetään, siinä ollaan sitten koko sielulla ja sydämellä. Sukupuolten tasa-arvo on käsitteiseni mukaan kohtuullisen hyvällä tolalla. Olen havainnut, että joissakin kilpailuissa jopa aikuisten sarjassa on ollut naisia enemmän kuin miehiä.

Entä sitten on suomalaisen ampumaurheilun tilanne kansainvälisesti?

– Haulikossa ja liikkuvan maalin lajeissa on tullut menestystä melkein pä vuosittain. Samoin on tilanne myös ei-ISSF-lajeissa, joissa tosin on huomattavan runsaasti lajeja, joihin menestymiseen on enemmän mahdollisuuksia. Alekski Leppä pa-

... jatkoa edelliseltä aukeamalta

lautti kiväärin hienosti maailman huipputasolle viime vuoden kahdella MM-tittelillään. Pistooli vaeltelee tällä hetkellä hieman varjojen mailla, Vehanen luettelee.

– Kaikkia lajeja koskeva kipupiste on luonnollisesti rajallinen potentiaali joh-tuen pienestä väestömäärästä verrattuna Kiinaan, Intiaan ja muihin viime vuosina voimakkaasti esille ja menestykseen nousseisiin maihin.

ENTÄ MILTÄ tulevaisuus näyttää? Vehanen on sitä mieltä, että huippu-urheilijamme pysyvät kansainvälisellä tasolla, saavuttavat menestystä ja tulevat valituiksi esimerkiksi Suomen olympiajoukkueeseen.

– Harrastusaktiiviteetin suhteen tilanne on kohtuullinen sekä nuorissa että vanhoissa ikäsarjoissa. Yleisen sarjan osallistujataso on joissakin lajeissa huolestuttavan alhainen, ja siihen pitää löytyä parannus pikapuoliin.

Vehasen mielestä ampumaurheilu tarvitsisi **Kimi Räikkösen** ja **Teemu Selänteen** kaltaisia esikuvia, joihin nuoriso voisi samaistua ja jotka esimerkillään kannustaisivat omia junnujamme pyrkimään samaan asemaan heidän kanssaan.

– Valitettavasti ammunta saa julkisuutta kovin harvoin. Kilpailusyklimme on liian hidas. Menestys noteerataan, mutta kun ei kuukausiin kuulu mitään, niin se myöskin unohtuu.

Mikä on ampumaurheilun kuva yhteistyökumppaneiden silmissä eli mistä voisi saada lisää rahaa?

– Uskon, että nykyisten yhteistyökumppaneiden suhtautuminen lajiimme on arvostavaa. Tuskin he muuten mukana olisivat. Lisäraha tulisi löytää vapailta markkinoilta, joilla tarkoitan sellaisia yrityksiä, jotka eivät liity harrastuksemme tarvike- tai välinekauppaan. Jotta tällä sektorilla voisi saavuttaa tuloksia, se vaatii runsaasti aikaa ja sitkeyttä enkä tiedä, onko nykyorganisaatioissa tähän tarkoitukseen käytettävissä resursseja.

Miten esimerkiksi Olympiakomitea ja ministeriöt mielestäsi arvostavat ampumaurheilua?

– Joudun vastaamaan tähän kysymykseen vähän jälkijätöisesti, koska en voi tietää tilannetta tällä hetkellä. Puheenjohtajavuosiinani kummankin tahon suhtautuminen SAL:oon oli asiallista ja arvostavaa. Saimme kohtuudella sen osuuden, joka kilpailumenestyksen ja muun toiminnan ansiosta meille kuului.

JA LOPUKSI. Millä kolmella adjektiivilla luonnehdit 100-vuotiasta Ampumaurheiluliittoa?

– Turvallisuus, tarkkuus ja tasa-arvo. 🚰

Kenraalitaso, insi – jo 17 puheenjohtajaa

Suomen

Ampumaurheiluliitto

perustettiin vuonna 1919.

Eversti (evp) Vesa Nissinen

on liiton 17. puheenjohtaja.

Hän jatkaa Hugo

Östermanin aloittamaa

kenraalitaso linjaa. Toinen

päälinja on insinöörilinja.

Liiton puheenjohtajissa on

ollut seitsemän insinööriä.

Teksti KALLE VIRTAPOHJA

Ampujainliiton perustamista esitti ensimmäisenä opettaja **Oscar Rosenqvist**. Kun liitto perustettiin 19.1.1919, Rosenqvistista tuli ensimmäinen puheenjohtaja. Hänen puheenjohtajakautensa päättyi jo muutaman kuukauden jälkeen kesäkuun vuosikokouksessa.

Silti liiton historiaan perehtyvän on pakko ottaa hattu pois päästä, kun näkee millaisen työn Rosenqvist teki liiton perustamisessa ja organisoimisessa keväällä 1919.

MAAHERRA Ernst E. Rosenqvist äänestettiin kesäkuussa opettaja Rosenqvistin tilalle liiton johtoon. Maaherra Rosenqvistista tuli pidetty keulakuva vaikka tapa, jolla opettaja Rosenqvist syrjäytettiin, ei ollut erityisen kaunis.

Ernst E. Rosenqvist johti liittoa vuoteen 1932 saakka. Hänen puheenjohtajavuosiensa leimasi vahva yhteistyö suojeluskuntajärjestön kanssa. Suojeluskuntaside vain vahvistui, kun **Hugo Östermanista** tuli liiton puheenjohtaja vuonna 1932.

Hugo Österman nousi Upseerien Ampumayhdistyksen puheenjohtajaksi vuonna 1929 ja valittiin vuonna 1932 Suomen Ampujainliiton liittohallituksen puheenjohtajaksi. SAL:n puheenjohtajana Österman jatkoi vuoteen 1959 asti.

Tuohon aikaan Ampujainliiton puheenjohtajana toimi liittohallituksen puheenjohtaja. Johtokunnalla, jota nykyisin kutsuttaisiin hallitukseksi, oli erikseen oma puheenjohtajansa. Tähän tehtävään tuli

Kenraalit **Hugo Österman** (oik.), **Hannu Hannuksela** (vasen) vuonna 1942. Hannuksela kuoli kaksi päivää kuvan ottamisen jälkeen.

Östermanin luottama jääkärieversti **Per Ole (P.O.) Ekholm** vuonna 1938. Hän jatkoi tehtävässä vuoteen 1953. Hänet valittiin SAL:n varapuheenjohtajaksi vuonna 1957, ja tässä tehtävässä hän toimi vuoteen 1973.

Hugo Österman loi jääkäriestä vaikuttavimman sotilasuran. Hänestä tuli vuonna 1919 Itämeren divisioonan (myöh. Porin rykmentti) komentaja.

Österman oli jalkaväentarkastaja tullessaan valituksi SAL:n puheenjohtajaksi. Tätä ennen hän oli ehtinyt toimia apulaispuolustusministerinä **P.E. Svinhufvudin** II hallituksessa. Mäntsälän kapinan jälkimainingeissa hän toimi Uudenmaan läänin maaherran **Bruno Jalanderin** sijaisena.

Österman nimettiin sotaväen päälli-

Insinöörit ja ”kolmas linja” johtajaa liiton johdossa

SA-KUVA

... ja Harald Öhquist olivat Viipurissa Papulan ampumaradan avajaiskilpailuissa keväällä 1952 sen jälkeen sydänkohtaukseen.

köksi vuonna 1933. Tässä tehtävässä hän oli talvisodan kynnykselle saakka. Tuolloin marsalkka **Mannerheim** kutsuttiin armeijan ylipäälliköksi, ja Östermanista tuli Kannaksen armeijan komentaja. Österman sai vastata keskeisesti strategisesti kaikkein tärkeimmän puolustussuunnan ja komentoonsa pääosan Suomen armeijasta.

Ampujainliitossa Österman vastasi suurista linjoista. Hänen puheenjohtajakaudelleen osui useita huipputapahtumia, joista Helsingissä järjestetyt ampumaurheilun maailmanmestaruuskilpailut 1937 olivat parhaasta päästä. Suomessa ei ollut koskaan järjestetty yhtä hienoa urheilutapahtumaa. Myös Helsingin olympiakisat 1952 osuivat Östermanin puheenjohtajakaudelle. Hän oli

mukana, kun Helsingin vuoden 1940 olympiakisoja suunniteltiin. Ja hän oli mukana, kun Veikkauksen toiminta laitettiin käyntiin.

Östermanin ja Mannerheimin tulehtuneista väleistä on kirjoitettu sotakirjallisuudessa runsaasti. Sen sijaan mustetta on kulutettu paljon vähemmän Östermanin ja presidentti P.E. Svinhufvudin hyvien suhteiden kuvaamiseen.

Hyvissä väleissä ei tietysti ole sellaista draamaa, joka vaatisi yhä uusia tulkinnoita. Yhtä kaikki, Suomen Ampujainliiton kunniajäsen P.E. Svinhufvud kirjoitteli mielellään puheenjohtaja Östermanille. Pääosin kirjeissä käsiteltiin ampumaurheilua.

Kenraaliluutnantti Hugo Östermanin 27

SAL:n puheenjohtajat

- × 1919 opettaja Oscar Rosenqvist
- × 1919–1932 maaherra Ernst E. Rosenqvist
- × 1932–1958 kenraaliluutnantti Hugo Österman
- × 1959–1961 vuorineuvos, DI Aarne Härkönen
- × 1962–1966 kenraaliluutnantti Albert Ravila
- × 1967–1969 kenraali Kaarlo Olavi Leinonen
- × 1970–1974 kenraaliluutnantti Otto Ylirisku
- × 1975–1981 yli-insinööri Maunu Wirtanen
- × 1982–1984 vuorineuvos, DI Kauko Rastas
- × 1985–1988 pankinjohtaja Erkki Karmila
- × 1989–1992 toimitusjohtaja, DI Seppo Ahonen
- × 1993–1998 toimitusjohtaja, DI Markku Nöyränen
- × 1999–2004 kenttäpäällikkö Alpo Vehanen
- × 2005–2008 pankinjohtaja, DI Helena Waldén
- × 2009–2012 FM Mikko Nordquist
- × 2012–2016 DI Pia Nybäck (o.s. Julin)
- × 2016– eversti Vesa Nissinen

vuotta kestänyt poikkeuksellinen puheenjohtajakausi Suomen Ampujainliitossa on yksi pisimmistä pj-kausista suomalaisessa urheilussa kaikki lajit huomioiden.

Kenraaliluutnantti **Albert Ravila** oli toinen kenraalilinjan puheenjohtaja. Hän aloitti Härkösen seuraajana vuonna 1962. Hänen puheenjohtajakaudellaan vietiin maaliin Ampujainliiton liittäminen SVUL:n jäseneksi vuonna 1963.

Ravila oli itse maailmanmestariampuja. Hänen aikanaan ampujat järjestivät kaikkien aikojen paukun, kun pistooliampujat voittivat Tokion olympiakisois-

jatkuu

sa molemmat jaossa olleet olympiakullat **Vainö Markkasen** ja **Pentti Linnosvuon** voimin.

KENRAALI K.O. Leinonen seurasi Ravilaa puheenjohtajana vuonna 1967. Hän oli vain yhden kauden puheenjohtaja. Suomalaisampujat jäivät ilman mitaleita Mexican olympiakisoissa, mutta menestyivät hyvin sotilaiden epävirallisissa MM-kilpailuissa, CISM:n mestaruuskilpailuissa.

Kenraaliluutnantti **Otto Ylirisku** oli neljäs kenraalilinjan edustaja SAL:n puheenjohtajana 1970-luvun alussa. Hän toimi Rajavartiolaituksen komentajana. Yliriskun puheenjohtajakaudelle osui monia lajimutoksia. Esimerkiksi ilma-aseet kasvattivat suosiotaan.

Nykyinen puheenjohtaja kasvatustieteiden tohtori, eversti (evp) **Vesa Nissinen** jatkaa kenraalitason linjaa SAL:n johdossa.

DIPLOMI-INSINÖÖRI Aarne Härkönen tuli vuonna 1959 Hugo Östermanin seuraajaksi SAL:n puheenjohtajana. Härkönen aloitti insinöörilinjan SAL:n huipulla. Hänen puheenjohtajakautensa kesti vain yhden kauden. Siviilityö Valmetin pääjohtajana oli vaativaa. Härkösen kautta värittivät Rooman olympiakisojen valintariidat. Ampujat olivat niissä riidoissa sivustakatsojina, mutta varmasti Härkönen pettyi urheilujohtamisen myrskyisään maailmaan.

Härkönen oli suostunut puheenjohtajaksi sillä ehdolla, että **Albert Ravila** valitaan varapuheenjohtajaksi. Näin kävi. Rooman olympiakisoissa 1960 ampumajoukkueen johtajana toimi nimenomaan Ravila, ja Ravilasta tuli myös Härkösen seuraaja.

MAUNU WIRTANEN oli Aarne Härkösen jälkeen toinen insinööri SAL:n puheenjohtajana. Hänen puheenjohtajakautensa alkoi vuonna 1975. Hänen kaudellaan saatiin valtava mitalimenestys Etelä-Koreassa järjestetyissä maailmanmestaruuskilpailuissa vuonna 1978. Mitalisadetta selitti osittain Neuvostoliiton päätös boikotoida kisoja. Elettiin kylmän sodan vuosia, ja useat länsimaat käyttivät samaa korttia kaksi vuotta myöhemmin, kun olympiakisat järjestettiin Moskovassa.

Kalliit kilpailumatkat olivat yksi syy siihen, että liiton talous vaati rukkaamista. Liiton johtoon tarvittiin seuraavaksi talousmies.

KAUKO RASTAS valittiin puheenjohtajaksi vuonna 1982. Hän jatkoi insinöörilinjaa liiton johdossa. Rastaa vahvuus oli talouden tasapainottamisessa. Kivääriampuja **Sirpa Vesanen** (o.s. Ylönen) nousi Kauko Rastaa puheenjohtajakaudella maailman huipulle. Hän viitoitti tien myöhempien sukupolvien naisampujille.

Rastas oli Aarne Härkösen jälkeen toinen

SA-KUVA

Kenraaliluutnantti Hugo Österman toimi 27 vuotta SAL:n puheenjohtajana.

LASSI PALO

Pia Nybäck valittiin toiselle kaksivuotiskaudelleen marraskuussa 2014 järjestetyssä SAL:n varsinaisessa kokouksessa. Liittovaltuuston puheenjohtaja Hannu Haapaniemi onnittelee.

vuorineuvos SAL:n puheenjohtajien joukossa.

SEPPO AHONEN tuli puheenjohtajaksi vuonna 1989. Ahonen oli neljäs insinööri SAL:n puheenjohtajana. Ahosen aikana SAL alkoi avata oviaan niin sanotuille uusille lajeille eli sellaisille ampumaurheilulajeille, jotka eivät olleet ISSF:n alaisia lajeja.

Ahonen siirtyi Nokialta Amer-yhtymän toimitusjohtajaksi vuonna 1992. Lisääntyvät työkiireet saattoivat olla syynä siihen, että Ahonen luopui SAL:n puheenjohtajuudesta.

Markku Nöyränen oli jo viides insinööri SAL:n puheenjohtajana jatkaessaan puheenjohtajana Ahosen jälkeen vuonna 1993. Nöyränen nousi lajin parista puheenjohtajaksi. Hän valmensi tyttärensä **Hannan** Euroopan huipulle pistooliampujana.

HELENA WALLDÉNISTA tuli ensimmäinen nainen SAL:n puheenjohtajana vuonna 2005. OKO:n pankinjohtajan kaudella liitto palkittiin ensimmäisenä urheilujärjestönä Piikkarit-tasa-arvopalkinnolla. Walldén oli jo kuudes insinööri SAL:n johdossa.

LASSI PALO

Vesa Nissinen on toiminut puheenjohtajan vuodesta 2016.

Kun **Pia Nybäck** valittiin puheenjohtajaksi vuonna 2012, hänestä tuli seitsemäs insinööripuheenjohtaja Ampumaurheiluliitossa. Kaksostrapin maailmanmestariksi **Julinin** nimellä ampunut Nybäck oli toinen maailmanmestari puheenjohtajana. Albert Ravila oli ensimmäinen.

INSINÖÖRIEN JA KENRAALITASON puheenjohtajien lisäksi liiton johtoon on valittu ”kolmannen linjan” miehiä. Liittoa alkuvaiheissa johtaneet Rosenqvistit aloittivat tämän ”kolmannen linjan”. Siihen voi lukea myös pankinjohtaja **Erkki Karmilan**, **Alpo Vehasen** ja **Mikko Nordquistin**.

Varatuomari Erkki Karmila aloitti puheenjohtajana vuonna 1985, jolloin Suomen taloudessa alettiin elää 80-luvun vauhtivuotia. Markkinointiin alettiin kiinnittää entistä enemmän huomiota. Se näkyi kaikkialla, myös SAL:n toiminnassa.

Kenttäpäällikkö Alpo Vehanen aloitti puheenjohtajana vuonna 1999 keskellä suomalaisen ampumaurheilun ruuhkavuotia. Arvokilpailuja järjestettiin lähes joka vuosi kotimaassa. Huipennuksena olivat Lahdesissa vuonna 2002 järjestetyt maailmanmestaruuskilpailut.

Ampumaurheilussa oli johdonmukaisesti korostettu urheilullisuutta 1940-luvun lopusta lähtien. Urheilullinen kehitys huipentui Vehasen puheenjohtajakaudella, kun liitto muutti nimensä Suomen Ampujainliitosta Suomen Ampumaurheiluliitoksi.

Vehanen valittiin puheenjohtajakautensa jälkeen liiton kunniapuheenjohtajaksi.

Teollisuuden palveluksessa työuransa tehnyt Mikko Nordquist oli puheenjohtajana kaksi kautta vuodesta 2009 lähtien. Hän oli kansainvälisen tason ampumakilpailujen tuomari toimien aktiivisesti tuomaritehtävissä kuolemaansa (2018) saakka. 🍀

Nuoren SAL:n linjataistelu

Ajatuksen Ampujainliiton ottamisesta suojeluskuntien tiukkaan holhoukseen esitti ensimmäisenä Lauri Pihkala. Suojeluskunnat rakensivat kattavan ampumarataverkoston koko maahan.

Teksti KALLE VIRTAPOHJA

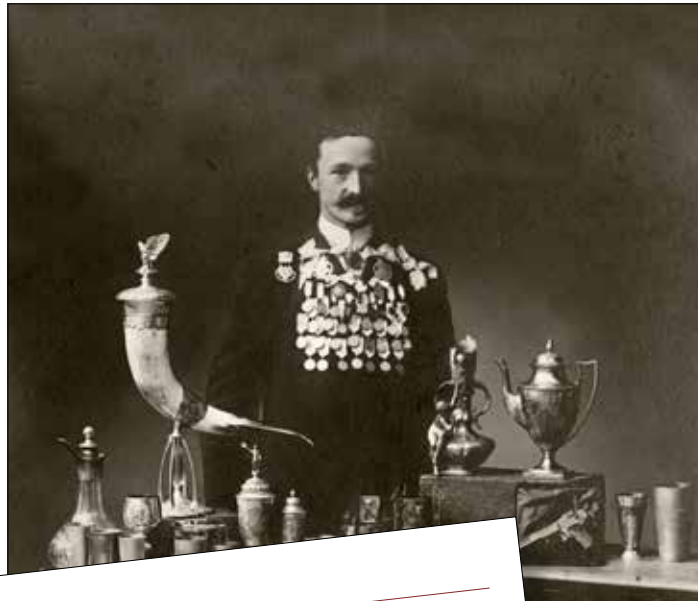
Ampujainliiton perustivat samat miehet, jotka järjestivät ammunnan mestaruuskilpailuja vuodesta 1907 lähtien. Heidän ykkösmiehensä opettaja **Oscar Rosenqvist** alkoi puuhata tiiviimpää järjestäytymistä ja tammikuun 19. päivä vuonna 1919 Helsingissä Hotelli Fenniaan kokoontuneet ampujat päättivät perustaa liiton.

Ennen 19. päivä tammikuuta 1919 järjestettävää ampujainkokousta Oscar Rosenqvist kirjoitti asiaa pohjustavan artikkelin Suomen Urheilulehteen (nro 1–3, 1919): ”Kaikissa sivistysmaissa ovat joko pitemmän tai lyhyemmän ajan toimineet ampumaurheilun kehittämiseksi koko asianomaisen maan käsittävät ampujainliitot. Näiden toiminta on eri maissa järjestetty jossain määrin eri tavalla, mutta kaikki tarkoittavat kuitenkin melkein samaa: ampumataidon kehittämistä kansassa ja kansan tällä tavoin saavutettavaa puolustuskyvyn kohottamista.”

ARTIKKELIN yhteydessä julkaistiin Oscar Rosenqvistin ehdotus perustettavan liiton säännöiksi. Hän ehdotti liiton nimeksi Suomen Ampujainliittoa. Toiminnan tarkoituksesta kertova 2 § kuului ehdotuksessa: ”Suomen Ampujainliiton tarkoituksena on veljestyttää kaikki Suomen ampujat, kehittää Suomen kansan ampumataittoa, herättää ja vireillä pitää sen ampumaharrastusta ja sen isänmaallista henkeä sekä siten kohottaa Suomen kansan puolustuskykyä.”

Opettaja Oscar Rosenqvistista tuli luontevasti liiton puheenjohtaja.

LIITON PERUSTAJISSA oli paljon aktiivisia suojeluskuntalaisia, eikä liiton asema suhteessa suojeluskuntiin ollut jännitteetön. Talven ja kevään aikana käytiin taistelua lii-

I
Ampumaurheilun esihistoria

Ensimmäinen Suomen mestari Huvi Tuiskunen.
Kuva: URHEILUKUOPIO

SISÄLLYS

Johdanto: Suomalaisen kestomenestyslaji	7
I AMPUMAUURHEILUN ESIHISTORIA	11
Kolme traditiota	13
Sporttiklubin kotirataottelut vuodesta 1883	20
Mestaruuskilpailujen valtuuskunta 1906–1919	26
Olympialaisiin 1908 ja 1912	33
II AMPUJAINLIITON ALKUTAIVAL	41
Suomen Ampujainliiton perustaminen 1919	43
Suojeluskuntakausi 1919–1944	59
Olympialaisia sankaritarnoita	72
Maailman parhaat ampujat Suomesta	79
Helsingin MM-kilpailut 1937	88
III VAIKEUKSISTAKIN SELVITÄÄN	107
Sotavuodet 1939–1945	109
Peiko liiton lakkauttamisesta 1945–1948	127
Argentiina-pokaali toistamiseen Suomeen 1949	142
Helsingin olympiakisat 1952	148
Hugo Österman 27 vuotta liiton puheenjohtajana	154
Tarinoita kylmän sodan vuosilta	166

ton suunnasta. Se päättyi suojeluskuntalaisen linjan voittoon. Sen merkiksi opettaja Rosenqvist syrjäytettiin kesäkuussa ja hänen seuraajakseen valittiin maaherra **Ernst E. Rosenqvist** Mikkelistä.

Ajatuksen Ampujainliiton ottamisesta suojeluskuntien tiukkaan holhoukseen esitti ensimmäisenä **Lauri Pihkala**. Hänen visiossaan mestariampujista olisi tehty suojeluskuntien ampumakouluuttajia.

Sata tarkkaa vuotta: Ampumaurheilun historia Suomessa -kirjassa on oma lukunsa suojeluskuntakaudelle. Kirjan kuvassa on ensimmäinen Suomen mestari Huvi Tuiskunen.

Pihkala ei ole juuri kiiteltä ampujapiireissä, mutta tiukan suojeluskuntasidoksen ansioita ampumaurheilun olosuhteet laitettiin paremmalle tolalle 1920-luvulla kuin minkään muun urheilulajin. Suojeluskunnat rakensivat kattavan ampumarataverkoston koko maahan.

Lisäksi suojeluskuntalaiset pääsivät harjoituksiinsa harjoittelemaan ampumista. Näin ammunasta tuli tuhansille suomalaisille miehille suosittu harrastus. Ja parhaista ampujista tuli aikansa kansallissankareita.

Kielikysymys näytteli myös omaa rooliaan SAL:n perustamisessa. Pihkala edusti vahvasti suomalaista linjaa.

Liiton perustamisvaiheen valtakamppailussa häviölle jäänyt opettaja Oscar Rosenqvist kannatti etäisempää tai paremminkin itsenäistä suhdetta suojeluskuntiin.

Hän oli äidinkieleltään ruotsalainen, ja hän perusti sitten ruotsinkielisen ampujainliiton. Sen puheenjohtajana hän toimi useita vuosia. 🌸

”Olen ahminut innoissani...”

Teksti LASSI PALO & KALLE VIRTAPOHJA
Historiateoksen kansi MIKAEL MANNINEN

Suomen Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhluvuoden kunniaksi valmistuu **Kalle Virtapohjan** kirjoittama historiateos *Sata tarkkaa vuotta: Ampumaurheilun historia Suomessa*.

Kirjan on taistanut **Mikael Manninen**, ja siinä on liitteenä Suomen Urheilumuseon erikoistutkijan **Vesa Tikanderin** laatima kattava tilastoliite.

Kirjan henkilöhakemiston on laatinut urheiluun erikoistunut tietokirjailija **Vesa-Matti Peltola**.

Teoksen tekemistä on ohjannut kolmen vuoden ajan ohjausryhmä, jonka puheenjohtajana on toiminut SAL:n liittovaltuuston puheenjohtaja **Asko Terkola**.

SUOMALAISEN ampumaurheilun historia on alkanut jo kauan ennen Suomen Ampujain Liiton perustamista vuonna 1919.

Tätä suomalaisen ampumaurheilun esihistoriaa kuvataan kirjassa melko tarkkaan sen vuoksi, että ampujat järjestivät ensimmäisiä modernin kilpaurheilun kaavaa noudattavia kilpailutapahtumia Suomessa 1800-luvulla.

Ampumakilpailujen tuloksia pystyttiin vertaamaan valtakunnallisesti, koska ampumamatkat oli tarkasti määritelty.

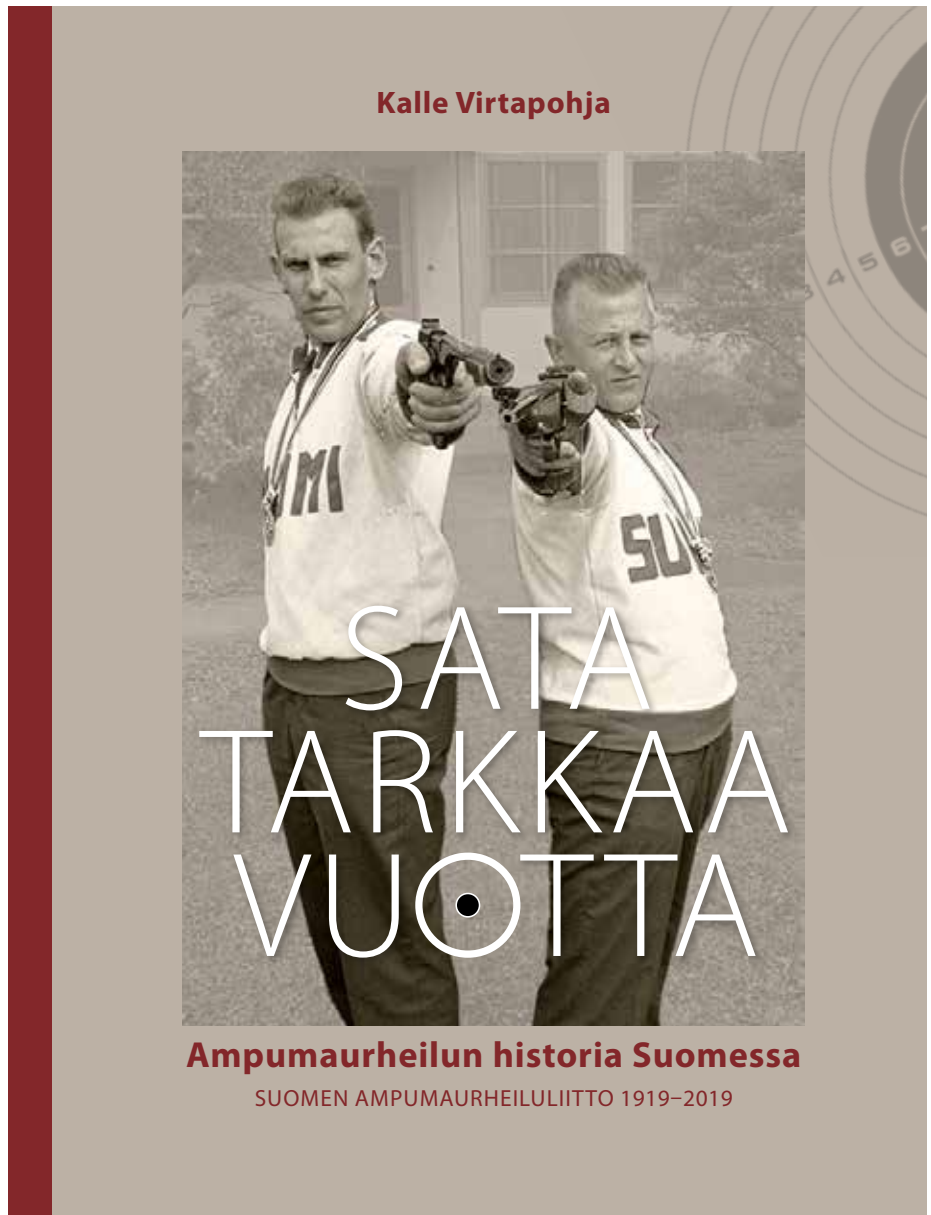
URHEILUAMPUJA-LEHTI kysyi muutamilta käsikirjoitukseen tutustuneilta urheiluhistorian ja ampumaurheilun asiantuntijoilta, millaisia ajatuksia elokuun lopussa julkaistavan historiateoksen käsikirjoitus on synnyttänyt:

”Olen ahminut innoissani Sata tarkkaa vuotta -teoksen. Miten siihen on löytynyt sellainen määrä upeita tarinoita? Mielenkiintoinen teksti ja sujuva kynä pakottavat pitkiin lukutuokioihin – varmasti lajia harrastamattomankin!”

MATTI ERKKILÄ
SAL:n tiedottaja 1987–2006

”Olen harrastanut ja seurannut ampumaurheilua koko ikäni. Esimerkiksi Pohjoismaiden pääkaupunkiottelussa olen ollut ampujana mukana 15 kertaa.

Toimittajana olen seurannut arvokisoja 50-luvun puolivälistä alkaen. Vuonna 1962 sain mm. Kairossa seurata, kuinka **Pauli Aapeli Janhonen** voitti Suomelle sotilasivääriin maailmanmestaruuden. Suomen

Ampumaurheiluliiton historiakirja avaa silti suuren määrän minulle uusia, menneistä vuosikymmenistä kertovia mielenkiintoisia tarinoita.”

PEKKA KURKINEN
Toimitusjohtaja, toimittaja

”Ammunta on ollut merkittävimpiä lajeja Suomen urheiluhistoriassa, eikä vähiten olympiakisoissa. Urheiluampujat olivat myös usein merkittävässä rooleissa Suomen yhteiskuntaelämässä ja maanpuolustuksessa varsinkin itsenäisyyden alkuaikoina.”

VESA TIKANDER
Erikoistutkija, Urheilumuseo

”Suomen Ampumaurheiluliiton historiakirjaan on koottu valtava määrä tarinoita, jotka kertovat mielenkiintoisella tavalla menneistä vuosikymmenistä ja ennen kaikkea henkilöistä tulosten ja pöytäkirjojen takaa. Teoksesta on helppo tarkistaa yksityiskohdista eri tapahtumista, joista kansainvälisissä kokouksissa joskus käydään kiivastakin sananvaihtoa. Kirjan myötä kunnioitus edeltävien sukupolvien työhön on entisestään kasvanut.”

PEKKA KUUSISTO
Varapuheenjohtaja, European Shooting Confederation (ESC)
Hallituksen jäsen, International Shooting Sport Federation (ISSF)
SAL:n historiateoksen ohjausryhmän jäsen

Enää kuukausi Lahden maailmancupiin

Teksti LASSI PALO

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) vuoden viimeinen haulikolajien maailmancup järjestetään Lahdessa 13.–23. elokuuta. Järjestävänä seurana toimii Lahden Ampumaseura (LAS).

Suomen joukkue nimetään parhaallaan Italian Lonatossa käynnissä olevien MM-kilpailujen jälkeen 14. heinäkuuta. Suomi nimeää täydet joukkueet miesten ja naisten lajeihin sekä kaksi mqs-ampujaa kunkin lajiin.

MAAILMANCUPISSA kilpaillaan skeetissä ja trapissa. Kisojen päiväohjelma on päätetty: ensin ammutaan trap ja sitten skeet. ISSF päättää kellonajat, kun kaikki ilmoittautumiset ovat selvillä.

– Kesäkuun loppuun mennessä 34 maata oli ilmoittanut lopulliset määrät, ja nekin

elävät vielä määräaikaan asti. Alustavia ja lopullisia ilmoittautumisia on tehnyt nyt kaikkiaan 56 maata, mutta joukosta puuttuu vielä ainakin 10-15 sellaista maata, jotka aina ovat mukana, kuten esimerkiksi Kypros, Turkki, Valko-Venäjä, Ukraina ja Latvia, kisojen pääsihteeri Curt Sjöblom kertoo.

Lahdessa kilpaillaan maailmancupin voiton lisäksi olympiamaapaikasta Tokioon. Jaossa on kahdeksan maapaikkaa eli kaksi kussakin henkilökohtaisessa lajissa.

Lahden jälkeen olympiamaapaikkoja on eurooppalaisille jaossa haulikkolajeissa enää kahdessa kilpailussa: Italian EM-kilpailuissa syyskuussa ja ensi keväänä Ranskassa järjestettävässä haulikkolajien olympiakarsinnassa. ⚙️

Ennakkotilaa historiategos nyt etuhintaan!

Kalle Virtapohjan kirjoittama 384-sivuinen Sata tarkkaa vuotta: Ampumaurheilun historia Suomessa -kirja on nyt ennakkotilattavissa. Teos julkaistaan SAL100-pääjuhlassa Tampereella 31. elokuuta.

Tilaa nyt, niin saat teoksen ennakkotilaa etuhintaan 42 € (norm. 48 €). Ennakkotilaa etuhinta on voimassa 12. elokuuta asti.

Kun tilaat teoksen pääjuhla-ilmoittautumisen yhteydessä, toimitamme tilatut teokset Tampereelle 31.8. Katso ilmoittautumisohjeet www.ampumaurheiluliitto.fi

Voit ennakkotilata teoksen myös SAL Kaupasta www.ampumaurheiluliitto.fi/myyja-osta/kauppa. Tällöin lisäämme tilaukseen postikulut ja postitamme ennakkotilatut kirjat 2. syyskuuta alkaen.

AMPUMAUURHEILULIITTO 100 VUOTTA: Juhlavuoden pääjuhla Tampereella lauantaina 31.8.2019

Juhlapaikkana on Tuulensuun Palatsi.

Pääjuhla

Iltajuhla alkaa klo 18.00. Illan aikana luvassa on illallisen lisäksi muun muassa 100-vuotishistoriateoksen julkaisu, taidokkaita esiintymisiä, palkitsemisia, musiikkia ja tanssiaikin.

Päivätillaisuus

Tampereelle kannattaa tulla jo hyvissä ajoin lauantaina, sillä ennen iltajuhlaa järjestetään päivätillaisuus, jossa on kiinnostavaa ja hyödyllistä ohjelmaa ampumaurheilun ystäville:

12.00 Kevyt lounas

13.00 Mielen hallinnalla onnistuneeseen ampumasuoritukseen – Panu Kuhlberg, urheilijoiden mentaalivalmentaja

14.30 Klinikat – kysy, opi ja vaikuta: Kilpailutoiminta (mm. tuleva kilpailu- ja tilastopalvelu, kilpailutapahtumien kehittäminen, huippu-urheilun valinnat, kisaviestintä)

Seuratoiminta ja Suomisport (mm. seuratoiminnan kehittäminen ja

Tähtiseura-laatuohjelma, valmentajakoulutus, Suomisport-tutustumista ja opastusta kädestä pitäen)

Ampumaratojen ympäristöluvut ja luonnonhoitosuunnitelmat

(mm. ympäristölupapalvelun esittely, lupaprosessi, luonnonhoitosuunnitelmat uutena mahdollisuutena)

16.00 Päivätillaisuus päättyy

Panu Kuhlberg on urheilijoiden mentaalivalmentaja ja Huippusuoritus.fi:n perustaja. Hän valmentaa urheilijoita ja yrityksiä ajattelemaan entistä paremmalla tavalla. Panu valmentaa useita Suomen huippu-golfareita ja muita urheilijoita – lajista riippumatta. Panulla on kilpaurheilutausta ja muun muassa Euroopan mestaruus amerikkalaisessa jalkapallossa. Hän on myös pelannut Italian Golden Leaguessa.

Hinnat

Illalliskortti 47 euroa
Päivätillaisuus 15 euroa

Ilmoittaudu

Ilmoittaudu mukaan viimeistään 12.8. Ilmoittautumislinkki on osoitteessa www.ampumaurheiluliitto.fi. Voit ostaa samalla kertaa useampia illalliskortteja. Ongelmatilanteissa yhteys Sanna Hellgréiniin 040 5633 554 (lomalla 15.7.–4.8.). HUOM! Tilaa ilmoittautuessasi Kalle Virtapohjan kirjoittama: Sata tarkkaa vuotta: Ampumaurheilun historia Suomessa, saat sen etuhintaan 42 € toimitettuna Tampereelle.

Paikka

Tuulensuun Palatsi osoitteessa Hämeenkatu 30. Upeat tilat tarjoavat Palatsin omistaja Taitokaari Oy ja Pohjois-Hämeen Ampujien Haulikkokerho lahjana 100-vuotiaalle Ampumaurheiluliitolle. Taustalla tämän mahdollistajana on Taitokaari Oy:n toimitusjohtajan Hannu Koivuniemen ja Kokkovuoren haulikkoampumakeskuksen ratamestarin Janne Hokkasen neuvottelut ja pitkään jatkunut yhteistyö.

Majoitus

Majoituksessa hyvä vaihtoehto on Holiday Club Tampereen Kylpylä. SAL:n jäsenenä saat Holiday Clubin majoituksista 15% alennuksen. Varaus www.holidayclub.fi tai 0300 870 900, varauskoodi SAL15.

ILMOITTAUDU
MUKAAN!

”Työnteon oltava olympia

Juha Hirvi teki vuonna 2008 Pekingissä suomalaista olympiahistoriaa ollessaan Kyra Kyrklundin kanssa ensimmäinen kuusiin kesäolympialaisiin osallistunut suomalaisurheilija. Hän jos kuka tietää, mitä olympialaisiin pääseminen vaatii.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Juha Hirvi saavutti vuonna 2000 Sydneyn olympialaisissa hopeaa 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa.

Hirvi valittiin Suomen olympiajoukkueen lipunkantajaksi Pekingin olympialaisiin 2008, missä hän teki suomalaista olympiahistoriaa ollessaan **Kyra Kyrklundin** kanssa ensimmäinen kuusiin kesäolympialaisiin osallistunut suomalaisurheilija.

Hirvi, 59, lopetti huippu-uransa Pekingin olympialaisten jälkeen. Vuosina 2009-11 hän osallistui vielä SM-kilpailuihin. Hirvi toimi aktiiviuransa jälkeen Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentajana useiden vuosien ajan, ja nykyään hän on mukana **Jenna Kuisman**, **Henna Viljasen**, **Sebastian Långströmin** ja **Juho Kurjen** valmennustoiminnassa.

– Parasta on ollut se, että ylipäätään tajuusin aikoinaan kokeilla, kuinka hyväksi voin ampumaurheilussa tulla. Sen takia kaikki tämä on tapahtunut. Vuosi oli varmaan 1980, Hirvi kertoi Minskin Euroopan kisojen ampumaradalla tehdyssä haastattelussa.

Hirvi toimi Minskissä Suomen kiväärijoukkueen valmentajana.

– Minulla on ollut muutaman vuoden tauko tällaisiin kisoihin, mutta on tuntunut hyvältä palata! Vastanotto on ollut lämmin, ja minulla on ollut samanlainen tunne. Minulla oli ikävä tätä yhteisöä. Reissaaminen ei ole mukavaa, mutta radalla on hauskaa!

HIRVI KOKI toisen ”kirkastumisensa” vuonna 1985, jolloin hän nosti harjoitus- ja laukaisumäärät harrastustasoa kovemmiksi. Vähitellen hänen leiriviikkonsa alkoivat olla todella kovia, ja niiden aikana ammuttiin ”niin paljon kuin ehdittiin”.

– Saatoin ampua esimerkiksi 400–500 laukausta päivässä neljän päivän jaksoissa,

Juha Hirvi toimi Suomen kiväärijoukkueen valmentajana Minskissä kesäkuussa järjestetyissä skeetin finaalin.

ja sitten pidin lepopäivän. Leiri kesti kaksi viikkoa. Huomasin, että minulle tällainen jaksottelu sopi, koska tulokset alkoivat nousta.

Hirvi nousikin pian Ampumaurheiluliiton B-maajoukkueesta A-maajoukkueeseen ja edelleen kansainvälisen ampumaurheilun kestotähdeksi, joka saavutti muun muassa peräti kahdeksan olympiamaapaikkaa ja oli maailman huipulla peräti parinkymmenen vuoden ajan.

– Olen aina olympiapaikat ottanut, en saanut, hän sanoi Minskissä painokkaasti.

– Olen ollut pikkupojasta lähtien innokas urheilufani ja ihailut olympialaisiin pääseitä urheilijoita – pitänyt heitä aina kovina tyyppinä. Minun ensimmäinen olympiaedustukseni oli kova juttu myös isälleni. Niitä tuli lopulta viisi lisää. Kukapa olisi uskonut, sillä on huippu-urheilijoita, jotka eivät koskaan pääse olympialaisiin.

Hirven mukaan taso on nykyään leveämpi eli olympiapaikkojen saavuttaminen oli hänen aikoinaan ehkä helpompaa kuin nyt.

– Mutta helppoa se ei ollut silloinkaan. En saavuttanut paikkoja millään ynnämuilla tuloksilla. Ne kilpailut, joissa olympiamaapaikkoja voi saavuttaa, ovat vähissä, ja kaikki urheilijat ovat äärettömän kovia. Ja se, joka paikan saavuttaa, on häneltä sitä paha ottaa pois.

Hirvi saavutti uransa aikana 60 finaaliapaikkaa, kun mukaan lasketaan olympialaisten lisäksi EM- ja MM-kilpailut sekä maailmancupit. Hän on joskus todennut, ettei hänestä tullut maailman parasta ampujaa, mutta ”h-tin hyvä kuitenkin”.

HIRVI ON VIIHTYNYT kansainvälisissä ympyröissä vuosikymmenien ajan paitsi urheilijana ja valmentajana myös ”urheilupomona”, sillä hän kuului vuosien ajan Kan-

alaisten tasoa”

Juha Hirven valmennettava Juho Kurki oli Euroopan kisojen miesten asento-kilpailun finaalissa, jossa hän sijoittui kahdeksanneksi.

– Tämä on kuitenkin yhteistyötä. Annoin haastatteluja, vaikka kilpailu olisi mennyt huonosti. Juttuja on tehty sittemmin monestakin näkökulmasta, ja yhteydenottoja tulee edelleen.

Hirvi toimi Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentajana seitsemän vuoden ajan. Pesti päättyi Rio de Janeiron olympialaisten jälkeen vuonna 2016. Ensimmäiset vuodet päävalmentajana tuntuivat ”hyviltä”, mutta sitten alkoivat vaikeudet, jotka johtivat siihen, ettei liitto tehnyt enää Hirven kanssa sopimusta uudelle olympiadiille.

– Tuli ongelmia. Siskoni sairastui ja kuoli, ja samaan aikaan yritykseni ajautui vaikeuksiin. Olin aika huonossa hapessa vuodet ennen Rioa, enkä hahmota sitä aikaa kovin hyvin. Minun olisi pitänyt olla sairauslomalla, koska en jälkeempään ajateltuna ollut työkykyinen. Urheilurumba pyöri kuitenkin koko ajan täysillä, ja sitä vaan mentiin. Huonoja asioita tapahtui paljon, enkä pystynyt niihin itse juurikaan vaikuttamaan.

Hirvi myöntää, ettei lopulta ollut enää työtehtäviensä tasalla:

– Se on selvä asia, ja niin päävalmentajan tehtävät loppuivat. Viimeksi kuluneiden vuosien ajan olen ollut työttömänä, mikä on ollut taloudellisesti äärimmäisen tiukkaa ja rankkaa. Sen sijaan on ollut antoisaa toimia oman valmennustiimin kanssa.

HENKIREIKÄ. Tätä sanaa Hirvi käyttää, kun häneltä kysyy, miltä palaaminen valmennustoiminnan pariin on tuntunut.

– En muuta osaa. Tiedän, mitä ampumaurheilu on huipputasolla, ja tiedän huippuammunnasta varmasti eniten. Muilla on hyvä silmä esimerkiksi asentojen korjaamiseen, mutta ampuminen huipputasolla – se on ihan eri asia kuin ampua lähellä huippua.

Hirvi myöntää, että ammattivalmentaja-

na toimiminen on tavoite eikä vain haave, mutta mitään ”polkua” sitä kohti ei ole mielessä.

– Sen verran voin sanoa, että olen niin suomalainen, etten voisi kulkea kisoissa jonkun muun maan verkkareissa! Mutta jos joku tulee ehdottamaan kansainvälisen tiimin perustamista, niin mikä ettei.

HIRVI MIETTII, miten huippuampujia voisi kehittää ja valmentaa:

– Huippuampujat pitää saada yhteisille leireille useita kertoja vuodessa, ja leireillä pitää keskittyä vain harjoitteluun. Jos haluaa menestyä, näin on tehtävä. Jos leirillä käy päivittäin kotoa käsin, aina tulee häiriöitä. Aina.

– Maajoukkueleireille osallistuvien pitää haluta ampua nuo edellä mainitut 500 laukausta päivässä. Kun ryhmä treenaa yhdessä, sen jäsenet tukevat ja tsemppaavat toisiaan ja kehittymistä tapahtuu. Huipulle haluavan urheilijan on tehtävä valintoja, koska oikotietä huipulle ei ole. Lyhyesti: vähintään viikon ajan kovaa leiritystä kerran kuukaudessa ja muut viikot laadukasta harjoittelua ja lepoa.

– Minä olin peruslaiska huippu-urheilija, jonka hermot eivät koskaan pettäneet levon suhteen. Jos ohjelmaan oli kirjattu lepo, pidin sen eikä se ollut mikään ongelma. Tämä on koko ajan oppimista, ja se ratkaisee kuinka iso hyvän ja huonon päivän välillä lopulta on.

HIRVI MUISTUTTA vielä kerran, mistä huippu-urheilussa on kyse: kilpakumppanit eivät kulje puolivaloilla, vaan ovat usein täysammattilaisia.

– Jos haluaa olympialaisiin, on myös työnteon oltava niiden tasoa. Koviakin valintoja on tuolloin tehtävä, sillä olympialaisiin ei pääse vain iltatreeneillä. Oikotietä ei ole. Jos ei ole koskaan ollut maailmancupin finaalissa, on olympiapaikan saavuttaminen hyvin epätodennäköistä. Toki yllätyksiäkin voi tapahtua.

Hirvi on ilahtunut siitä, että Suomessa alkaa olla taas kilpailua kotimaisten huippujen kesken. Eri tiimit ovat tehneet hänen mukaansa hyvää työtä.

Kovat kommentit eivät vielä lopu. Oetaan yksi lisää:

– Olympiatason treenaamista tarvitaan noin 5–7 vuoden ajan, jotta pää kestää kovissakin paikoissa. Ei minullakaan ollut aluksi eväitä käsitellä tällaisia asioita, koska paineet ovat vain niin kovat. Se vaatii rutiinia, ja sen saa vain ampumalla riittävästi. Ammunnasta on myös nautittava, sen on oltava kivaa. Sitten niitä mitaleja aletaan ripustaa kaulaan! 🌸

sainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) hallitukseen urheilijoiden edustajana. Hirven urasta ja aktiivisuudesta kertoo paljon se, että hän on käynyt pelkästään Saksan Münchenissä yli sata kertaa.

– Olen ampunut siellä kilpaa useammin kuin missään Suomessa.

Mikä sitten saa Hirven matkaan mukaan vieläkin?

– Tämä yhteisö. Vaikka olen aina ollut ujo poika eikä kielitaitoni ollut aluksi hyvä, ampumaurheilun yhteisö on tuntunut omalta heti alusta lähtien. Ja vaikka kävin yksin leireillä ja kisoissa, en koskaan tuntenut itseäni yksinäiseksi. Ilmeisesti samanlaiset ihmiset vain ajautuvat samoihin paikkoihin.

HIRVI TUNNETAAN ja tunnustetaan edelleen hyvin. Hän on ollut aina hyvissä väleissä median kanssa – ja on sitä myös osannut käsitellä.

RADOILTA KERÄTTYÄ

40 VUOTTA SITTEEN...

Muistuu mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Vajaat neljä kymmentä vuotta sitten eli vuoden 1979 Ampujainlehden viimeisessä numerossa värikkäästi ja nasevasti kirjoittanut nimimerkki **Peho** toivotti kaikille lukijoille parhainta onnea uudelle vuodelle.

Erityisesti hän toivotti onnea 60-vuotiaalle Ampujainliitolle ja sen johdolle, että se löytäisi sen viisasten kiven, jonka avulla hyvin päättynyt vuosikymmen saataisiin jatkumaan samanlaisena tai ehkä parempana alkavallakin vuosikymmenellä.

Peho toivotti myös sanomalehtien urheilutoimituksille onnea löytää joukkoonsa henkilöitä, jotka ymmärtäisivät myös ampumaurheilua.

Onnentoivotukset sai myös Ampujainlehden päätoimittaja, jotta tämä uskaltaisi pistää naskali omaansa ja kirjapainon ahteriin, jotta lehti olisi lukijoiden käsissä viimeistään ilmestymiskauden 25. päivän tuntumassa.

Kaksi onnentoivotusta oli vielä jäljellä. Ne kuuluivat:

ILAHDUTTAVAA on näin vuoden lopussa todeta suomalaisten ampujien menestys maailmalla. On saavutettu hyviä sijoituksia ja jopa Maailman ennätysjä myöten, saavutus, jota vielä vuoden alussa ei osannut odottaa, huolimatta Seoulin saavutuksista. Ehkä niillä oli kuitenkin oma osuutensa antaessaan uskoa omiin kykyihinsä ja todettaessa, että ihmisiä ne vastustajakin ovat kaikkein avuineen ja heikkouksineen. Menestykset olivat sitä luokkaa, että Olympiakomiteakin huomasi ne ja arvosti erityisen korkealle nostaessaan avustamäärärahan kolminkertaiseksi edelliseen vuoteen verrattuna. Valmennukseen hyväksytyjen ei ainakaan tarvitse potea patruunapalua halikkoampujia ehkä lukuunottamatta.

SURULLISTA sensijaan on se ilkeä ja syrjintä, mikä ampumaratoihin kohdistuu. Helsingissä on julkaistu urheilupaikkoja koskeva luettelo, josta käy ilmi urheilupaikkoja aina biljardisaleja ja kalastusalueita myöten, mutta yhtään ampumarataa ei ko. luettelosta löydy. Toinen asia, joka ainakin Helsingissä ilmenee, on ampumaratoihin kohdistuva ILKIVALTA. On tietysti joukko kurittomia kansalaisia, joille ainoana huvituksena on kaikkinaisen ilkeä teko. Ihmeteltävää sensijaan on se, että ilkeä teko harjoittavat myös henkilöitä.

• Peho

aseen tähtäimet ovat syystä tai toisesta pahasti poissa paikaltaan. Kun tällaisella aseella ryhdytään suorittamaan hakuammuntaa, löytyvät ensimmäiset laukaukset taulun ulkopuolelta ja siten vahingoittavat taululaitteistoja ja aiheuttavat kustannuksia vaativia korjaustöitä.

JOTTA vällyttäisiin edellämäinituilla taitamattomuudesta aiheutuilta vahingoilta annan pienen ohjeen sellaisille, jotka eivät tiedä aseensa tähtäinten asemaa. Poistakaa aseenne lukko ja sijoitakaa aseenne polvitynyä tai jotain vastaavaa alustaa apuna käyttäen ampuma-alustalle niin, että sitä voidaan

päättynyt vuosikymmen saataisiin jatkumaan samanlaisena tai ehkä parempana alkavallakin vuosikymmenellä.

— **KEMIRA OY:N VIHTAVUORI TEHTAILLE JA LAPUAN PATRUUNATEHTAILLE** sopuisaa yhteistyötä, jotta pienoiskiväärin patruunain nallitus saataisiin nykyajan vaatimusten tasolle ja ampujille edustustaitavien tuotteeseen jotta toteutuisi sanonta "Oma maa mansikka, muu maa mustikka".

— **PAAVO PALOKANKAALLE** uskoa vanhaan hyvään ja tutuksi tulleen aseeseen sen pienistä, mutta harmillisista vikuroinneista huolimatta.

— **OLAVI HEIKKISEN** esimiehille oman joukkonsa vaateista huolimatta ymmärrystä, jotta Heikkiselle suotaisiin vapautus muista edustustaitavista ja hänelle annettaisiin keskittymisrauha olympia-ammuntaan.

— **KARJUAMPUJILLE** uskoa siihen, että karjustakin löytyy kymppi edellekin sen karkuun pyrkimisestä huolimatta.

— **SANOMALEHTIEN** urheilutoimituksille onnea löytää joukkoonsa henkilöitä, jotka ymmärtäisivät ampumaurheilua.

— **MAURI RÖPPÄS** paneille uskoa siihen, että kestävä violituttamattomien lentokoneiden

"Liittomme johdolle aiemmin mainitun lisäksi parempaa halua ja tarmoa tiedottamiseen, jotta tiedettäisiin ulkomaille suuntautuvien matkojen lähdistä ja paluista sekä matkan tuloksista."

"Kaikille ampumaurheilun ystäville,

aktiiviuransa jo lopettaneille halua ja tarmoa työskentelyyn nuorten parissa, sillä nuorissa on kansan ja myös ampumaurheilun tulevaisuus."

Näin siis vuonna 1979.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

Kari Kopra ampui ensimmäiset laukaukset vuonna 1978. Hän on nyt 53-vuotias, joten hänellä on vuosikymmenien historia ampumaurheilun parissa. Hän on ampunut trapia, ja viimeksi kuluneiden parin vuoden ajan hän on toiminut Ampumaurheiluliiton trapin päävalmentajana. Sitä ennen hän toimi nuorten valmentajana.

"**URANI AMPUMAUURHEILUN** parissa on pitkä, mutta oli minulla välissä kymmenen vuoden tauko (2003–2012), koska lapset olivat pieniä ja isä sai olla kotona. Parhaana saavutukseni pidän vuoden 2015 World Gamesien neljättä sijaa. Minulla on myös SM-mitaleja. Lopetin ampumisen viime vuoden Kokkovooren GP-kilpailuun. Aikani ei vain riitä ampumiseen.

Paras muistoni tulee valmennuksen puo-

Kari Kopra Minskin lämmössä Euroopan kisoissa kesäkuussa.

lta. Olen iloinnut nuorten menestyksestä, sillä meillä on kolmen viime vuoden ajalta kolme nuorten arvokisamitalia joukkuekilpailuissa ja yksi henkilökohtainen EM-kulta (Kopran poika **Vili** voitti mestaruuden Bakussa 2017). Aikuistenkin sarjassa on paljon hyviä juttuja, kuten **Marika Salmi**, **Eemil Pirttisalo** ja tietysti myös **Satu Mäkelä-Nummela**, joka on menestynein ampujamme.

Päävalmentajana ei ole aina helppoa toimia, mutta kyllä ehdottomasti plussan puolella ollaan. On kiva katsoa nuorten kehittymistä ampujina! Näin saamme uutta verta miesten ja naisten sarjoihin.

Olin töissä Puolustusvoimissa (lääkin-tä-RUK:n vääpeli), mutta olen ollut eläkkeellä nyt puoleentoista vuoden ajan. Ei tämä siltä kuitenkaan tunnu, koska olen maailmalla jatkuvasti, noin 120 päivää vuodessa. Minulla on neljä henkilökohtaista valmennettavaa, edellä mainittujen Vilin, Marikan ja Eemilin lisäksi **Noora Antikainen**.

Aika näyttää, mitä tämän ja seuraavan olympiadin aikana tapahtuu." 🌀

Kasa-ampujat Kanadan MM-kisoihin

Kasa-ammunnan MM-kilpailut alkavat Kanadan Calgaryssa 12. heinäkuuta.

Teksti & kuvat KALEVI YLISIRNIÖ

Kasa-ampujien katseet ovat juuri nyt MM-kilpailuissa, jotka alkavat 12. heinäkuuta Kanadan Calgaryssa. Kisoihin osallistuu kaksitoista suomalaisampujaa. Lista suomalaisista on oheisessa faktalaatikossa.

Kasa-ammunnassa ampumasuorituksen kaikki osat on huomioitu viimeisen päälle. Millin sadasosa kasan suuruudessa on iso mitta. Aseet ovat huippuviritettyjä, patruunat ladataan itse ja etumaaston virtauksia pyritään arvioimaan viirien avulla.

Suomessa aktiivisia kasa-ampujia on satakunta. Maailmalla ampujia on sitäkin runsaammin, erityisesti Yhdysvalloissa. Suomessa tätä lajia ohjastaa Ampumaurheiluliiton kasa-ammuntajaosto, jonka puheenjohtajana toimii nykyisin **Sakari Keckman**.

KASA-AMMUNNASSA ammutaan erikoisaseilla betonipöytien päälle asetettujen etuja takatuen päältä 100, 200 ja 300 metrin matkalta. Aseen painon mukaan ammutaan light varmint (LV) ja heavy varmint (LV) luokissa.

Lisäksi on vapaa luokka, jossa ainut ns. peruste on se, että kilpailijan pitää itse jaksaa nostaa oma aseensa ampumapöytään.

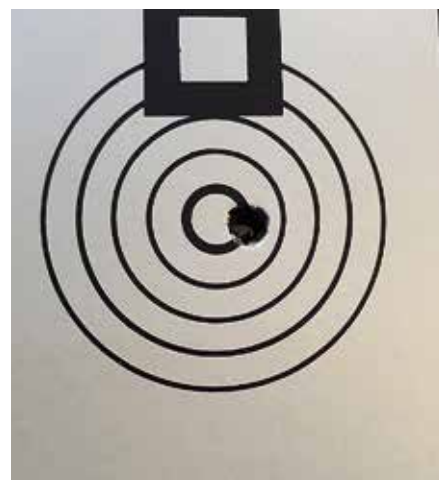
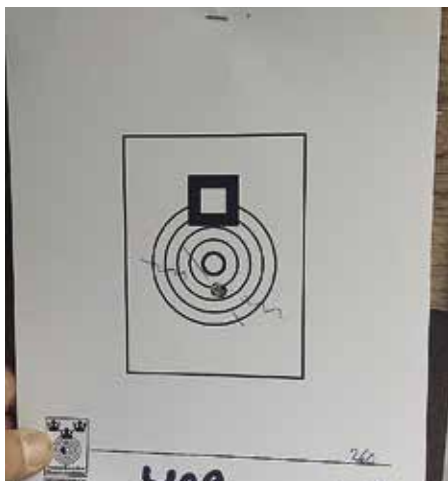
Miehille ja naisille ei ole eri sarjoja. Kilpailussa on ensin lämmityserä ja sen jälkeen viisi varsinaista kilpailuerää. Kilpailutaulu on kaksiosainen. Alatauluksi kutsutusta osasta (sighter) pyritään lukemaan tuulen vientiä. Ylätaulun osuma-alueelle ammutaan viisi kilpalaukausta mahdollisimman tiiviiseen nippuun. Ampuma-aikaa on seitsemän minuuttia ja kymmenen laukauksen kisassa 12 minuuttia.

KASA-AMMUNNAN merkitys koko kiväärien suoritusastoon lienee eniten ase-tekniikan puolella. Siitä olisi nykyistään enemmän opiksi otettavaa ehkä myös muissa kiväärilajeissa. Tärkeimpiä asioita ovat piippujen valinta ja kaliiperit. Maailman kasa-ampujat käyttävät lähes ainoastaan kaliiperia 6 ppc. Sen kehittivät amerikkalaiset Palmisano ja Pindell Lapuan 220 Russian-hylsyn pohjalta. Hylsyn suuta avarrettiin niin, että pystyttiin ampumaan kuuden millin luoteja.

Oikean latauksen löytäminen onkin siten äärimmäisessä tarkkuudessaan lähes henkimaailman hommia. Suomalaiseen laatuun luotetaan kansainvälisesti myös ruudin käytössä: Lähes kaikki käyttävät Vihtavuoren N 133 -ruutia.

Kasa-ammuntajaoston puheenjohtaja Sakari Keckman osallistuu Kanadan MM-kisoihin.

Sakari Keckmanin ja Kalevi Ylisirniön huippukasat.

Kasa-ammunnan MM-kilpailut

- ✘ 12.-21.7. Calgary, Kanada
- ✘
- ✘ Kisoihin lähtee Suomesta kolme joukkuetta:
- ✘ 1. Marko Kallio (HiMS), Janne Juntunen (VS-VA), Jari Laulumaa (SKA), Timo Särkiniemi (YK)
- ✘ 2. Jonas Pettersson (ÅSSF), Emma Forsman (ÅSSF), Sakari Keckman (SKA), Jari Raudaskoski (VamSA)
- ✘ 3. Christoffer Andersson (ÅSSF), Markku Ahlava (SKA), Kalevi Ylisirniö (MKMS), Jorma Tikkanen (HiMS)

Etumaaston viirien luku on päättymätömän opiskelun kohde. Kehitysyhteistyö on tiivistä etenkin amerikkalaisten kanssa. Suomalaisia kehittäjiä ovat olleet muun muassa moninkertainen maailmanmestari

Jari Raudaskoski, Juha Söderholm, Antti Pallaspuuro, Timo-Heikki Varis, Tapani Nousiainen, nimimerkkinä Long Range tunnettu Timo Kokkonen ja Tomi Korpi.

Toiset ovat olleet korkeapaineaseiden kehittäjiä ja varsinkin Tapani Nousiainen, Timo Kokkonen ja Tomi Korpi pienoiskiväärien kehittäjiä.

KASA-AMMUNNASSA ja muissa kiväärilajeissa hyvin tärkeitä asioita ovat esimerkiksi ampumasuorituksen rutiini ja automaatio. Suoritus on pystyttävä toistamaan samalla tavalla kerta toisensa jälkeen, Liikkeet on minimoitava siten, että patruuna siirtyy pidikkeestään patruunapesään ihailematta ja katsomatta patruunaa.

Huomio pitää pystyä keskittämään koko ajan ampumakentälle, jossa vaanii ampujan toiseksi kovin kilpailija eli etumaaston tuulten vaikutus luodin lentorataan. Kovin kilpailija on kuitenkin ampujan oma mieli, joka koettaa sotkea ampumasuoritusta. Tärkeätä on osata ampua tarvittaessa nopeastikin, eleettömästi ja ilman turhia liikkeitä. 🌀

Oman urheilija-polkunsa kulkija

Simo Köylinen pohti seitsemän vuotta sitten, onko hän oman tiensä kulkija. Hän myönsi luonnehdinnan osuvan oikeaan. Eikä se muuksi ole muuttunut.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Urheiluampuja-lehti teki **Simo Köyli-
sestä** jutun edellisen kerran seitsemän vuotta sitten, jolloin hän kuului kaksoistrapin maailman valioiden joukkoon ja kuului aina siihen asti, kunnes laji poistettiin olympiaohjelmasta vuonna 2017 eli kesken olympiadin.

Köylisen nimiin jäi – näin kai rohkenee sanoa – ”tuplan” Suomen ennätys 141. Parhaaksi saavutukseksi hän laskee Santo Domingon maailmancupin finaaliapaikan vuonna 2002. Hän oli kuudes tuloksellaan 177 (139+38).

Köylinen alkoi opetella uutta lajia eli trapia runsaat puolitoista vuotta sitten eli joulukuussa 2017. Kuten aiemminkin on kerrottu, urheilu tulee Köylisen listalla ensimmäisenä, ja kaikkea muuta hän tekee sen mukaan. ”Se vain menee näin, koska haluan urheilla täysillä. Se on kylmä tosiasia”, Köylinen sanoi helmikuussa 2012.

Eikä tämäkään ole muuksi muuttunut. Tästä vähän myöhemmin lisää.

AMPUMAUURHEILULIITON urheilijaprofilissa Köylinen, 42, kertoo olevansa paitsi maanviljelijä myös kaivinkoneenkuljettaja. Hän omistaa kaksi kaivinkonetta, joilla hän tekee töitä lähiseudullaan eli pääasiassa Tuusulan ja Kotkan välillä. Köylinen tekee alihankintatöitä Viren-yhtiössä ja omistaa 160 hehtaaria peltoa. Lisäksi hänellä on 40 hehtaaria vuokrateltoja. Kauraa, ohraa, vehnää, härkäpapua, hän luettelee.

– Maanviljely ei ole minulle ympäri-
vuotista työtä, vaan vain keväisin, kesäisin ja vähän syksyisin. Kaivinkonehommia on tehtävä, jotta jäisi ylimääräistä säästöön ja jotta voi rahoittaa maatalouden, hän sanoo.

Köylinen herää normaalina työpäivänään kello 5–6 ja tulee töistä kotiin Niinikoskella sijaitsevaan kotiinsa kello 15–20 välillä.

– Se riippuu vähän työmaasta. Välillä töitä painetaan viikonloppuisinkin.

Köylinen alkoi ansaita rahaa kaivinkone-
töillään 12-vuotiaana, kun hän teki ensimmäisen keikkansa. Naapuri halusi uuden vesijohtoputken kotiinsa.

– Onnistuin ilmeisen hyvin, koska työt ovat jatkuneet, Köylinen naurahti Porvoon Kuninkaanportin Shellin kahvilan terassilla

kesäkuuisena iltapäivänä tehdyssä haastattelussa. Työpäivä oli juuri päättynyt ja ajatuksissa oli vielä ehtiä Orimattilan radalle harjoittelemaan.

KÖYLINEN VALMISTUI teräsrakennetekniikan mekaanikoksi vuonna 1997. Vaikka hän ei tämän alan töitä ole juurikaan ammatikseen tehnyt, on koulutuksesta ollut hyötyä.

– Olen tehnyt kaivinkoneen kauhoja, ja hitsaushommat onnistuvat edelleen.

Kaivinkoneenkuljettajan työpäivät ovat ”välillä rankkoja ja stressaaviakin”.

– Työt on mietittävä ja suunniteltava tarkasti. Joskus piirustukset eivät kerro kaikkea, joten tilanteet on selvitettävä nopeastikin. Se auttaa paljon, että teemme töitä melko samalla porukalla ja samalle mestarille. Työkaverit ja -tavat ovat siis tuttuja, Köylinen kertoo.

– Työpäivät ovat vaihtelevia, ja ne venyvät välillä kaksitoistatuntisiksi. Koko ajan on oltava tarkkana, jotta en kolhi ketään enkä mitään. Olenkin joskus äärimmäisen väsynyt, hän huokaisee.

– Maineikasta urheilijasukua oleva työnantajani tietää, että olen paljon reissussa, ja se tulee hyvin vastaan, kun suunnitelmat on tehty. Olisi kuitenkin kiva, jos ei tarvitsisi olla ”aina” töissä, vaan voisi ampuu vaikka koko päivän. Jostain on kuitenkin saatava rahaa. Kunpa olisi enemmän aikaa!

Vaikka Köylisellä ei ole perhettä, kotona on joku odottamassa:

– Minulla on kolme kissaa huolettavanaani. Hyvä kaverini Milla-koira (dobermanni) jouduttiin lopettamaan, kun se sairastui verisyöpään.

PALATAAN hetkeksi seitsemän vuoden takaiseen Urheiluampujan juttuun:

”Milla kipittää oven avauduttua ensimmäisenä sisään, ja Köylinen heittää talvitakkinsa porraskaitteen päälle.

– Heitit sinäkin takkisi jonnekin. Mulla ei ole naulakkoa. Tai on se jossain. En oikein ole ehtinyt sisustaa, hän naurahtaa.

Sisustus on miehekkään karu. Lattialla on useita treni- ja aselaukkuja, keittiössä palautusjuoma- ja jauhepurkkeja. Köylinen pitää thaimaalaisen urheiluvaatefirman pipoa sisälläänkin päässään.

Simo Köylinen tekemässä kaivinkoneellaan töitä

Köylinen on paitsi oman tiensä kulkija myös monen roolin mies. Hänestä kertovia tarinoita piisaa, mutta kuka hän oikein on?”

THAINYRKKEILIJÄ, maanviljelijä, kaivinkone-
neyrittäjä. Ja kriitikko. Näin on siis Köylisen-
tä kerrottu aiemmin.

Köylinen vietti vuonna 2011 kaksi kuu-
kautta Thaimaassa, missä hän on viettänyt
aikaansa paljon myös muulloinkin. Yksi hä-
nen harrastuksistaan on thainyrkkeily.

Kuten siis todettua, oman urheilijapol-
kunsa kulkija. Köylinen on tosissaan myös
uuden lajinsa kanssa: hän matkusti ennen
viime joulua Espanjan Malagaan, missä hän
leireili maaliskuuhun asti. Köylinen sai sieltä
hyvän pohjan uutta kautta varten, ja tulok-
siakin on jo nähty: hän ampui huhtikuus-
sa Saksassa uudeksi trapin ennätyskseen
mainion tuloksen 121.

– Ei tuollainen tulos ihan tuurilla tule,
vaan täytyy sitä osatakin jotain. Se tosin tuli
aikaisemmin kuin odotin. Toivottavasti tu-
lee lisää näitä 1-2-alkuisia tuloksia, Köylinen
naurahtaa.

– Malagasta saatu pohja oli vasta alkua.
Se ei riitä, vaan kiekkoja on ammuttava li-

Tuusulassa kesäkuussa.

Simo Köylinen kuvattuna toukokuun Polar GP:ssä Hollolassa.

sää. Olen tänä vuonna ampunut noin 12 000 kiekkoa, ja loppuvuoden aikana niitä tulee noin kymmenentuhatta lisää. Se ei ole ihan katastrofi, ja sillä pääsee alkuun. Matkustin Malagasta kisareissuille Qatariin, Portugaliin ja Marokkoon, ja kotimatalla tulin Italian kautta kotiin, koska se oli matkan varrella, Köylinen virnistää.

Miten tämä kaikki sitten on mahdollista?

– Rahoitan kesätöilläni talviharrastukseni. Tai tarkemmin: rahoitan toisella työlläni toisen työni ja harrastukseni. Onneksi fajia auttaa minua. En uskalla sanoa hänelle, että rauhoitu. Hän on kyllä vielä hyvässä kunnossa.

VAIKKA VASTAUKSEN ARVAA, on kysytävä, kuinka tosissaan Köylinen on uuden lajinsa kanssa.

– En viitsi tehdä mitään ”vasemmalla kädellä”. Joko tehdään hommia tai ei tehdä ollenkaan. Minulle ei sovi se, että ammun kaksi viikkoa täysillä ja sitten olen kotona kuukauden ja ammun taas ehkä viikon. Opin Malagassa paljon. Virheitäkin tuli tehtyä, mutta niistä aina oppii. Olen saanut paljon arvokkaita neuvoja kilpakumppaneiltani ja (Ampumaurheiluliiton trap-valmentajilta) **Kari Kopralla** ja **Pekka Maunulalta**.

Köylisen mukaan uuden lajin opettelminen on ollut paitsi mielenkiintoista myös raskasta:

– Kaikki meni uusiksi ja kaikki täytyi muuttaa aseesta lähtien. Se on ollut raskasta niin henkisesti kuin fyysisestikin. Aluksi en jaksanut ampua kuin 5–7 sarjaa päivässä, kun ”tuplassa” ammuin parhaimmillaan viisitoista sarjaa päivässä.

– Alussa oli ”hakemista” esimerkiksi kiekkojen nopeuksien kanssa. Halusin tehdä kaiken alussa oikein, ettei vuoden kuluttua tarvitsisi tehdä isoja muutoksia. Trapissa liikkeet ovat isompia ja vartalonkäyttö erilaista.

Lopettaminen ei kuitenkaan käynyt eikä ole käynyt mieleissäni. Kun ”tupla” lopetettiin, tiesin, ettei ampumaurheilu tähän lopu.

KÖYLINEN on helppo haastateltava, sillä häneltä eivät jutut lopu. Eivätkä mielipiteet. Hän heittää väliin kriittisiä kommentteja suomalaisesta maatalouspolitiikasta sekä urheilupolitiikasta ja -järjestöistä. Mutta hyvä niin, sillä jos ei ole mielipiteitä, ei tapahdu kehitystään.

Köylisen kalenteri on taas täynnä. Se kertoo, että hän panostaa edelleen ampumaurheiluun täysillä.

Näin sanottiin seitsemän vuotta ja sanotaan taas. Monet ovat sanoneet ampumaurheilun olevan Köyliselle kaikki kaikessa. Niin se näyttää olevan: hän on intohimoinen, innostunut, kriittinen ja suorapuheinen. Sen verran kilometrejä on kuitenkin jo takana, että hän osaa suunnata katseensa tulevaan:

– Hyvä valitavoite voisi olla se, että olen mukana ensi vuoden ensimmäisessä maailmancupissa. Sinne olisi hyvä lähteä ampumaan trapia. Ei tässä vielä vanhoja olla – terveisinä vaan **Janne Himangalle!** – mutta jalat on toki hyvä pitää maassa. 🌱

SAMI HEIKKILÄ:

"Motivaation löydyttävä urheilijasta itsestään"

Teksti & kuvat LASSI PALO

Sami Heikkilä, 26, on toiminut liikkuvan maalin tehoryhmän valmentajana kahden vuoden ajan. Hän on ikäisekseen erittäin kokenut urheiluampuja, joka on voittanut lukuisia arvokisamitaleja – puhumattakaan SM-mitaleista. Heikkilän nimissä on yhä useita liikkuvan maalin lajien poikien Suomen ennätyksiä.

Ensimmäiset arvokisamitalinsa hän voitti vuonna 2008 ja toistaiseksi viimeisimmät vuonna 2016, kun hän oli mukana ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarissa. Heikkilä käytännössä ”putsasi palkintopöydän” aina, kun hän osallistui kisoihin. Saavutukset esimerkiksi vuoden 2012 MM-kilpailuissa Tukholmassa olivat niin kovia, että Heikkilä sai 19-vuotiaana kutsun Linnan juhliin.

NYKYÄÄN Heikkilä toimii metsäasiantuntijana Metsänhoitoyhdistys Pohjois-Pirkassa. Hän on kihloissa, ja Orivedellä asuvalla pariskunnalla on puolivuotias tytär.

– Tämän kauden omat ampumatreenit mahtuvat kahden käden sormiin. Liikuntaa tulee harrastettua joka viikko useampana päivänä jossain muodossa, Heikkilä kertoo.

– Tehoryhmä ”työllistää” minua kohtuullisesti. Leireilemme noin neljä kertaa vuodessa, olen tavoitettavissa aina puhelimitse ja näemme kilpailujen merkeissä.

1 Miten alkuvuosi on mennyt?

Aika erilainen alkuvuosi on takana, mahtava sellainen! Oma ampuminen on jäänyt vähiin ja on tullut vietettyä paljon laatu-aikaa perheeni kanssa. Meidän ”tehisryhmämme” on leireillyt muutaman kerran, ja nuoret ovat kehittyneet hurjasti.

2 Millaista on olla mukana tehoryhmätoiminnassa?

Hienoa ja haastavaa! On palkitsevaa päästä antamaan takaisin lajin nuorisotoimintaan, jolta olen saanut aiemmin niin paljon. Haasteita kyllä piisaa, kun meidän nuoret ovat harrastaneet lajia vasta vähän aikaa ja heistä täytyisi saada valmennettua tulevia menestyjiä.

3 Millaisia ajatuksia ja suunnitelmia sinulla vielä on, kun puhutaan tästä ampumaurheiluvuodesta?

Omat ja ”tehiksen” suunnitelmat painottuvat elokuun SM-kisoihin, joissa tavoitellaan omia ennätyksiä. Niihin edetään harrastuksesta nauttien.

4 Mitkä ovat ohjenuoriasi, kun toimit valmentajana?

Kova harjoittelu tuottaa tulosta. Motivaatio harjoitteluun täytyy löytyä urheilijasta itsestään. Kehittyminen ja nousu huipulle vaativat sisäistä paloa lajille. Valmentajana pystyn karsimaan urheilijalta tekniikkavirheet pois ja jakamaan omat kokemukseni esimerkiksi harjoittelun jaksottamisesta ja kilpailutilanteen hallinnasta, mutta lopulta kuitenkin jokaisen urheilijan täytyy miettiä näitä asioita omassa mielessään ja oppia se, mikä toimii itselle parhaiten.

Sami Heikkilä valmentamassa nuorta lahjakkuutta Aaro Vuorimaata.

5 Olet työelämässä, teillä on pieni lapsi ja kihlatusi harrastaa aktiivisesti ampumaurheilua. Miten tämä yhdistelmä toimii?

Ampumaurheilu on meillä koko perheen juttu eli yhdessä lähettään radalle ja kisoihin. Radalla sitten harjoitellaan ja kisataan vuorotellen tai joku ystävistä viihdyttää sen aikaa tyttöä. Meillä on myös ilma-aserata kotona. Harjoittelu painottuu iltoihin ja viikonloppuihin.

6 Millainen merkitys omalla urheilu-urallasi on, kun toimit valmentajana?

Tosi suuri. Olen kulkenut ampumaurheilijan polun aina yhdeksänvuotiaasta tähän päivään asti, ja se on pitänyt sisällään monenlaisia vaiheita. Uskon, että valmentajana minulla on annettavaa todella paljon juuri omien kokemuksieni ja testailujeni kautta.

7 Miten olet kouluttautunut valmentajaksi?

Suoritin valmennuskurssin varusmiesajanani Urheilukoulussa. Muuten valmentamisen oppiminen on tapahtunut tekemisen kautta. Pikkuveljeäni olen valmentanut jo 14-vuotiaasta lähtien. Myöhemmin olen päässyt valmentamaan muun muassa ampujia Lahden Urheilukoulussa sopimussotilaana.

8 Millaista on toimia ”taustajoukoissa”? Olet vielä nuori mies, jolle ikä ei olisi este jatkaa menestyksestä ampumaurheilu-uraa.

Mukavaa olla mukana välillä vähän rennommalla mielellä ilman numerolappua rinnassa. Tauko on tuntunut hyvältä.

9 Isoveljesi Tomi-Pekka lopetti kansainvälisen huippu-urheilijan uransa viime vuonna, sinä toimit nyt valmentajana ja veljessarjan nuorin Mika on hankin lopettanut aktiivisimman vaiheen ampumaurheilussa. Kommenttisi.

Koko nuoruushan tässä on mennyt ampumaurheilun parissa.

Sami Heikkilä kuvattuna Inkoon radalla kesäkuussa, kun liikkuvan maalin teho-ryhmän leiri oli alkamassa.

Aloitin Tompan kanssa ampumaurheilun vuonna 2002 ja olimme mukana maajoukkueoiminnassa vuodet 2007–2019. Samoin Mika, mutta jokusen vuoden vähemmän. Tompan maailmanmestaruus ja itselle tullut perheenlisäys kulminoituivat sitten siihen, että tässä vähennettiin koko veljessarjan radallakäyntiä. Liikkuvan maalin poppoo on kuitenkin meille kuin oma perhe ja tulemme varmasti olemaan joka vuosi mukana ainakin lähialueen kisoissa.

10 Miten ja kuinka paljon seuraat kotimaista ja kansainvälisiä ampumaurheilua?

Seuraan aktiivisesti somessa ja Ampumaurheiluliiton kotisivuilta.

11 Millaisena näet ampumaurheilun ja liikkuvan maalin kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

Oikeaan suuntaan on menty. Ampumaurheilua pitää kehittää edelleen yhä kiinnostavammaksi ja seurattavammaksi lajiksi. Nuoret pitäisi saada jatkamaan harrastustaan myös aikuisten sarjassa. Liikkuva maali kehittyi muiden lajien tapaan hiljalleen. Harrastajamäärät eivät hirveästi ole viime vuosina muuttuneet. Suomessa määrät painottuvat ikäkausisarjoihin, ja nuoria kaivattaisiin edelleen lisää.

12 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Vahvuuksina meillä on vahva lajiosaaminen joka lajissa, pitkät perinteet ja vahva seuratoiminta. Kehitettävää meillä on lajin markkinoinnissa, huippu-urheilijoiden resurssien riittävydessä, ampu-maratojen säilyttämisessä ja viihtyvyyden parantamisessa.

13 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittelevalle urheiluampujalle?

Ampumaurheilu on hieno harrastus, jota voi harrastaa koko ikän-

sä. Jos haluat edetä huipulle, etsi jo alkuvaiheessa lähellesi tukijoukkoja, jotka osaavat ohjata harjoitteluaasi ja tekemistäsi oikeaan suuntaan.

14 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheiluelämässä?

Asema urheiluelämässä on vahva, mutta ampumaurheilu on edelleen liian vähän ja harvoin esillä mediassa moniin muihin suuriin lajeihin verrattuna. Tuntuu, että laji muistetaan aina kerran neljään vuoteen ja arvostetaan jos saadaan olympialaisista mitali. Meillä on paljon menestyneitä ampumaurheilijoita, jotka ansaitisivat suurempaa arvostusta ollessaan lajinsa parhaita kansainvälisesti.

15 Kuinka monta suomalaista ampujaa Tokiossa nähdään?

Odotan kisoja mielenkiinnolla. Tämän hetken veikkaus on, että kisoihin lähtee neljä ampumaurheilijaa.

16 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Mielenkiintoinen laji ja hyvähenkinen ampumaurheiluväki!

17 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Laji on niin haastava, että harvoin kukaan pystyy tekemään aivan täydellistä suoritusta.

18 Miten vietät mieluiten oikeaa vapaa-aikaasi?

Suuntaan maalle. Tykkään puuhastella kaikkea mistä näkee työnsä tuloksen. Viime ajat on mennyt lähinnä metsätöissä. Siihen vielä rantasaunominen päälle, niin kylä kelpaa!

19 Mikä on tärkeintä nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Liikunnan tulisi olla nuorena monipuolista. Tärkeintä kuitenkin on se, että nuori on itse innostunut harrastuksestaan. 🛠️

Arvokilpailujoukkueiden valintajärjestelmän kehittäminen

Kyselyllä selvitettiin, mille tulostasolle SAL:n valintarajat kansainvälisiin kilpailuihin pitäisi asettaa.

Teksti MIKKO TAUSSI

Kuva RISTO AARREKIVI

Ampumaurheiluliiton liittohallitus järjesti maaliskuussa internetissä avoimen kyselyn ISSF-lajien arvokilpailujoukkueiden valintajärjestelmän kehittämiseksi. Kyselyn tulokset julkaistiin liiton verkkosivuilla heti vastausajan päätyttyä.

Grafiikkamuotoiset tulokset ovat luettavissa osoitteessa www.ampumaurheiluliitto.fi/2019/03/19/.

Tässä kirjoituksessa esitellään eri vastaajaryhmien näkemyksiä. Vastaajaryhmän näkemyksenä pidettiin kysymyksien vaihtoehdoista eniten kannatusta saanutta näkemystä.

Kirjoituksessa ei oteta kantaa, mihin suuntaan valintajärjestelmää pitäisi kehittää, vaan sen tekee valmennuksen johto myöhemmin.

LIITTOHALLITUS oli päättänyt kyselyn järjestämiseen toiminnan jatkuvan paranta-

misen sekä aika ajoin valintajärjestelmälle osoitetun palautteen perusteella. Kuluva vuosikymmenen aikana on lähes jokainen arvokilpailuvalinta aiheuttanut ainakin vähäistä polemiikkaa. Kyselyllä oli tarkoitus saada sellaista tietoa, jota voidaan hyödyntää menestyäksemme jatkossakin kansainvälisissä arvokilpailuissa.

Onnistuaksemme tässä meidän pitää pystyä löytämään kulloinkin parhaat ja menestystodennäköiset yksilöurheilijat arvokilpailuihin.

KYSELYYN VASTASI yhteensä 115 henkilöä. Vastaajista enin osa eli 65 % (75 henkilöä) vastasi ampujana ja loput 35 % (40) taustahenkilöinä.

Kaikista vastaajista noin puolet oli määritellyt lajikseen kivääriin. Seuraavaksi suurin lajiryhmä oli haulikko noin kolmanneksen osuudellaan. Pistooliampujia oli joka viides ja liikkuvan maalin ampujia oli vain yksi henkilö. Liikkuvan maalin vastaajien vähyyden vuoksi lajiryhmän vastauksia ei erotella tässä kirjoituksessa.

Kaikista kyselyyn vastanneista miehiä oli 73 % ja naisia 18 %. Poikia (<20 v) oli noin 6 % ja tyttöjä 3 %. Sukupuolien näkemyksiä ei myöskään eritellä tässä kirjoituksessa.

Ampujista kolmasosa (22 henkilöä) oli maajoukkueampujia, neljäsosa (17) tun-

nustautui maajoukkueeseen pyrkiviksi ampujiksi ja noin puolet (36) olivat muunlaisia ampujia. Maajoukkueeseen kuuluneista vastaajista puolet olivat kivääriampujia, haulikkoampujia oli kolmannes ja joka seitsemäs oli pistooliampuja. Puolet heistä oli ollut maajoukkueessa alle kolme vuotta. Alle kuusi vuotta maajoukkueeseen kuuluneita vastanneissa oli kaikkiaan neljä viidesosaa. Kaikista ampumaurheiluliiton maajoukkueampujista kyselyyn vastasi kolmannes.

Urheilijoiden taustahenkilöt jakautuivat kyselyssä siten, että kahdeksantoista henkilöä oli henkilökohtaisia valmentajia, kahdeksantoista muita tukihenkilöitä ja neljä liittovalmentajia. Luultavasti osa tukihenkilöiksi itsensä määritelleistä toimii myös valmentajan tavoin.

Henkilökohtaisten valmentajien ja muiden tukihenkilöiden lajiksi oli ilmoitettu pääosin kivääri. Pistoolin tai haulikon valmentajia oli vajaa viidennes kumpiakin.

YKSI KESKEISISTÄ kyselyn tavoitteista oli selvittää näkemyksiä siitä, mille tulostasolle SAL:n valintarajat kansainvälisiin kilpailuihin pitäisi asettaa. Aikaisemmin ne on asetettu pitkän ajan seurannan perusteella siten, että urheilija voi todennäköisesti sijoittua kuudentoista parhaan joukkoon. Kyselyyn vastanneet pitivätkin hyvänä me-

Pistooliampujien mielestä valintaraja voi olla vaativa, kun tavoitellaan paikkoja kansainvälisiin arvokilpailuihin.

ntäminen

nettelyä, jossa tulostasovaatimus sidotaan kansainväliseen tasoon.

Kyselyyn vastanneista kolmannes kannatti 24:n parhaan tasoa. Nykyistä vaatimustasoa kannatti neljäsnes. Tiukinta eli kahdeksan parhaan tasoa kannatti noin joka kymmenes. Maajoukkueampujien ja maajoukkueeseen pyrkivien keskuudessa sijalukua 24 vastaava taso oli suosituin.

Kivääriampujat kannattivat eniten sijalukua 24 ja pistooliampujat sijalukua 20. Haulikkolajeissa näkemykset hajaantuivat muita lajeja enemmän: sijaluvut 12, 16 ja 24 saivat yhtä suuren kannatuksen.

Liittovalmentajien enemmistö näki tärkeäksi pysyttäytyä nykyisessä vaatimuksessa. Henkilökohtaisten valmentajien ja tukihenkilöiden mukaan sopiva taso olisi sijoilla 16–24.

TULOKSIA TARKASTELTAESSA todettakoon, että olisi ollut mielenkiintoista nähdä, olisiko vielä tasoa 24 matalampaa vaatimusta pidetty tarkoituksenmukaisena. Avoimessa palautteessa esitettiin nimittäin valintarajojen laskemista nykyisestä, jotta useammalla olisi mahdollista saavuttaa valintaraja. Valintoja voisi tehdä myös aiempaa enemmän harkinnan perusteella rajatulosta saavuttamattomien osalta. Joukkueiden lähettämisen aina erityisesti nuorten sarjoihin sai kannatusta.

Vastauksissa todettiin lisäksi, että näyttötuloksien rinnalla pitäisi tarkastella myös urheilijan sijoittumisia kansainvälisissä kilpailuissa. Avoimessa palautteessa tuotiin esille myös, että valinnoissa voitaisiin siirtyä kerrasta poikki-karsintamenettelyyn.

Kaikkien vastaajien enemmistö suosi nykyisinkin käytössä olevaa kolmen näyttötuloksen keskiarvoa. Selkeä enemmistö oli myös sitä mieltä, että urheilijoilla pitäisi olla yli viisi mahdollisuutta osoittaa suoritusasoan. Taustaryhmien mielipiteet näissä kysymyksissä olivat varsin yhteneväisiä.

Kyselyn mukaan sopiva näyttöaika olisi 2-3 kuukautta. Vastajaryhmien näkemyksiä tarkasteltaessa muodostui sellainen vaikutelma, että mitä kovempi taso jossain lajiryhmässä on, sitä lyhyempää näyttöaikaa suositettiin. Osa liittovalmentajista kannatti kuitenkin vuoden näyttöaikaa.

ENEMMISTÖ VASTAAJISTA oli sitä mieltä, että näyttötuloksia voisi ampua vain SAL:n ennalta määrittämässä kilpailuissa. Vastajaryhmät olivat tämän suhteen samaa mieltä. Muina vaihtoehtoina olisivat olleet urheilijan etukäteen ilmoittamat kilpailut tai valinta-aikana vapaasti hyödynnettävät kilpailut.

Kaikkien vastaajien lievä enemmistö arvioi, että ulkomailla ammuttu näyttötulos on arvokilpailussa menestystä ennustavam-

pi kuin kotimaassa ammuttu. Vastajaryhmistä haulikkoampujat ja tukihenkilöt arvioivat kansainväliset ja kotimaiset kilpailut menestymisennusteen osalta samanarvoisiksi. Kyselyyn vastanneiden enemmistön mielestä ulkomailla ammutulle tulokselle ei pidä kuitenkaan antaa enempää painoarvoa. Tämän näkemyksen jakoivat kaikki vastajaryhmät, paitsi pistooliampujat, maajoukkueeseen pyrkivät ampujat ja liittovalmentajat, jotka halusivat painottaa enemmän kansainvälisiä tuloksia.

Vastajien enemmistön mukaan ei olympialajeissa eikä ei-olympialajeissa pitäisi myöskään määrittää velvoitetta ampua näyttötuloksia ulkomailla. Eniten ulkomaista näyttövelvoitetta erityisesti olympialajeissa kannattivat liittovalmentajat ja maajoukkueampujat. Kaikkien vastaajien enemmistön mielestä kotimaassa pitäisi pystyä antamaan riittävästi näyttöjä voidakseen tulla valituksi kansainväliseen arvokilpailuun. Vastajaryhmät olivat hyvin yksimielisiä.

SAL:n valintasäännöt vuosina 2018-2019 ovat mahdollistaneet ampujan valinnan suoraan kansainväliseen arvokilpailuun, mikäli hän on päässyt kansainvälisessä arvokilpailussa tai maailmancupin kilpailussa

jatkuu

finaaliin valinta-aikana. Vastauksien perusteella suoria paikkoja ei pitäisi jakaa lainkaan, vaan kaikkien osalta olisi käytettävä valintatuloksia. Poikkeavan näkemyksen toivat esiin pistooliampujat ja liittovalmentajat.

KAIKKIEN VASTAAJIEN enemmistö ei nähnyt myöskään hyvänä, että edellisen vuoden tuloksia otettaisiin mukaan valintatuloksiin. Vastaaajaryhmien näkemykset olivat hyvin saman suuntaisia. Pistooliampujat ja liittovalmentajat kuitenkin sallisivat myös edellisen vuoden näyttötuloksia.

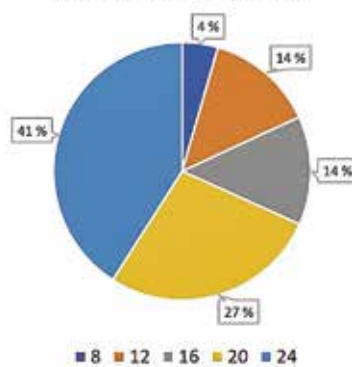
Toinen keskeinen selvittävä kokonaisuus oli arvokilpailujoukkueiden urheilijoiden kustannuksien korvaaminen. Selvityksessä kysyttiin, pitääkö SAL:n vastata kaikista arvokilpailujoukkueeseen valitun urheilijan kilpailumatkakustannuksista. Kaikkien vastaajien osalta eniten kannatusta sai vaihtoehto ”tapaukset vaihtelevat, harkintaa on syytä käyttää”. Maajoukkueampujien ryhmässä ”harkinta” sai myös eniten kannatusta. Maajoukkueeseen pyrkivien ampujien keskuudessa vaihtoehdot ”kyllä, vaikka se tarkoittaisi pienempää joukkuetta” sekä ”kyllä, täysi joukkue hinnalla millä hyvänsä” saivat yhtä suuren kannatuksen.

Kivääriryhmässä eniten kannatusta sai vaihtoehto ”kyllä, vaikka pienempi joukkue”. Pistoolissa ja haulikossa vastaajat kannattivat eniten vaihtoehtoa ”täysi joukkue”. Liittovalmentajien keskuudessa eniten sai eniten kannatusta ”ei, jos budjetti ei kestä”. Henkilökohtaisista valmentajista enin osa kannatti vaihtoehtoa ”harkinta”. Useimmat tukihenkilöistä kannattivat vaihtoehtoa ”kyllä, vaikka se tietäisi pienempää joukkuetta”. Avoimessa palautteessa tuotiin esille myös vaatimus, että arvokilpailumatkaan liittyvät kotimaan kustannukset pitäisi maksaa liiton varoista.

NIISSÄ TAPAUKSISSA, joissa SAL:n talous olisi riittämätön kattamaan kaikki matkasta aiheutuvat urheilijoiden kustannukset, kaikkien vastaajien enemmistö määritteli sopivaksi 10 %:n omavastuuosuuden. Tämän näkemyksen jakoivat kaikki vastaa-jaryhmät, paitsi liittovalmentajat, jotka kannattivat 20 %:n omavastuuta. Vastaus vaikuttaa luonnolliselta, sillä kukapa maksaisi vapaaehtoisesti yhtään enempää kuin olisi tarpeen. Omavastuuosuutta määritettäessä on huomattava, että siihen vaikuttavat urheilijan kustannuksien lisäksi joukkueen valmentajien kustannukset. Avoimessa palautteessa nostettiin esille myös niin sanottu vuosiomavastuu-menettely, jonka maksettuaan SAL vastaisi kaikista arvokilpailukustannuksista. Tässä yhteydessä pitäisi pohtia huolella, miten eri lajit ja niiden vaihteleva määrä kilpailuja vaikuttaisivat vuosiomavastuuseen.

Ampumaurheiluliitto on nimennyt toisinaan arvokilpailujoukkueeseen urheilijoita myös ilman rajatuloksen ylittämistä. Perusteena on yleensä ollut joukkueen muodostaminen johonkin lajiin. Tämän

Eri valintatasojen suosio kaikkien vastaajien kesken

Vastaajien näkemys valintatason suhteuttamisesta: enemmistö suosisi valintatason madaltamista.

kyselyn perusteella niin sanotun joukkue-säännön perusteella valittavalle urheilijalle ei pitäisi asettaa erilaista omavastuuta kuin valintarajan ylittäneelle. Tätä kannatti kaikista vastanneista kolme neljästä. Maajoukkueampujien enemmistön mukaan tällaisille urheilijoille voisi olla erilainen omavastuu.

Kysyttäessä urheilijan mahdollisuudesta päästä täysin omin kustannuksin arvokilpailuihin, mikäli kilpailupaikka jätettäisiin muuten täyttämättä, enemmistön kanta oli myönteinen. Kivääriampujat ja liittovalmentajat olivat tästä eri mieltä. Avoimessa palautteessa ehdotettiin myös ns. kakkosrajan asettamista, jonka perusteella voitaisiin nimetä täyden omavastuun maksavat urheilijat. Kakkosrajana voitaisiin pitää sitä, että urheilijan pitäisi ylittää määritetty valintatulos vähintään yksittäisessä kilpailussa. Tällaista menettelyä kannatti kolmannes kaikista vastaajista. Omakustannusurheilijallakin pitäisi olla silti aina vertailtavissa oleva valintatulos. Arvokilpailujoukkueeseen ei siis voisi päästä pelkästään rahalla. Täysomavastuu-urheilijan sijoittumisella valintatuloksissa ei nähty olevan merkitystä, mikäli häntä edellä olevat eivät ole lähdössä kilpailuun.

LOPUKSI KYSYTTIIN, minkälaisissa tapauksissa urheilijan täysi omavastuuosuus voitaisiin muuntaa yhdenvertaiseksi muiden kilpailuihin valittujen kanssa. Kaikkien vastaajien mielestä kannatettavinta oli se, jos urheilija saavuttaa valintarajan kohdekilpailussa. Samaa mieltä oli pääosa vastaa-jaryhmistä. Haulikkoampujat kannattivat eniten tilannetta, että urheilija saavuttaa finaali-paikan. Maajoukkueeseen pyrkivät ampujat ja henkilökohtaiset valmentajat kannattivat sen sijaan jopa mitalisijaa.

Poikkeavatko tulokset nykymallistamme?

AMPUMAUURHEILULIITON arvokilpailujoukkueeseen nimeämisen edellytyksinä ovat olleet seuraavat: kolmen näyttökilpailussa tehdyn suorituksen keskiarvo on pitä-

nyt olla suurempi kuin valintaraja; näyttöjä on voitu antaa kohdekilpailusta ja lajista riippuen 5-15 kertaa; edellisen kauden tuloksia on voinut hyödyntää näyttötuloksen muodostamiseen; ja mikäli tulosrajan ylittäjiä on ollut kaksi, niin kolmatta urheilijaa on harkittu kyseiseen lajiin joukkueemita-liennusteen perusteella.

Vaatimukset täyttäneiden urheilijoiden ollessa tasaväkisiä on ratkaisussa painotettu kansainvälisiä näyttöjä. Viime vuosina on käytetty myös ns. suoraa valintaa, mikäli urheilija on menestynyt riittävän hyvin kansainvälisessä kilpailussa. Vuonna 2019 on vaatimuksena aikuisilla lisäksi ollut, että heillä on oltava yksi ulkomailta näyttötulokseen laskettava tulos.

KYSELYSSÄ KANNATETTIIN valintatason muuttamista sijalukuun 24. Viimeisen olympiadin aikaisen tulostilastoinnin perusteella voidaan kuitenkin todeta, että tulos-tasot ovat nousseet siten, että vuoden 2015 tuloksilla sijoittuisi nykyään sijaluvun 16 sijaan tasolle 24-32; joissain lajeissa jopa sijaluvulle 50. Sijalukuvaatimuksen madaltaminen nykyisestä ei siis välttämättä tarkoittaisi rajatuloksien alentamista! Kulloiseenkin tasoon suhteutettu valintaraja mahdollistaa lajimme tasapuolisen kohtelun valinnoissa.

Valintaan vaikuttavien näyttötuloksien määrään ja niiden antamismahdollisuuksiin oltiin samaa mieltä SAL:n nykyisen mallin kanssa. Vastaajat sallisivat myös käytettävän valinnoissa harkintaa nykyistä enemmän. Nykyisen valintakriteerien noudattamisen yhtenä keskeisenä periaatteena on ollut, että urheilijan ylitettyä parhaimpien joukossa rajatulokset, on hän voinut olla varma päätystä arvokilpailuihin.

ENITEN KYSELYSSÄ vastustettiin nykymalliin verrattuna suorien paikkojen saamista yksittäisen kansainvälisen kilpailumenestyksen perusteella. Samoin pakollisista ulkomaisista sekä mahdollisista edellisen kauden näyttötuloksista haluttiin eroon.

Kyselyyn vastanneet suosivat rajatuloksia saavuttamattomille mahdollisuuden osallistua arvokilpailuihin täysin omin kustannuksin, mikäli hän on muutoin osoittanut sitoutuneisuutta. Riittävän hyvin menestyttyään osa urheilijan kustannuksista korvattaisiin.

Kyselyn tulokset ovat antaneet arvokas-ta tietoa SAL:lle valintamenettelyn kehittämiseksi. Kyselytulokset vastaavat pääosin käytössä olevia kriteerejä, mutta tarkennettavaakin luonnollisesti on. Kyselyn tuloksia on osin hyödynnetty jo kuluvan kesän arvokisavalinnoissa.

Ensi vuoden arvokilpailujen valintamenettelyn uudistaminen on myös aloitettu. Urheilijoiden ja valmentajien on nyt silti syytä jatkaa laadukasta harjoittelua ja valmistautua korkeatasoisten näyttöjen antamiseen, jotta päätyvät nimetyiksi tuleviin arvokilpailuihin uudistuvien kriteereiden mukaisesti.

mikko.taussi@gmail.com

9 aluetta kysymystä

Pohjois-Pohjanmaa

Teksti LASSI PALO

1 Millaisena näette alueen roolin Ampumaurheiluliiton toiminnassa? Mielestäni alueemme ei ole riittävästi mukana liiton toiminnassa. Syyksi luulen pitkät matkat ja liiton toiminnan keskittyminen pääkaupunkiseudulle.

2 Millaista toimintaa teillä on nyt ja tulevaisuudessa ja millainen alue Pohjois-Pohjanmaa on ampumaurheilun kannalta? Alueen ammunta harrastus on lisääntynyt, ja uusia ratojakin on avattu. Suurin ampumaurheilukeskus valmistuu Ruutikankaalle.

3 Kuinka monta vuotta alueenne on toiminut, kuinka monta seuraa ja jäsentä siellä nyt on? Entä miten luvut ovat kehittyneet viimeksi kuluneiden vuosien aikana? Ei ole tietoa toiminnan kestosta. Seuroja on 24 ja ilmoitettuja jäseniä 1498.

4 Mitkä ovat alueenne suurimmat haasteet, vahvuudet ja mitä voisi ja pitäisi kehittää? Alueen haasteet ovat pitkät välimatkat ja aktiivisten jäsenten määrä.

5 Millä tavoin SAL 100-juhlavuosi näkyy alueellanne? Oulun seudulla on juhluvuoden kilpailuja.

6 Millaista yhteistyötä naapurialueiden kanssa voisi esimerkiksi olla? Apua voitaisiin tarjota esimerkiksi kilpailujen järjestämiseen.

7 Alueellanne ei ole Tähtiseuroja. Onko näköpiirissä, että tulisi? Ei ainakaan tällä hetkellä.

8 Kuinka aktiivista kilpailutoimintaa on alueellanne? Ollaanko resurssienne ylärajoilla vai voisiko kisoja olla enememmän? Kilpailuja on aika paljon eri lajeissa ja luulemme, että enemmän voitaisiin järjestää.

Ampumaurheiluliiton aluetoiminta jaetaan yhdeksään aluejaostoon. Toiminnan tarkoituksena on edistää ja kehittää ampumaurheilua alueellaan ja toimia SAL:n organisaation osana yhteistoiminnassa lajijaostojen ja alueen seurojen kanssa. Urheiluampuja-lehden alueita esittelevä juttusarja alkoi viime vuonna. Aiemmin ovat esittäytyneet Häme, Lounais-Suomi, Pohjanmaa ja Lappi.

9 Saatte haastaa seuraavan alueen. Mikä se on ja miksi ja minkä kysymyksen haluatte sille esittää? Haastamme Keski-Suomen alueen. Kysymyksemme: onko Keski-Suomella resursseja järjestää haulikokilpailuja (sporting lajit)? Välimatka olisi silloin lähes sama kaikille.

Lopuksi vastaus Lapin alueen esittämiin kysymyksiin: mitä mieltä Pohjois-Pohjanmaan alue on aluehallinnon uudistuksesta. Olisiko hyödyllistä yhdistää Pohjois-Pohjanmaa ja Lappi "Pohjolan ampumapiiriksi"? Mielestämme ei ole aihetta yhdistyä, sillä tämä johtaisi vain siihen, että tekijöitä olisi vähemmän laajalla alueella. On huomattu, että isoissa seuroissa on yhtä monta aktiivista tekijää kuin pienessä seurassa. Tämä on suoraan heijastettavissa alueisiinkin.

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, keilailu, jousiammunta) jatkavat vuonna 2019 yhteisen 2-tason valmentajakoulutuksen toteuttamista. Koulutus koostuu neljästä lähijaksosta (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kaksi lähijaksoa. Lähijaksojen lisäksi koulutuksessa on oppimistehtäviä sekä käytännön valmennusnäytöitä. Pääsyvaatimus koulutukseen on aikaisempi 1-tason (tai vastaavan) koulutuksen suorittaminen ja mukanaolo käytännön valmennustyössä.

Tarkkuuslajien yhteinen 2-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2019-2020

LÄHJAKSOT ALKAVAT PERJANTAISIN KLO 12.00 JA PÄÄTTYVÄT SUNNUNTAISIN KLO 16.00

AJANKOHDAT JA SISÄLLÖT

1. YLEISJAKSO • Fyysinen ominaisuuksien kehittäminen
Urheiluosaminen ja kokonaisvaltainen valmennus • Harjoittelun ohjelmointi
22.-24.11.2019 • Biomekaniikka
KUORTANE • Psykkinen valmennus
• Ravitseminen

2. YLEISJAKSO • Psykkinen valmennus
Taitoharjoittelu ja valmentajan osaminen • Kilpaileminen
20.-22.3.2020 • Taitoharjoittelu
KISAKALLIO • Valmentajana kehittyminen
• Antidoping

LÄHJAKSOT • Ammunta: huhtikuu ja elokuu 2020
• Jousiammunta: 31.1.-2.2.2020 ja 17.-19.4.2020, Kuortane
• Keilailu 2.-3.11.2019 ja tammi-helmikuu 2020, Kuortane
• Curling: ilm. myöh.

Koulutuksen hinta
Koulutuksen hinta on 250 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutus sisältää yhteensä neljä jaksoa. Lisäinnasta on mahdollista majoittautua yhden hengen huoneeseen sekä ostaa illtapala. Koulutuksessa käytetään kurssikirjaa Laatuja käytännön valmennukseen (39€+postituskulut).

Ilmoittautumiset
Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiot valitsevat osallistujat.

Ilmoittautumiset 30.10.2019 mennessä:
Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa <https://goo.gl/forms/erFYG6QXXJUNC1t2>

Kurssikirja LAATUA KÄYTÄNNÖN VALMENTAMISEEN 39€
Kirja laskutetaan 1. koulutusjakson yhteydessä.

SAL SUOMEN CURLINGLIITTO SUOMEN KEILALLIITTO

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2019. Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisinä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2019

LÄHJAKSOT ALKAVAT PERJANTAISIN KLO 17.00 JA PÄÄTTYVÄT SUNNUNTAISIN KLO 15.00

YHTEISET JAKSOT

Harjoittelun perusteet • Fyysinen valmennus
13.-15.9.2019 • Biomekaniikka
KUORTANE • Yksittäisen harjoituksen suunnittelu
• Lasten ja nuorten kehittyminen ja harjoittelu
• Valmentajana kehittyminen

Valmentamisen periaatteet • Valmentajan ominaisuudet
4.-6.10.2019 • Taitovalmennus
KISAKALLIO • Oppiminen ja opettaminen
• Psykkinen valmennus
• Paraurheilijoiden valmentaminen

Lajitaitojen oppimisen perusteet • Jousiammunta: 18.-20.10.2019, Kisakallio
• Keilailu: 2.-3.11.2019, Kuortane
• Ammunta: pistooli ja kivääri 22.-24.11.2019, Kisakallio
• Ammunta: skeet, trap ja sporting huhtikuu 2020, Sipoo
• Curling: ilmoitetaan myöhemmin

Koulutuksen hinta
Koulutuksen hinta on 250 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutus sisältää yhteensä kolme jaksoa. Lisäinnasta on mahdollista majoittautua yhden hengen huoneeseen sekä ostaa illtapala. Koulutuksessa käytetään kurssikirjaa Lasten ja Nuorten Hyvä Harjoittelu (32€+postituskulut).

Ilmoittautumiset
Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiot valitsevat osallistujat.

Ilmoittautumiset 15.8.2019 mennessä:
Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa <https://goo.gl/forms/amy909SgeccqD4s1>

Kurssikirja LASTEN JA NUORTEN HYVÄ HARJOITTELU hintaan 32€ + postituskulut.

SAL SUOMEN CURLINGLIITTO SUOMEN KEILALLIITTO

Silja Nieminen kilpaili kesäkuussa Orimattilan kansainvälisessä Junior Cupissa.

Sata rikki tänä vuonna?

SILJA NIEMINEN

SEURA: MKMS

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton tehoryhmään kuuluvalla **Silja Niemiselä** on selkeä tavoite: hän haluaa rikkoa trapissa sadan kiekon rajan tämän vuoden aikana.

Vasta noin vuoden ajan trapia ampuneen 15-vuotiaan tytön ennätys on nyt 90, jonka hän ampui toukokuussa Polar GP:ssä.

– Trap tuntuu omalta lajiltani, ja se on sopivan haastavaa, kivaa ja motivoivaa, Nieminen hymyili Orimattilassa, kun kansainvälisen junioricupin IJSC:n harjoitukset olivat alkamassa.

Beretta DT11:llä ampuvan Niemisen paras sarja oli 22, kun hän teki ennätöksensä. Harjoituksissa hän on ampunut kerran tuloksen 23.

– Sarjojeni keskiarvo on noin 20 eli siksi tavoitteeni on tuo 100 kiekon tulos.

NIEMINEN kuuluu siis Ampumaurheiluliit-

Silja Nieminen.

ton tehoryhmään, jossa hän saa valmennusvinkkejä **Heikki Romppaselta**. Nieminen käy radalla ampumassa keskimäärin kolme kertaa viikossa.

Sen lisäksi urheilullinen tyttö käy kaksi kertaa viikossa lenkillä ja kuntosalilla. Hän ampui viime vuonna 5000 kiekkoa, mutta tänä vuonna määrä nousee 7000–8000 kiekkoon.

– Isäni **Henri** on ampunut koko ikänsä,

ja hän pääasiassa valmentaa minua, Mäntsälän Kennel- ja Metsästysseuraa (MKMS) edustava Nieminen kertoi.

Nieminen asuu perheineen Mäntsälässä. Hän aloittaa ensi syksynä lähihoitajan opinnot Mäntsälän Keudassa.

– Todistukseni oli minulle ihan riittävä. En ole mikään lukuihminen, hän naurahti.

NIEMINEN ALOITTI ampumaurheilun, kun hän oli 11-vuotias. Isä vei tyttärensä ampumaradalle, ja polku johti 1-trapista vähitellen siihen, että Nieminen kilpaili viime vuonna ensimmäisen kerran olympiatrapissa.

Hän harrasti aiemmin monipuolisesti yleisurheilua, jossa hän kilpaili pikamatkoista 5-otteluun. Mainittakoon, että hän juoksi 13-vuotiaana 60 metriä aikaan 8.38.

Ura kuitenkin katkesi säären rasitusvamman kolme vuotta sitten. Onneksi oli ampumaurheilu!

– Yleisurheilusta on varmasti hyötyä ampumaurheilussa, missä esimerkiksi kehonhallinta ja tasapaino ovat isossa roolissa.

NIEMINEN TIETÄÄ olevansa vasta uransa alussa oleva nuori ampuja.

– Minulla on aikaa, muutama olympiadi, hän hymyili.

– Haluan päästä joskus kansainvälisiin arvokisoihin. Ikäni ei ainakaan ole este. 🚩

”Nickin” viimeinen vuosi Kultahipuissa

NICOLE KAMILA

Teksti & kuvat LASSI PALO

SEURA: RS

Kivääriampuja **Nicole Kamila** kilpalee viimeistä vuottaan Kultahipuissa. Hän täyttää 14 vuotta joulukuun 29. päivänä.

– Tekemistä riittää, ja hyvin on mennyt, hän hymyili kesäkuun lämmössä Inkoon radalla, jonne hän tuli äitinsä kanssa kotoaan Tammisaaren Trollbölestä.

Kamila puhuu isänsä kanssa suomea ja äitinsä kanssa ruotsia. Hän käy ruotsinkielistä koulua ja menee ensi syksynä kahdeksannelle luokalle.

– Mitä teen kesällä...? Olin tämän viikon ajan ratsastusleirillä vetäjän avustajana ja sain palkaksi viisi ratsastuskertaa. Ammun, käyn uimassa ja vietän aikaa kavereiden kanssa. Aion osallistua ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin heinäkuun lopussa, hän luutteli.

KAMILA ON HARRASTANUT ratsastusta runsaan kahden vuoden ajan. Ampumahiihdon parissa hän on viihtynyt pidempään, sillä takana on jo kuusi ilma-aseiden Kultahippufinaalia. Taekwondoä hän harrastaa kerran viikossa.

– Käyn ampumassa kolme kertaa viikossa. Iskäni valmentaa minua, mutta saan neuvoja myös **Christer Lassukselta**, Raseborgs Skyttar -seuraa edustava tyttö kertoi.

– Kokeilin ammuntaa ensimmäisen kerran kaverini synttäreillä, joissa sai ampua kiväärillä ja pistoolilla sekä kokeilla jousiammuntaa. Kävin sen jälkeen treeneissä, ja siitä se on jatkunut.

Esikuvia ei tarvitse hakea kaukaa. Kamila tuntee yhden suomalaisen huippuampujan henkilökohtaisesti: samaa seuraa edustavan **Joni Stenströmin**, joka haastatteluhetkellä harjoitteli Inkoossa.

– Olen saanut Joniltakin joitakin vinkkejä, Kamila hymyili.

KAMILA SAAVUTTI Salon ilma-aseiden Kultahippufinaaleissa hopeaa ja pronssia. Hän on kilpaillut kerran ulkomailla, kun hän viime tammikuussa osallistui Ruotsin Sävsjössä järjestettävään Swedish cupiin.

Kamila on ampunut ilmakiväärillä ennätyskseen 289 pistettä (30 ls) ja 405 pistettä (40 ls). Hän on tähdännyt 60 ls kisassa 599,7

ESITTELYSSÄ KULTAHIPPUAMPUJA

Nicole Kamila Salon Kultahippufinaaleissa huhtikuussa.

pistettä, mutta harjoituksissa on mennyt yli 600 pisteen rajan.

Kamila kävi kokeilemassa Tampereen SM-kisoissa, miltä kilpaileminen N16-sarjassa tuntuu.

– Ihan kivalta ja hyvältä, hän sanoi kilpailuistaan, joissa hän sijoittui 11:nneksi ja 14:nneksi.

KAMILA on osallistunut Lohjalla sijaitsevan Kisakallion urheiluopiston yläkoululeiritykseen.

– Olen oppinut leireillä paljon paitsi amunnasta myös psyykkisestä valmentautumisesta ja urheilijan ravitsemuksesta. Eli urheilijan elämästä! **Marko Tanskanen** on neuvonut meitä myös hengittämisessä ja keskittymisessä. Porukka on ollut kivaa, ja olen saanut uusia ystäviä.

Entä mikä on nuoren tytön tavoite am-

pumahiihossa? Onko tavoitteita vielä asetettu?

– Pärjätä hyvin kisoissa, tehdä ennätyskiä ja päästä kisamatkoille, hän vastasi napakasti.

Carola-äidin mukaan ”Nickillä” on – kuten ikään kuuluu – monta rautaa tullessa:

– Ajankäytön kanssa on välillä tasapainottelua, mutta hyvin on pärjätty. **Markku**-isä on Nickin kanssa eniten mukana, mutta totta kai tuemme molemmat hänen harrastuksiaan. Kun lähdemme kisareissuille, ovat ne mukavia minilomia, kun olemme viikonloput yhdessä, äiti sanoi.

ÄIDIN MUKAAN tyttärellä on hyvät kilpailuhermot – paremmat kuin isällä, joka ei kestä katsoa, kun tytär ampuu. Salon Kultahippufinaaleissakin isä käveli pois radan tuntumasta, kun kisa alkoi.

– Nicki on kilpailuhenkinen, ja hänellä on kisoissa sellainen meininki, että nyt minä näytän. Kilpailut menevät usein paremmin kuin treenit, äiti kertoi.

Kamila ampui viime syyskuun ja toukuun välillä noin 7000 laukausta.

Kamilan suvussa on harrastettu paljon urheilua. Nuoren tytön ajatusmaailma tuntuu olevan ”viritetty” siinä mielessä oikealle taajuudelle. Monipuolisuus, hyvät hermot ja kilpailuhenkisyys ovat valtteja jatkoa ajatellen.

– Aionkin jatkaa lajin parissa, ”Nicki” hymyili kilpaa kesäperjantain auringon kanssa. 🌻

Nicole Kamilalla ja esikuvallaan Joni Stenströmillä on sama syntymäpäivä: 29.12.

Winchester kiekkohaulikko

– Euroopassa suunniteltu –

Tekstit
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN, VALMISTAJA

Koeammunta ja arviointi
PETRI PALO

Vaikka Winchester-nimi vie ajatukset Amerikkaan, on tämä haulikko syntynyt Belgiassa.

Nyt esiteltävän ratahaulikon komea nimi on Winchester Select Energy Sporting Adjustable Signature. Vaikka Winchester-nimi vie ajatukset Amerikkaan, on tämä haulikko syntynyt Belgiassa ja sitä hallinnoi FN:n tytäryhtiö Browning International.

Winchester Repeating Arms Co. perustettiin **Oliver Winchesterin** (1810–1880) toimesta Yhdysvaltain Connecticutiin vuonna 1866. Se oli 1900-luvun alussa maailman suurin asevalmistaja. Suuren pörssiromahduksen jälkeen omistajaksi tuli Western Cartridge Company (Olin). Olin myi vuonna 1981 aseliiketoiminnan toimivalle johdolle (US Repeating Arms Co.) mutta piti itsellään oikeuden arvokkaaseen Winchester-nimeen.

USRAC meni konkurssiin 1987, jolloin belgialainen FN (Fabrique Nationale Herstal) osti vähitellen koko osakekannan. Se myös hankki oikeuden käyttää Winchester-brändiä.

Connecticutin asetehdas tuotti jatkuvasti tappiota – muun muassa alituisen lakkoilun vuoksi – joten FN sulki vuonna 2006 New Havenin tehtaan lopullisesti 140 toimintavuoden jälkeen. Asevalmistusta siirrettiin muualle: Yhdysvaltoihin, Belgiaan, Portu-

galiin, Turkkiin, Japaniin, jopa Venäjälle TOZ:in tehtaalle (Winchester Wildcat).

"WINCHESTER: More than a legend", kuuluu mainoslause. Totta onkin, että Winsun nimen tuntevat myös ei-aseihmiset. Samoin monet tuntevat Winchesterin ratsastajalagon, missä "skoopari" menee kiitolaukkaa kivääri sylissään. Logo syntyi vuonna 1919, ja se on yhä käytössä. Sen suunnitteli amerikkalainen taiteilija **Philip R. Goodwin** (1881–1935).

SUPREME-HAULIKKOPERHE näki päivänvalon vuonna 2000. Suunnittelutyö tehtiin FN:n Herstalin tehtaalla, mutta FN:n sataprosenttisesti omistama tytäryhtiö Browning International otti markkinointi- ja jakeluvastuun. Haulikkoa valmistetaan sekä Winchester- että Browning-nimillä.

Japanissa Olin-Kodenshan tehtailla valmistettiin 1963–1987 rata- ja metsästyshaulikkoa Winchester 101.

Winchester on ottanut suosiota saavuttaneen mallinumeron jälleen käyttöön. Uusi 101 eroaa kuitenkin merkittävästi vanhasta, sillä se on tämä Supreme. Asetta markkinoidaan Yhdysvalloissa 101:nä, kun taas Supreme/Select on nimi Euroopassa. Kyseessä on sama perushaulikko.

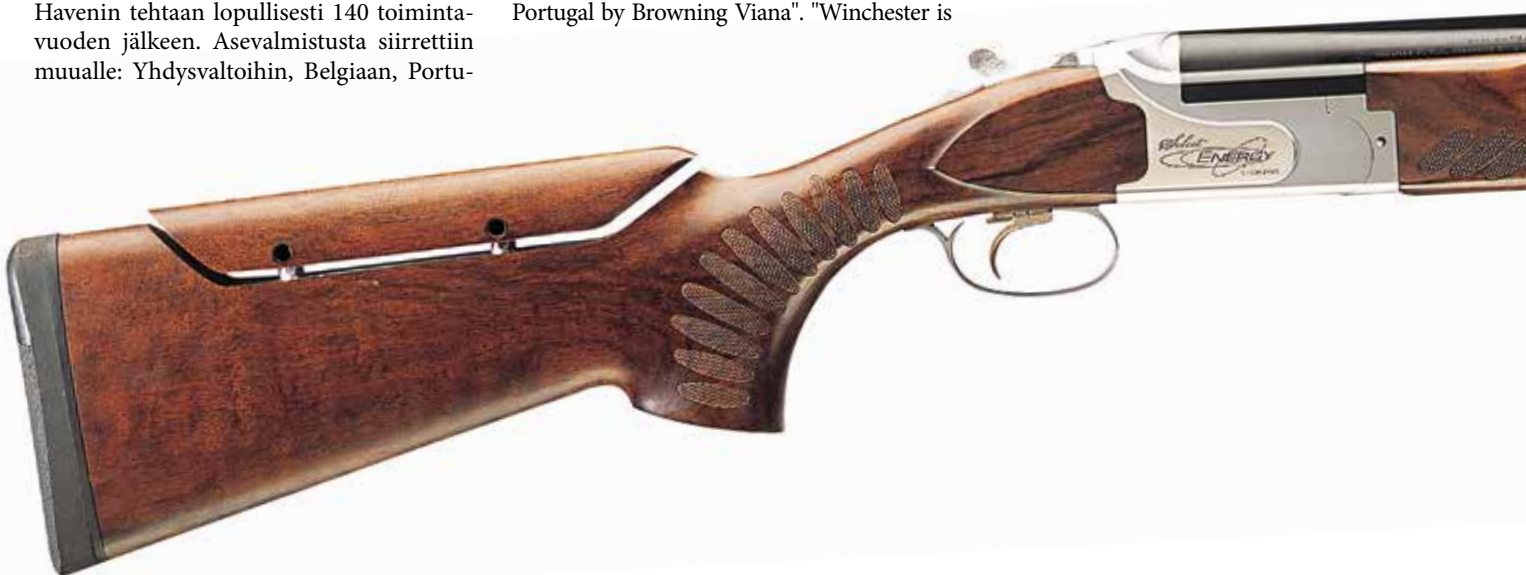
KIRJOITUSHAULIKON yläpiipun oikealla sivulla on teksti: Made by FN Belgium – Imported by Baco, inc. – Morgan, Utah, Assembled in Portugal by Browning Viana". "Winchester is

Etutukin Deeley-salpa on huolellisesti toteutettu ja toimii hienosti.

a registered trademark of Olin Corporation". Ja yläpiipun vasemmalla puolella: Winchester® Select® Energy Sporting". "12 Gauge 3" Chamber Invector-Plus™ Choke".

Merkinnöistä selvää, että haulikon metalliosat on valmistettu Belgiassa FN:n teh-

Selektiiviset ejektorit pukkaavat ampu-
matonta patruunaa ulos 8 mm ja heittävät
ammuttua hylsyä pari metriä.

Winchesterin
omistaja
saanee
tukin harjan
säädettyä
mieleiseksi
monipuolisilla
säädöillä.

Laseroiduilla
karhennuksilla
haetaan kai
designia.

taalla ja kokoonpano on suoritettu Portu-
galissa Browningin Vianan tehtaalla. Tukki
tulee todennäköisesti ulkopuoliselta tukki-
tehtaalta. Winchester on Olin Corp.:n tava-
ramerkki ja "liisattu" Browningin käyttöön.
Haulikko on magnum-pesitetty (12/76)
ja siinä on "ne pidemmät" (62 mm) Invec-
tor-Plus suuhiset. Ne ulkonevat piipunsuus-
ta noin 20 mm.

Supistimet on merkitty ulospäin näkyvin
kirjaimin CYL, IC, M, IM ja F. Supistimen
runko-osaan ei merkintöjä ole laitettu, eikä
niissä ole myöskään piste- tai kolomerkitöjä.

Supistinten valmistaja on amerikkalainen
Briley. Nämä eivät vaihdu perus-Invectorin
kanssa, mutta vaihtuvat Browning Invector
Plus-, Marocchi Golden Snipe- ja Winches-
ter Super X2-haulikoiden supistinten kanssa.

WINCHESTER toimitetaan kovassa, punai-
sessa ABS-laukussa jonka mitat ovat 975 x
275 x 82 mm. Lukituksen on neljä liuku-
salpaa. Lukkoa ei ole, ei myöskään salpa-
rautaa", mihin voisi kiinnittää riippulukon.
Laukku on pohjasta osastoitu, ja kannessa
on munakennopehmustus. Sisältä löytyvät
aseen lisäksi viisi Invector Plus-supistinta,
polymeerinen suuhisavain, jossa on teräsin-
sertti varsinaista supistimen koloihin luki-
tusta varten, kaksi kuusiokoloavainta AV 1,5
ja 3,0 mm, kahdeksan Tru-Glo loistejyvän

Vaihtimen asento on selkeästi merkitty
(O, U). S-merkintä (Safe) näkyy vähän
huonommin.

vaihtoinserttiä eri väreissä ja niille vaih-
to-ohjeet, käyttöohje, takuukortti sekä lii-
paisinlukko kolmen digitiin numerolukolla.

Käyttöohjekirja on kooltaan 148 x 210
mm. Se on 26-sivuinen, kielet DE, EN, ES,
FR ja IT. Kaksitoista pientä mustavalkoku-
vaa ja suurennuslasia kaipaava osapiirros.
Ohjeet riittävät henkilölle, joka on tottunut
O/U-haulikoihin. Tärkein tietohan olisi terä-
shaulikelpoisuus.

Nähdäkseni nyt esiteltyä haulikkoa ei ole
koeammuttu "high performance" teräshau-
lipatruunoilla, joten sillä saisi ampua vain
"standard"-teräspatruunoita. Full-supisti-
mella ei saa ampua terästä lainkaan.

HAULIKON täydellinen nimi on tekstin alus-
sa. Ase on tarkoitettu sportingiin ja skeettiin,
mutta säädettävän tukinharjan ansiosta sillä
voisi ampua myös trapia, ainakin kansallista
ykköstä.

Supistimet kiinnitettynä haulikon ko-
konaispituus on 1222 mm ja paino 3731 g.
Paino jakautuu melko tasan 50-50 perän ja
piiput+etutukki kesken. Supistimen kiin-
nitys vaatii 15¼ kierrosta, jolloin arvostaa
mahdollisuutta pyöritellä niitä sormin. Ul-
konevan supistimen suuosa on sopivasti
karhennettu tätä varten. Loppukiristys sit-
ten hyvin toimivalla suuhisavaimella. Pientä
krahinaa tuntui supistimia kierrettäessä.

Samoin sormin tunnustellessa tuntui

Winchester on sijoittanut oman mainos-
pätkänsä alapiipun alapuolelle.

20 mm ulkonevat
supistimet voidaan
näppivoimin irrottaa
ja kiinnittää. Suuhis-
avainta toki tarvitaan
myös kiristykseen ja
alkuirrotukseen.

jatkuu

supistimen kierteissä paikoin teräviä pursuita. Kannattaa puhdistaa työstöalastut huolellisesti sekä supistimista että piipuista ja laittaa kierteisiin suuhisrasvaa tai -öljyä.

KIRJOITUSASE tuli 760 mm (30") piipuilla, mutta ulkonevan supistimen kanssa piippujen kokonaispituus on 780 mm. Saatavana on myös 710 mm (28") piiput. Piipuista kerrotaan, että ne ovat "back bored". Molemmilla piipuissa on merkintä 18,7.

12-kaliiperin haulikon nimellishalkaisija on 0,729" (18,52 mm), tästä nimitys "back bored", "yliporattu". Tämän väitetään pienentävän rekyyliä ja parantavan kuvioita.

Piippujen päällä on matala, ventiloitu, 10 mm tasaleveysinen tähtäinkisko. Sen päällä on valkoinen keskijyvä (bead) ja nokalla Tru-Glo loistejyvä. Piippujen välinen kisko on ventiloitu. Piippujen mustaus on enemmän matan kuin kiiltävän puolella.

Varmistin/vaihdin on tavanomainen tavanomaisella paikalla eli taittoviiksen takapuolella ruodissa (tang). Varmistin ja vaihdin toimivat sulavasti. Piipun valintaa osoittavat kirjaimet O ja U (ylä- ja alapiippu) ovat selkeästi näkyvillä.

Laukaisuvastus oli hieman alle 2,5 kg. Se oli melko sama sekä ala- että yläpiipulla.

WINCHESTER KERTOO omilla sivuillaan, että tukkipuun laatuluokka olisi 2,5. Sen voisi suomentaa "asiallinen vaan ei ylellinen". Karhennukset löytyvät pistooliperästä ja etutukista. Niiden ulkonäkö on erikoinen. On ikään kuin "sormia", joiden sisältä löytyvät laserilla tehdyt karhennukset.

Etutukin pituus on 250 mm. Se on semi beavertail -tyyppiä eli muodoltaan melko täyteläinen.

Perälevy on mustaa kumia, joka ei ole ventiloitu. Paksuus on 19–23 mm. Vetopituudeksi mitattiin 367 mm liipaisimen säätö takana ja 372 mm etuasennossa.

Koeammuttu malli oli "Adjustable" eli siinä on säädettävä tukin harja. Kun harjapala nostetaan kokonaan irti, alta paljas-

Koeammunnoissa käytettiin Rottweil Special Trap- ja Gyttrorp Lead Max -patruunoita.

tuvat säätötornit. Kaikki muut säädöt ovat mahdollisia paitsi harjan sivuttaiskallistus tähtäinlinjan suhteen.

HAULIKON koeammunnoissa käytettiin Rottweil Special Trap- ja Gyttrorp Lead Max -patruunoita.

Rottweil viittaa Neckar-joen varrella sijaitsevaan keskiaikaiseen saksalaiseen kaupunkiin. Siellä oli ruutitehdas jo 1500-luvulla. Haulikonpatruunoissa nimi Rottweil tunnetaan 1920-luvulta lähtien. Se on liittynyt muun muassa brändeihin Dynamit Nobel ja RWS. Monitahoisten yrityskauppojen seurauksena Rottweil on nyt sveitsiläisen RUAGin katon alla.

Rottweil Special Trapia voidaan Suomessa käyttää muun muassa sporting-ammuntaan. Sinisessä 12/70 muovihylsyssä on 8 mm kantavahvike. Haulikuormana on 28 g #7½ lyijyhauheja. Rasiassa ilmoitetaan, että ruutina on "37 g smokeless powder".

GYTTORP on Keski-Ruotsissa sijaitseva keskiaikainen kaupunki, jossa on ollut aseoliisuutta 1600-luvulta lähtien. Gyttrorp-brändättyjä haulikonpatruunoita on valmistettu vuodesta 1908. Jo muutaman kymmenen vuoden ajan Gyttrorp on ollut ainoa haulipatruunoiden valmistaja Pohjoismaissa. Gyttrorp on yrityskauppojen kautta saapunut saman RUAGin katon alle. Myös Suomen maahantuoja RUAG Ammotec Finland Oy

on sveitsiläisomistuksessa.

Gyttrorp Lead Max 12/70 on peruspatruuna suomalaiseseen trap-ammuntaan. Haulikuorma on sääntölaillinen 24 g #7½ lyijyhauheja. Rasiassa ilmoitetaan, että ruutina on "34 g smokeless powder", ihan Rottweilin tapaan.

Tästä voisi esittää kysymyksen. SI-yksiköissä massan perusyksikkö on kilogramma (kg) joka jakautuu tuhanteen grammaan (g). Molemmat valmistajat kertovat rasioissaan, että ruutia olisi 37 tai 34 grammaa. Tämä olisi vallan hirmuinen määrä. Todennäköisesti valmistajat tarkoittavat sanaa "grains" eli numeroiden ilmoittama määrä avoirdupois grains'eja. 1 grain (lyhenne: gr tai monikossa grs) on 1/7000 paunaa (lb) eli ≈ 64,80 mg (milligrammaa). Eli ruutiannokset gramoissa olisivat Rottweil ≈ 2,40 g ja Gyttrorp ≈ 2,20 g.

Kumpikaan valmistaja ei ilmoita lähtönopeutta rasioissaan, mutta RUAG Ammotec Finlandin nettisivuilta löytyy tieto molemmille patruunoille: 410 m/s.

WINCHESTER Select Energy Sporting maksaa 2400 euroa (sama hinta 28" ja 30"). Siitä on olemassa myös metsästysmalli englantilaisella suorakaulaisella perällä hieman alle 2000 euron hintaan.

Winchesterin maahantuoja on RUAG Ammotec Finland. 🗄️

www.ruag-ammotec.fi

"Laadukkaan tuntuinen ase"

KOEAMPUJAN TODISTUS

Winchesterin koeampujaksi pyydettiin ja saatiin helsinkiläinen **Petri Palo**, 58, tuttu mies myös Urheilumpujan palstoilta. Hän edustaa sipoolaista SSG:tä.

Palo on ampunut kaikkia mahdollisia haulikkolajeja, joissa hän on vuosien varrella saavuttanut useita mestaruuksia. Hän on kilpaillut myös ulkomailla. Yksi tuoreista saavutuksista on kompak sportingin EM-kilpailujen viides sija senioreissa Kyproksella.

Winchesterillä ammuttiin SSG:n radalla skeetiä ja sportingia sekä Rottweilin että Gyttrorin patruunoilla. Minkäänlaisia häiriöitä ei esiintynyt, ei aseessa eikä patruunoissa.

Palon huomioita:

Koeampuja piti Selectin koristelua tyylikkään yksinkertaisena.

– Deeley-salpa toimii hienosti. Etutukki irtoaa näppärästi, mutta takaisin asennettaessa helpottaa, jos salvasta vedetään samanaikaisesti. Salvan kynnen etureuna on hyvin terävä, joten varovaisuutta sen käsittelyssä.

– Liipaisimen etäisyys säätö eli vetopituuden säätö on portaaton.

– Poikkeavasta toteutuksesta huolimatta koin tukin karhennukset toimiviksi.

– Kuminen perälaatta takerteli nostoissa vaatteisiin. Jos tämä olisi oma aseeni, niin laittaisin perälevyn sivuihin jotain sileää ja liukasta teippiä.

– Käsin kierrettävät supistimet ovat plus-saa, samoin erinomainen suuhisavain. Tosin en itse vaihtelee supistimia alvariinsa. Voi olla että samat supistimet pysyvät minulla piipussa koko kauden. Itse käytän M ja M, siis molemmissa piipuissa puolikassupistinta.

– Tämä on laadukkaan tuntuinen ase. Laukaisukin on hyvä. Toimiva peli, summasi Palo Winchesterin ominaisuuksia.

Uutuuksia ja uutisia

Teksti PEKKA SUURONEN

Kilpailuseiden saralla on hieman hiljaista tällä hetkellä, joten katsotaan metsästysaseiden suuntaan.

Harrastaahan moni urheiluampuja metsästystäkin. Jotkut lajit, esimerkiksi sporting, 50 m (entinen villikarju) ja 100 m hirvi ovat suoraan metsästyksen simulointia. Kaikki haulikkolajit pohjautuvat 1800-luvulta oikeiden kyyhkysten ampumiseen. Vielä Pariisin olympialaisissa (1900) ammuttiin eläviä kyyhkysiä, joka jäikin viimeiseksi kerraksi olympiahistoriassa.

Metsästyskausi on ovelta tai joissain tapauksissa jo alkanutkin (haahka, halli, itämeren norppa, metsäkauris, supikoira ja villisika). Kerron muutamista alan uutuuksista ja uutisista.

Steel Action

STEEL ACTION on tuore (premieeri IWA 2017) valmistaja Saksan Kölnistä, aivan epätodennäköisestä asekaupungista. Tavaramerkkiin liitetyt kirjainyhdistelmät HS (Hunting, Short) tai HM (Hunting, Medium) kertovat käyttötarkoituksen ja aktion pituuden. Yrityksen perustajalla Aleksander Ostantinilla kerrotaan olevan asetaustaa Sauerilta, Merkeliltä ja Caracalilta.

Uutuuskiväärissä on Suomessa suosittuja piirteitä, kuten kiinteä Picatinny-kisko (ei rautatähtäimiä), valmis vaimenninkierre (15x1), säädettävä laukaisuvastus (500-2500 g), 1010 mm kokonaispituus ja kaksirivinen irtolipas.

Harvinaisempaa sen sijaan ovat suora-
vetolukko pyörähtävällä lukituspäällä ja käsiviritys (Handspannen). Jälkimmäinen on mielestäni merkittävä turvallisuustekijä metsästyksessä. Metsällä voidaan kulkea/olla passissa patruuna pesässä ja ase viritämättömänä. Viritys tapahtuu peukalolla suitsait sukkelaan.

Aseita on Suomessa muutamissa vähittäiskaupoissa kaliipereissa 308 Win. ja 6,5 Creedmoor. Lisää on luvassa syksyn kuluessa. Ase.fi-sivusto ilmoittaa suositus hinnaksi 2650 euroa.

Luvassa on myös parempiluokkaisella puilla varustettuja malleja (Pähkinä II Lux) ja kaliipereita 30-06 ja 9,3 x 62. Kaikkien hinnat jäänevät alle kolmen tonnin.

www.ase.fi

Sako Exige takedown-kivääri

SAMASSA IWA 2017 -näyttelyssä esiteltiin myös Sako Exige takedown-kivääri. Takedown-systeemi on hieman erilainen kuin

Exige-kivääri esitteessä parin vuoden takaa.

joillain muilla valmistajilla eli ase "katkeaa" heti liipaisinkaaren takapuolelta ja pistooliperän etupuolelta. Purkusalpa on ovelasti piilotettu pistooliperään, missä normaalisti olisi koristelevyke.

Enempiä speksejä ei kannata kertoa, sillä ase katosi kokonaan Sakon sivuilta. Eräs suomalainen aseliike on ilmoittanut sitä hintaan 2590 euroa, mutta kaikki neljä kaliiperia (6,5x55SE, 308, 30-06 ja 9,3x62) ovat loppuunmyytyt. Mahtoisvatko koskaan ehtiä hyllyynkään?

Hornady A-Tip Match

AMERIKKALAINEN Hornady aloitti luodinvalmistajana vuonna 1947, mutta on laajentanut myös patruunoihin ja jälleenlatauslaitteisiin. Hornadyn uuden tarkkuusluodin nimi A-Tip viittaa kärkimateriaaliin, joka on CNC-koneistettua alumiinia. Tällä päästään muovista parempaan mittatarkkuuteen. Venepäisen luodin pää on avoin eli kyseessä on nykyterminologian mukaan OTM (Open Tip Match).

Kyseessä on luoti äärimmäiseen tarkkuuteen pyrkivälle itselataajalle. Robotti pakkaa luodit yksitellen erillispakattuina 100 luodin kuluttajarasiaan. Näitä luoteja ei pestä, ei myllytetä, ei kolhita eikä näpелöidä käsin. Ensimmäinen ihmiskäden kosketus tapahtuu ostajan toimesta. Valmistusprosessissa luotiin jää jonkin verran öljyä. Pakkauksen mukana toimitetaan puhdistus- ja kiillotuspussi. Tämä työ jätetään luodin ostajalle ja lataajalle.

Alkuun A-Tip-luoteja on viisi kappaletta: 6 mm 7,13 g, 6,5 mm 8,75 g ja 9,91 g sekä 30-kal. 14,90 g ja 16,20 g. G1 ja G7 ballistiset

kertoimet löytyvät eri nopeusalueille löytyvät osoitteesta

<https://www.hornady.com/support/ballistic-coefficient>

Winchester Extreme Point Copper Impact

TOINEN UUTUUSLUOTI tulee sekini Yhdysvalloista, mutta käyttötarkoitus on puhtaasti metsästys. Tätä luotia saa toistaiseksi vain ostamalla valmiin patruunan. Tässä on Winchesterin vastaus umpikuparisten, lyijyttömien metsästysluotien markkinoille. Polymeerikärkinen veneperäinen luoti on Winchesterin mukaan jahtitehokas 400 m asti. Luodilla on tunnetut kupariluodin edut eli pirstoutumattomuus ja lyijyttömyys (= non-toxic).

Tällä kirjoittamalla Winchester lataa viittä patruunaa (kaliiperi / luodin paino gramma / lähtö V0 m/s / energia E100m J)

- 243 Win. / 5,51 / 994 / 2256
- 270 Win. / 8,42 / 915 / 3010
- 308 Win. / 9,72 / 857 / 2995
- 30-06 / 9,72 / 890 / 3243
- 300 Win. Mag. / 9,72 / 994 / 4066

Winchester Ammunition juontaa juurensa vuoteen 1892, jolloin Olin Corporation perustettiin. Franklin Olin perusti vuonna 1898 Western Cartridge Companyn kilpailemaan Winchesterin ja Remingtonin kanssa. Vuonna 1931 Olin osti vaikeuksiin joutuneen Winchesterin. Neljä vuotta myöhemmin näistä kahdesta muodostettiin Winchester-Western. Sitemmin Western-nimi on jätetty pois ja puhutaan vain Winchesteristä. 🌸

Vammaisurheilu keskittyy yhden yhdistyksen alle ensi vuoden alussa

Suomen Paralympiakomitean toukokuussa pidetty ylimääräinen kokous päätti yksimielisesti yhdistyksen purkamisesta, jotta se voi yhdistyä Suomen Vammaisurheilu- ja -liikunta VAU:n kanssa.

Asiasta päättivät Paralympiakomitean jäsenet, joita ovat lajiliitot sekä VAU ry. Uusi Suomen Paralympiakomitea luodaan VAU:n pohjalle, ja sen toiminta käynnistyy 1.1. 2020.

Lopullinen lakkauttamispäätös vaatii kaksi kokousta, joista toinen järjestetään ensi syksynä.

VAU:n ylimääräinen liittokokous päätti puolestaan viikkoa aikaisemmin (18.5.) sääntömuutoksesta, jonka seurauksena järjestön nimeksi vaihtuu Suomen Paralympiakomitea ry. Uudet säännöt astuvat voimaan 1. tammikuuta 2020, mikäli syksyn kokous sinetöi päätöksen.

YHDISTYMISEN yksityiskohdista, kuten uuden järjestön pääsihteerin valinnasta ja hallituksen muodostamisesta, sovitaan VAU:n ja Paralympiakomitean välisessä yhdistymissopimuksessa, joka tulee järjestöjen päättävien elinten hyväksyttäväksi myöhemmin tämän vuoden aikana.

Näistä aiheista jäsenistö pääsi keskustelemaan ja ennen varsinaista kokousta järjestetyssä keskustelutilaisuudessa.

– Uuden Paralympiakomitean rakentaminen on monivaiheinen ja monisyinen prosessi, johon ymmärrettävästi kohdistuu erilaisia toiveita, odotuksia ja huoliakin. Tämä oli merkittävä väliaskel tässä prosessissa, ei vain purkupäätöksen osalta, vaan myös jäseniemme kanssa käydyin tulevaisuutta rakentavan keskustelun ansiosta, pääsihteer **Tero Kuorikoski** kuvaili.

– Iso kuva on syytä pitää koko ajan mielessä. Uskon, että tämän tehtävän työn tuloksena pystymme palvelemaan vammaisliikkuja ja -urheilijaa aiempaa paremmin. Uudella laajempaa tehtäväkenttää hoitavalla Paralympiakomitealla tulee olemaan myös vahvempi liikuntapolitiittinen ja yhteiskunnallinen painoarvo, Kuorikoski jatkoi.

NIMENMUUTOKSEN ohella merkittävin muutos uuden järjestön sääntöihin liittyy jäsenpohjaan. VAU:n nykyiset jäsenet eli noin 260 yhdistystä ja urheiluseuraa, jotka järjestävät vammaisurheilu- ja -liikuntatoimintaa, säilyvät jäseninä ilman erillistä jäseneksi liittymistä.

Tämän lisäksi uuden järjestön jäseniksi voivat liittyä valtakunnalliset lajiliitot, jotka vastaavat vammaisurheilulajin maajoukkue-toiminnasta eli käytännössä nykyisen Paralympiakomitean jäsenyhdistykset.

Jatkossa myös ei-paralympialajien lajiliitot voivat liittyä jäseneksi.

UUDESSA järjestössä on kahden tason jäseniä. Yhdistyksiä ja seuroja, joilla on henkilöjäseniä, sekä lajiliittoja, joiden jäseniä ovat kyseessä olevan lajin seurat. Yhdistyksillä ja seuroilla on järjestön kokouksissa käytössään yksi ääni, lajiliitoilla puolestaan kolme.

– Tässä tietysti syntyy tilanne, jossa samasta lajista voi olla jäseninä sekä lajiliitto että vaikka useampiakin seuroja. Emme kuitenkaan yhtäältä halunneet luopua yhteydestämme paikallisiin vammaisyhdistyksiin, jotka ovat muodostaneet suomalaisen vammaisurheilun ja -liikunnan perustan vuosikymmenien ajan ja toisaalta haluamme tarjota vaikuttamismahdollisuuden myös niille urheiluseuroille, jotka näkevät vammaisurheilutoiminnan kehittämisen erityisen tärkeäksi, VAU:n toiminnanjohtaja **Riikka Juntunen** sanoo.

"Uuden Paralympiakomitean rakentaminen on monivaiheinen ja monisyinen prosessi, johon ymmärrettävästi kohdistuu erilaisia toiveita, odotuksia ja huoliakin."

Tero Kuorikoski

Ilmo-palvelu laajenee urheilun epäeettisen toiminnan raportointiin

Suomen urheilun eettinen keskus (SUEK) on laajentanut Ilmo-palvelua koskemaan eettisten rikkomusten raportointia urheilussa, esimerkiksi häirintää.

– Jokaisella on oikeus ilmoittaa epäilyttävästä toiminnasta. Ilmoittaja auttaa suojelemaan urheilijoita ja urheilua sekä turvaamaan tasavertaiset ja turvalliset lähtökohdat kaikille urheilijoille, SUEK:n kesäkuisessa tiedotteessa todetaan.

Viime vuonna avatussa digitaalisessa palvelussa on tähän asti voinut ilmoittaa mahdollista doping-, kilpailumanipulatio- tai katsomoturvallisuusrikkomusta. Hyvän palautteen ja kokemuksen myötä palvelua laajennetaan nyt muihin eettisiin asioihin.

– Urheilu on ryhtynyt toimenpiteisiin torjuakseen häirintää urheilussa. Ilmon laajentuminen auttaa meitä entistä enemmän puuttumaan ja torjumaan tätä ilmiötä. Lisäksi yhteistyössä suunnitellut koulutukset ja materiaalit luovat vahvan perustan ennaltaehkäisevälle toiminnalle, SUEK:n pääsihteer **Teemu Japison** sanoo.

Ilmo-palvelun kautta voi antaa tietoa mahdollisista urheilurikkomuksista tai ilmoittaa urheilijan tai muun toimijan epäilyttävästä toiminnasta nimettömästi tai omalla nimellä.

Ilmoituksen sisältö käsitellään luottamuksellisesti ja arvioidaan mahdollisia jatkotoimenpiteitä varten. Jos ilmoituksen tekijä antaa tietonsa nimettömästi, hän voi rekisteröityä suojattuun viestipalveluun, jonka kautta SUEK voi tarvittaessa pyytää häneltä lisätietoja henkilöllisyyden paljastumatta.

Kymppigolf pelataan Porissa 5. elokuuta

Ampumaurheilijoiden jokakesäinen golfkilpailu Kymppigolf pelataan Porin Kalafornian golfkentällä (PGK) maanantaina 5. elokuuta kello 11. Kilpailuun voi ottaa osaa kuka tahansa Ampumaurheiluliiton jäsenseuran ja golfseuran jäsen.

Kilpailuunotona on pistebogey. Kenttä on suistoalueella, joten siinä ei ole mäkiä. Kilpai-

luinfo on kello 10.30 klubilla ja ensimmäinen lähtö 11.00 (arvio).

Osallistumisoikeus: SAL:n seuran jäsenyys ja golfseuran jäsenyys sekä SAL:n kutsuvieraat. Ilmoittautuminen 21. heinäkuuta mennessä: maarit.lepomaki@luukku.com tai 040 504 1612. Kerro SAL- ja golf-seura sekä hcp.

Kaikkia ilmoittautuneita pyydetään tuo-

maan mukanaan pieni palkinto, joita jaetaan kaikille sen mukaan kuin niitä riittää.

Hinta on noin 60 euroa. Harjoituspoletti, tulokahvi ja munkki sekä kevyt lounas kisan jälkeen kuuluvat hintaan. Caddiemaster: 02 630 3888. Osoite: Kalafornian golfkenttä, Kalafornantie, 28100 Pori (5 km keskustasta Vaasantien varrella), www.kalafornia.com

Hyödynnä jäsenedut!

Suomen Ampumaurheiluliitolla on noin 300 jäsenseuraa. Jäsenyydestä on seuralle huomattavia etuja, joista osaa seura voi tarjota suoraan myös omille jäsenilleen etuna. Tähän on koottu suosituimmat edut.

YMPÄRISTÖLUPAPALVELU Ympäristölupahakemus jopa ilmaiseksi tai voimakkaasti tuettuun jäsenhintaan (ei sisällä kartoituksessa todettavia mahdollisesti tarvittavia tutkimuksia ja mallinnuksia)

TUPLATURVA-VAKUUTUS Ilmainen vakuutus, joka kattaa seuran vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksen ja seuran vastuuvakuutuksen

URHEILUAMPUJA-LEHTI Ilmainen 5 kertaa vuodessa ilmestyvä lehti kaikille seuran jäsenille (norm. 50 €/vuosikerta)

VALMENTAJAKOULUTUSTUET Tukea valmentajakoulutuksen suorittamiseen, SAL subventoi: I-taso 100€, II-taso 200€ ja III-taso 300€

KULTAHIPPUFINAALITUKI SAL maksaa tukea kultahippufinaalien järjestäjille 1000€ (ilma-aseet) tai 500 € (ruutiaseet) ja kustantaa lisäksi palkinnot, diplomit ja teknisen asiantuntijan kulut

PETE PATRUUNA -ÄLYPUHELINSOVELLUS Ilmainen kultahippuikäisille (alle 14-vuotiaille) suunnattu älypuhelinsovellus, jolla voi mm. harjoitella oikeaa liipaisua ja tähtäyskuvaa sekä tähtäimien säätöä

TEOSTO- JA GRAMEX-SOPIMUKSET Ilmainen musiikin julkisen esittäminen: sopimukset antavat seuroille oikeuden käyttää musiikkia järjestämässään liikunta- ja urheilutoiminnassa (esimerkiksi kilpailuissa, harjoituksissa, kilpailu- ja harjoitusalueella sekä liikunta- ja urheilutapahtumissa) sekä

pienimuotoisissa oheistapahtumissa (esimerkiksi myyjäisissä, juhlissa ja illanvietoissa, näytöksissä sekä leiritilaisuuksissa)

MITA LIITON PALVELUITA:

- o Tähtiseuratoiminta ja seurakehityksen tuki
- o Jäsenrekisteripalvelu seurakäyttöön
- o Tapahtumahallintapalvelu seurakäyttöön
- o Edunvalvonta, lausunnot, kehitystyö ja neuvonta ympäristö- ja rata-asioissa sekä lakiasioissa
- o Lajin näkyvyyden edistäminen
- o Viestintä: yli 180 mediatiedotetta/vuosi
- o SAL netti: uutiset, ennätykset, kilpailu kalenteri, kilpailutiedottaminen, urheilijaprofiilit, mediaseuranta, ostetaan/myydään...
- o Facebook, Instagram, YouTube
- o Uutiskirjeet
- o Messut: SAL:n osastot mm. Erämessut, GoExpo
- o Simulaattori- ja Noptel-lainaukset
- o Kouluvierailuohjeistukset ja mallit
- o Ampumaurheilukoulu ja kultahippu-toiminta, mallit ja materiaalit
- o Kultahippupäälliköt 9 kpl
- o Maajoukkue-toiminta
- o Kansainvälinen kilpailutoiminta
- o Tehoryhmätoiminta
- o Alue- ja jaostotuet
- o Yläkoululeiritykset
- o Oppilaitos- ja urheilupistoyhteistyö, urheiluakatemit
- o Tutkimustoiminta KIHU
- o Materiaalit (mm. sääntökirjat, oppaat, esittelymateriaalit, ansiomerkit, viirit)
- o Koulutukset (mm. tuomarikoulutus, ohjaaja- ja valmentajakoulutukset, seuratoiminnan koulutukset)
- o Käytettyjen välineiden myyntipalvelu
- o Kilpailukalenteri, mm. SM-kilpailut
- o SE:t, TA-toiminta
- o Lisenssit ja lisenssivakuutukset
- o Kokeilijavakuutus
- o Urheilijoiden matkavakuutus
- o Urheilijoiden yhteistyösopimukset (Valmennusraha)

EDUT YHTEISTYÖKUMPPANEILTA SAL:N JÄSENSEUROILLE JA NIIDEN JÄSENILLE:

CORROSAFE Poliisin hyväksymiin kotimaisiin asekaappeihin koodilukko ilman lisähintaa (arvo 180 €). Lisäksi Corrosafe tukee SAL:n nuorisotyötä 35 eurolla per myyty asekaappi. Tilaukset www.corrosafe.fi tai 0400 391 725

HOLIDAY CLUB Majoituspalveluita Holiday Clubin kylpylähotelleissa ja loma-asuntokohdeissa jäsenetuhintaan 15 % alennuksella. Varaukset www.holidayclub.fi tai 0300 870 900, varatessa tulee käyttää koodia SAL15.

VIKING LINE Alennusta risteilyistä ja reittimatkoista. Alennusta yksittäisistä varauksista hyttiluokasta riippuen jopa 20 % päivän hinnasta, reittimatkat koodilla FVRES, risteilyt koodilla FKKRY, päiväristeilyt koodilla FKKRYD, varaukset www.vikingline.fi tai 0600 41577. Ryhmäedut (vähintään 10 hlön ryhmille) pysyvästi alennettuun hintaan, lisätiedot www.vikingline.fi/urheilu

SIMWAY HUNT Alennusta SimWay Hunt -simulaattorista ja koulutuksesta. Lisätiedot www.simwayhunt.fi, koodi SimWay-SAL

INVENTIO ASIANAJOTOIMISTO Alennusta oikeudellisista palveluista. Asianajopalveluiden ensimmäinen tunti seuroille veloituksetta, seuraavat tunnit 50 % alennuksella (alennettu tuntihinta 150 € + alv). Lisätiedot www.inventio.fi tai 09 348 9866

RANTALAINEN Maksuton taloushallintopalvelujen kartoitus seuroille, perustamiskulu jopa 50% alennuksella. Sähköinen Visma Netvisor -ohjelmisto seurojen käyttöön 30–50% alennuksella. Lisätiedot www.rantalainen.fi, 040 668 3788 jon.vaisanen@rantalainen.fi, koodi Olympiakomitea

LISÄTIETOA JÄSENEIDUISTA ja -palveluista löydät SAL:n verkkosivuilta www.ampumaurheiluliitto.fi

SAL:n ylimääräinen kokous 27.10. – muista kommentoida sääntömuutosehdotusta

SAL:n ylimääräinen kokous järjestetään sunnuntaina 27. lokakuuta kello 13 Kisakallion urheilupistolla Lohjalla. Kokouksessa käsitellään SAL:n sääntömuutosta. Kokouksutsu ja -materiaali postitetaan seuroille sääntöjen määrittämien määräaikojen puitteissa.

SAL:n ylimääräinen kokous 6. 4. Tampereella ei hyväksynyt kokoukselle esitettyjä uusia sääntöjä liitolle. Esitetyt säännöt oli hyväksytty SAL:n kokouksessa Jyväskylässä 24.11.2018. Muutosesitys sai Tampereella enemmistön kannatuksen äänin 66–47, mutta sääntömuutos olisi

vaatinut 2/3 enemmistön. Kokous toivoi, että sääntömuutosesitystä ei kokonaan hylätä, vaan sen pohjalta rakennetaan seuroilta saatavan palautteen perusteella uusi versio ylimääräisen kokouksen käsiteltäväksi.

Seuroilta pyydetään kommentteja Tampereella 6.4. esillä olleeseen sääntömuutosesitykseen 31. heinäkuuta mennessä sähköisellä lomakkeella osoitteessa www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/lomakkeet/saantomuutosehdotuksen-komentointi Sääntömuutostyöryhmä valmistelee kommenttien pohjalta uuden esityksen liiton säännöiksi.

Ilmoittaudu ruutiaseiden Kultahippufinaaleihin!

Hyvinkään Metsästys- ja Ampumaseura, Keski-Uusimaan Ampumaseura ja Mäntsälän Urheilijat järjestävät ruutiaseiden Kultahippufinaalin lauantaina 27. heinäkuuta HyMAS:n ampumaradalla. Ilmoittautuminen seuraottain tiistaihin 16. heinäkuuta mennessä sähköpostilla: ruutikh2019@gmail.com

Sääntömuutosesitykset kilpailutoiminnan yleissääntöihin

Ampumaurheiluliiton kilpailuvaliokunta toivoo, että kaikki mahdolliset sääntömuutosesitykset koskien kilpailutoiminnan yleissääntöjä ilmoitetaan SAL:n toimistolle kesän aikana, jotta sääntötyöryhmä ja kilpailuvaliokunta ehtivät käsitellä ne ja jotta esitys ehtii hallituksen kokoukseen vielä ennen syksyn liittovaltuustoa.

Sääntömuutosesitykset osoitteella: kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi

SAL / Kilpailuvaliokunta

TIMO RAUTIO

Kiväärin ja pistoolin tehoryhmäleiri järjestettiin kesäkuussa Rovaniemellä. Ampumapaikkana oli Toramon ampumarata, ja leiriläisiä yhteensä kolmisenkymmentä.

TIMO RAUTIO

3-tason kiväärin lajikoulutus kävi vierailulla KIHU:n testeissä toukokuussa: Mari Backman-Hyrkäs (vas.), Mikko Mattila, Jorma Lång, Marko Mäkelä ja Minna Parkko.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2019 neljäs
Urheiluampuja ilmestyy 1.10.

Puhdas ase, puhdas osuma.

Forrest on Suomessa valmistettu ja kehitetty huipputuote-aseiden puhdistukseen. Tuote on tehokkuutensa lisäksi erittäin helppokäyttöinen.

Forrest-puhdistusvaahto

- poistaa kuparijäämät aseiden piipusta
- irrottaa ruudien palamisjätteet
- on myrkytön
- on riittoisa

täyssynteettinen Forrest-aseöljy

- Nato-hyväksytty (S-758/S-761)
- suojaa, voitelee ja puhdistaa
- jäähdytyspiste -57 °C
- valmistettu EU:ssa

Forrest tuotteet hyvinvarustetuista aseliikkeistä kautta maan!

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Hinnat voimassa sitoumuksetta 31.12.2019 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Jenna Kuisma.

Världscups framgångar

Changwon

I **BÖRJAN AV MAJ** ordnades årets tredje världscup på hagel i Changwon, Sydkorea. Sibbo skyttegilles **Mirka Kyyrönen** deltog i herrarnas trap. Kyrrönen kom in på en 72:a plats när han sköt 115 träffar av 125 möjliga. För att kvalificera sig till finalen krävdes det 122 träffar. **Andreas Makri** från Cypern segrade i finalen.

München

I **SLUTET AV MAJ** var det dags för den tredje världscupen för i år på gevär och pistol. Den sköts i München, Tyskland. Hela fyra SFS-skyttar var med här.

Masters

I **JUNI TÄVLADE MAN** också i Masters-tävlingarna i danska Århus. Tre stycken idrottare från Esbo Skytteförening deltog i tävlingarna, de var **Björn Friman**, **Cristian Friman** och **Luukas Koota**. Cristian Friman knep den bästa placeringen i den tre dagar långa tävlingen när han var sjätte i herrarnas 3x40 skott med miniatyrgevär den tredje dagen.

Cristian sköt 1156 poäng i grundserien och var alltså sjätte i finalen. **Simon Kolstad Claussen** från Norge segrade. Björn knep en åttonde plats på liggande när han sköt 621,4 poäng den första dagen. Denna tävling vanns av **Tony Lincoln** från Storbritannien.

Raseborgs Skyttars **Joni Stenström** kom in på en 22:a plats i herrarnas 3x40 skotts tävling när han sköt 1176 poäng.

Till finalen krävdes tuffa 1180 poäng. **Zhao Zhonghao** från Kina segrade. Kyrkslätt Skytteförenings **Sebastian Långström** sköt utanför tävlan 1161 poäng. På luftgevär deltog Långström i tävlingen och Stenström sköt utanför tävlan.

Långström sköt 625,4 poäng och kom in på en 54:e plats. För att kvalificera sig till finalen krävdes 629,5 poäng. Tjeckiens **Filip Nepejchal** segrade. Stenström sköt denna gång 623,4 poäng. Esbo Skytteförenings **Cristian Friman** tävlade utanför tävlan i båda grenarna, på 3x40 skott sköt han 1160 poäng och på luftgevär 620 poäng.

Kuisma 37:e

JENNA KUISMA FRÅN KSF kom in på en 37:e plats i damernas luftgevär i München. Kuisma sköt 625,6 poäng och missade finalen med 4,4 poäng. **Apurvi Chandela** från Indien segrade i finalen. **Henna Viljanen**, KSF sköt utanför tävlan, hennes resultat var 611,7 poäng. På 3x40 skott var rollerna ombytta när Viljanen sköt i tävlingen och Kuisma utanför.

Viljanen sköt 1152 poäng i sitt kvalheat med det kom hon in på en 46:e plats, de 35 bästa från båda kvalheaten gick vidare till huvudtävlingen. Så Viljanen kvalificerade sig inte till det. Kuisma sköt 1159 poäng utanför tävlan.

Utvalda lag: VM på hagel och EM rörligt mål

30.6.-11.7. ORDNAS det hagelgrenarnas VM i Lonato, Italien. Där kommer det att vara SFS-skyttar med, tre stycken och alla representerar Sibbo Skyttegille. **Mopsi Veromaa** deltar i damernas trap, **Mirka Kyyrönen** deltar i herrarnas trap och **Oskari Kössi** i herrarnas skeet.

Krister Holmberg är än en gång vald att representera Finland i världstävlingar. Nu är det dags för europeiska mästerskapen på rörligt mål på 50 meter som avgörs i Gyenesdias i unger 8.-15.7.

Framgångar i Pilsen och Hannover

LASSI PALO / AMPUMAURHEILULIITTO

BÖRJAN AV MAJ VAR hektisk för SFS-skyttarna. Både gevärsskyttarna och rörligt målskyttarna inledde maj-månad i Pilsen, Tjeckien. Gevärsskyttarna fortsatte därifrån till Hannover, Tyskland.

Raseborgs Skyttars **Krister Holmberg** har i dessa tävlingar visat upp fin vårform. I Pilsen tog han ett brons på normalloppet på 50 meter när han sköt 589 poäng.

Tävlingen var mycket jämn när Sveriges **Jesper Nyberg** var andra på samma resultat och **Ihor Kizyma** från Ukraina segrade på 590 poäng. Holmbergs klubbkamrat, **Niklas Hyvärinen** var 13:e i samma tävling med 580 poäng. Tillsammans med **Heikki Lähdekorpi** var RS-duon med om att ta ett lag-guld. På normalloppet på 10 meter hade Holmberg och Hyvärinen det tyngre när de sköt 562 och 555 poäng. Med det var de 12:e respektive 16:e. Till medaljmatcherna skulle ha krävts 575 poäng. **Bedrich Jonas** från Tjeckien segrade. I lagtävlingen var Holmberg med om att ta brons tillsammans med Lähdekorpi och **Aaro Vuorimaa**.

Långström i rekordform

KYRKSLÄTT SKYTTEFÖRENINGs gevärsskytt **Sebastian Långström** var i rekordform när gevärsskyttarna tävlade i Pilsen. På luftgevär var Långström verkligen nära att nå finalen när han sköt 626,7 poäng och var nionde till en finalplats krävdes 626,8 poäng.

Raseborgs Skyttars **Joni Stenström** var 28:e i samma tävling när han sköt 622,4 poäng. Esbo Skytteförenings **Cristian Friman** sköt 620,6 poäng. Tävlningen vanns av Tjeckiens **Filip Nepejchal**.

På 3x40 skott med miniatyrgevär fortsatte Långström med att förnya sina rekord när han sköt 1170 poäng, med det var Långström nu 13:e. Stenström sköt i denna tävling 1169 poäng och var i den jämna tävlingen 18:e. Cristian Friman var 32:a med 1166 poäng och **Björn Friman** 106:e med 1134 poäng. Till finalen skulle nu ha krävts 1174 poäng. Världsmästaren Polens **Tomasz Bartnik** segra i tävlingen.

På liggande var Långström, Cristian Friman, Stenström och Björn Friman långt från täten när de sköt 618,3, 617,9, 614,7 och 614,4 poäng med dessa resultat var de 52:a, 58:e, 89:e och 93:e. Tysklands **Max Braun** segrade med 630,6 poäng.

Sebastian Långström.

Medaljer för Långström och Stenström

I HANNOVER FORTSATTE både Långström och Stenström att visa upp fin form. Man tävlade i samma grenar som i Pilsen och Finland vann lagtävlingarna i varje gren. På liggande var **Matias Kiuru** med i laget förutom Långström och Stenström på luftgevär och 3x40 skott var **Aleksi Leppä** den tredje skytten. Man började tävlingarna på liggande var Stenström kom in på en sjunde plats med 622,1 poäng.

Långström var 12:e i samma tävling med 621,3 poäng. **Henrik Larsen** från Norge segrade med 629,1 poäng. På 3x40 skott sköt Långström denna gång 1166 poäng och tog sig till final som sjunde man, Stenström missade finalen med två poäng när han sköt 1163 poäng och var tionde. I finalen så fick Långström sedan ge sig till en åttonde plats, **Dane Sampson** från Australien korades till segrare. På luftgevär sköt Långström och Stenström mycket jämnt när de sköt 624,8 och 624,7 poäng. Med det missade de finalen med endast 0,1 respektive 0,2 poäng. Det här var samtidigt säsongsbästa för Stenström. I grundserien sköt Sveriges **Marcus Madsen** suveräna 633,3 poäng, endast 0,2 poäng från världsrekordet. Madsen segrade också i finalen.

Friman andra

CRISTIAN FRIMAN tävlade också i Hannover. Friman tävlade i herrjuniorernas gevärsgrenar.

Friman tog en andra plats på liggande när han sköt 623,6 poäng, segern gick till **Konstantin Malinovskiy** från Kazakstan. På både 3x40 skott och luftgevär var Friman sedan fjärde. På luftgevär kom Friman till final som sjunde man när han sköt 1147 poäng. I finalen lyckades Friman alltså bättre och han sköt en riktigt bra final, Malinovskiy segrade här också. På luftgevär var Friman åttonde i grundserien med 619,3 poäng. I finalen lyckades han stiga upp i resultatlistan igen och slutade alltså som fjärde. **Shahu Tushar Mane** från Indien segrade.

Kuisma tredje

JENNA KUISMA från KSF deltog i damjuniorernas gevärstävlingar i Hannover. Kuisma var bäst tredje individuellt. Det var hon på luftgevär när hon först sköt 627,1 poäng i grundserien och efter det var tredje i finalen.

Segrade gjorde **Melissa Ruschel** från Tyskland och Sveriges **Johanna Andersson** var tvåa. På 3x40 skott var Kuisma 10:e när hon sköt 1145 poäng, till final skulle ha krävts ett poäng mera. Ruschel segrade också här.

Tillsammans med **Essi Heiskanen** och **Sonja Siitonen** var Kuisma med om att ta lagbrons samtidigt. På liggande var Kuisma 14:e när hon sköt 610,6 poäng. Ruschel fullbordade sin trippel här med en seger igen nu på 619 poäng. Nu blev det dessutom lagsilver för den finländska trion.

Viljanen nionde

HENNA VILJANEN, KSF deltog i damernas gevärstävlingar. Som bäst var Viljanen nionde, det var hon på 3x40 skott med 1153 poäng. Till final krävdes samma resultat, men åttan hade mera innertior. Tina Lechrich från Tyskland korades till segrare. På liggande var Viljanen 18:e med 615 poäng, Indiens **Tajaswani Sawant** segrade med 623,1 poäng. På luftgevär kom Viljanen in på en 30:e plats med 619 poäng, denna gång krävdes det 626,6 poäng för att nå finalen. Tysklands **Julia Simon** segrade.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana on 23-vuotias kivääriampuja ja Emmi Hyrkäs (Simpelen Hahlo).

1 EKA ENNAKOIVA:

Millainen filis Minskissä järjestetyistä Euroopan kisoista jäi?

Oli hieno, mukava ja erittäin opettavainen kokemus, mutta samalla myös pettynyt olo omiin suorituksiin.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Mikä oli parasta?

Koko joukkueen yhteishenki ja positiivisuus.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Kuinka erilaista oli asua kisakylässä kuin niin sanotuilla normaaleilla kisamatkoilla hotelleissa?

Todella helppoa ja mukavaa vaihtelua. Ruokailu oli lähellä ja aina saatavilla ja vältyttiin "hotelli-kuolemasta" erityisesti joukkueen yhteisen olohuoneen ansiosta.

4 NELJÄS NALLITUS:

Mitkä ovat vahvuutesi ampujana?

Periksiantamattomuus ja rauhallisuus.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta harrastat?

Metsässä kävelyä, lumikenkäilyä ja lumilautailua.

6 KUUKES KUJEILEVA:

Kuinka monta seuraajaa sinulla on esimerkiksi Instagramissa?

164.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millaisia tavoitteita sinulla on urheiluampana nyt?

Kehittyä entistä paremmaksi ja saada hyviä suorituksia kisoihin.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Mitä tulee mieleen sanasta olympialaiset?

Se suurin tavoite.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Luonnehdi suomalaista "kivääriperhettä".

Motivoitunut ja halukas oppimaan, mutta myös hieman itsepäinen

10 NAPAKYMPPI:

Mikä on ollut tai voisi olla tämän vuoden napakymppi?

Maapaikan ampuminen Tokion olympialaisiin.

LASSI PALO

Ensimmäisiin arvokisoihin

Teksti & kuva LASSI PALO

Keuruun Seudun Ampujia edustava **Ida Heikkilä**, 16, edustaa Suomea kansainvälisissä arvokilpailuissa ensimmäisen kerran heinäkuussa, kun liikkuvan maalin EM-mitaleista kilpaillaan Unkarissa.

Kisakaupunki on Gyenesdias, joka sijaitsee Balaton-järven rannalla. EM-mitalit jaetaan 50m lajeissa.

Heikkilä on harrastanut ampumahiihtoa noin neljän vuoden ajan. Liikkuvan maalin lajeissa tuli viime tammikuussa kaksi vuotta täyteen.

– Äitini on harrastanut nuorena ampumahiihtoa, ja sitä kautta olen päätenyt Metsästäjäliiton kisoihin. Noin neljä vuotta sitten kysyin, että milloin mennään taas radalle.

Heikkilä on tähännyt ennätyskseen ilmakiväärin normaalijuoksuissa 529 ja pienoiskiväärin normaalijuoksuissa 560 pistettä.

Heikkilän viisihenkiseen perheeseen kuuluvat lisäksi koira ja pupu. Hän menee ensi syksynä lukioon.

– Lähdän mielenkiinnolla ja jännityksellä EM-kisoihin, ja odotan ensimmäisiä kisojani

ulkomailla. Olisi myös mukava pärjätä ja saada hieno kisakokemus.

Mainittakoon, ettei Ida Heikkilä ole sukua liikkuvan maalin lajeissa menestyneille Heikkilän veljeksille.

AMMUN LIIKKUVAA MAALIA SIKSI, ETTÄ olin aiemmin jo kisannut Metsästäjäliiton lajeissa noin kolmen vuoden ajan. Hirven ampuminen tuntui silloin luontevammalta, joten liikkuva maali vaikutti sopivalta reitiltä edistystä ja edetä kohti uusia haasteita.

TÄMÄ VUOSI ON tuonut paljon uutta tietoa, kuinka kehittyä ampujana ja ammunnassa, uusia ystäviä, uusia kokemuksia ja parempia tuloksia.

OLEN TYTYTYVÄINEN SIIHEN, että olen saanut neuvoja ja uusia vinkkejä lajeissa pärjänneiltä ampujilta ja kokenut myös itse onnistumisia.

URHEILUAMPUJANA HALUAN olla tunnollinen ja esimerkillinen urheilija sekä ottaa muut huomioon ja kehittyä lajeissa.

OLEN URHEILIJANA tarkka ja tunnollinen harjoittelija, ohjeiden noudattaja ja asiat loppuun asti hoitava.

AMPUMAUURHEILUN LISÄKSI haluan keskittyä koulunkäyntiin ja muistaa aina välillä pysähtyä haaveilemaan.

LIKKUVAN MAALIN MAJOUKKUE-RYHMÄSSÄ olen päässyt treenaamaan porukalla ja saanut uusia mielipiteitä ja näkökulmia ammunassa kehittymiseen.

LÄHITULEVAISUUDEN TAVOITTEENANI ON treenata ahkerasti ja pärjätä tulevissa kisoissa. 🌀

Ida Heikkilä

- ✗ **SYNT.:** 3.3.2003, Keuruu
- ✗ **KOTIPAikka:** Keuruu
- ✗ **SEURA:** Keuruun Seudun Ampujat (KeUSA)
- ✗ **VALMENTAJA:** tehoryhmän valmentaja Sami Heikkilä
- ✗ **ASEET:** Anschutz (pienoiskivääri), Feinwerkbau (ilmakivääri)
- ✗ **HARRASTUKSET:** ammunta, metsästys, pyöräily, saksofonin soitto.

Tule kannustamaan omia!

Hälvälässä elokuussa - SAL 100 päätapahtuma

- * 500 olympiaurheilijaa
- * 80 maata
- * 8 olympiapaikkaa Tokioon
- * 7 varsinaista kilpailupäivää
- * 5 finaalikilpailua

*Tervetuloa seuraamaan kilpailuja
paikan päälle Hälvälään!
Yleisöllä vapaa pääsy.*

**ISSF WORLD CUP
SHOTGUN
LAHTI, FIN
13 – 23 AUG 2019**

www.lahti-wc2019.fi